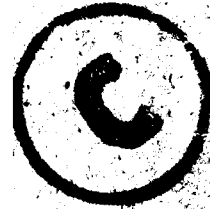

753

பிசு டோகம்

அழகம் - 1 அழகம் 3

3L
Q 11m211, N33R

N33. 1.3

144112

வேத புருஷாய நம: 757

ரிக் வேதம்.

The Rig-Veda Samhita
(Published in Monthly Parts)

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு
அத்தியாயமாக வெளிவருவது

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.”

VOL. ... 1.

அஷ்டகம் 1.

1933ஆம் ஜூலை

PART ... 3.

அத்தியாயம் 3.

ஆசிரியர்: சிவத்தியாநாதந்த மஹர்ஷி.

‘What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?’—
MAX MULLER.

‘The Great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.’—
GRIFFITH.

‘True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.’—
MAX MULLER.

உயர்ந்த காகிதப் பதிப்பு	Foreign for	கிளைஸ் காகிதப் பதிப்பு
8-பாகங்களுக்கு	8 Parts	8-பாகங்களுக்கு
ரூபா 8.	16 sh.	ரூபா 4.

மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 5.

VEDA PRAVACHANA MANDIR,

ROYAPETTAH, MADRAS.

(Founded by Maharshi Sivadhyanananda, the Vedic Bard in Tamil)

(All correspondence to be addressed to the Secretary.)

Rig-Veda in Tamil is being published in 64 Monthly parts from April 1933, each part containing one chapter in full with elaborate notes. The whole of the Rig-Veda consists of 64 chapters.

Since 8 chapters make one Ashtaka or Volume, the rates of subscription are given only for 8 parts at a time.

The rates are :—

I. Featherweight Paper Edition.

Ordinary.

(a)	Subscription for 8 parts...	Rs. 8 0 0
(b)	" for 64 " ... "	60 0 0
For Pandits & Students.		
(a)	" for 8 parts...	Rs. 7 0 0
(b)	" for 64 " ... "	55 0 0

II. Glazed Paper Edition.

Ordinary .

(a)	Subscription for 8 parts...	Rs. 4 0 0
(b)	" for 64 " ... "	30 0 0
For Pandits & Students.		
(a)	" for 8 parts...	Rs. 3 8 0
(b)	" for 64 " ... "	27 8 0

Payable in Advance. Orders for concession rates should reach the Secretary with remittances.

(See inside cover 3rd page also.)

எமது சொந்த விஷயம்.

வேத ஸஞ்சிகை பெற்றவர்கள் பலருள் ஒரு சிலர் திருப்பிவிட்டனர். அதனால் ஏனையர்கள் சாகுவத சந்தாதாரர்களாக விருக்க விரும்புகிறார்கள் என்றே நம்புகிறோம். அவர்களுக்குமட்டும் இம்மூன்றாவது ஸஞ்சிகையை அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் முதல் வால்யூம் சந்தாவைக் காலதாமதமின்றி அனுப்பி எமது நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவார்களாக.

வடமொழி மூலத்தை ஸ்வரத்தோடு அச்சிடுவதில் அதிகப் பணச் செலவோடு காலதாமதமும் ஆகிறது. அதனால் அது இடையிடையே அது பந்த ரூபமாக அனுப்பப்பெறும்.

நூதனமாகச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து சந்தாவை முன் பணமாக அனுப்பி ஆதரித்து வருகிற கனவான்களுக்கு மந்திரம் தனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தை யளிக்கிறது.

காரியதரிசி,
வேதப்ரவசன மந்திரம்
ராயப்பேட்டை, சன்மா.

7 AUG 1

OURSELVES

Out of the many persons including Principals of Colleges and Headmasters of High Schools, to whom copies of the first two parts of the Rig-Veda in Tamil were sent, a few were sorry to return them for want of funds. It is hoped that others will remain as permanent subscribers to the work. It is requested that they will confirm our view by sending their subscriptions for the first volume at an early date, as the Mandir has to meet a recurring expenditure every month.

As printing the Samskrit text takes a long time and labour, it will be supplied as supplement at convenient intervals.

The Mandir offers its thanks to those who have newly joined as permanent subscribers and sent their subscriptions for the first 8 parts in advance.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

மண்டலம் 1. குக்தம் 33.

‘சூரியன் கிழக்கே யுதித்து ராசுஸர்களைத் தூத்துகிறான் என்பது பொருள்.

9. இந்திர பூமி வான மிரண்டினும் பொருந்தி யுன்றன் சுந்தர மகிமை பெங்குந் துலங்கவே புசிக்கும் காலம் மந்திரப்பொருளோராதாபாடுவோருணர்ந்தோரின்னர் மந்திரங்காண்டுசோன் மறைவுறக்கொன்றாயன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூமி, வானம் என்னும் இரண்டினும் பொருந்தி எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்மகிமை தோன்றும்படியாவருங் கொடுக்கும் அவிப்பாகத்தைப் புசிக்கும்போது (யாகத்தைப் பரிபாலிக்கும்போது என்றபடி.) மறைப்பொருளை யுணராதாபாடுவோரது மந்திரங்களையும் மறைப்பொருளையுணர்ந்து (இவ்யஜமானன் இம்மறையினும் காக்கப்படத்தக்கவன்) என்று அபிமானித்துக் கூறுவோரது மந்திரங்களையுங் கேட்டு தஸ்யு (கன்வன்) வாகிய விருத்திரனை நாசமாக்கினாய்.—(எ-று.) அமர்யமாநா நபிமர்ய மாநை: என்பதற்கு வணங்குவாரோடு வணங்காதவரென வேறுவிதமாக உரை கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர். அது பொருத்தமின்மை யுணர்க.

10. (அ)விண்ணினதும் பூமியீது மேகரீர் பெய்யா தாக[சூழா வெண்ணின் செல்வப் பூமி பெங்கு மாயையினும்[சம்ப துண்ணின்றுவாடவேந்த, னுடன்மழைதருவோன், மொண்ணின்றதெடுத்திருட்டுமேகரீர்க்கமந்தான் மூற்றம்.

(இ-ள்.) விண்ணிடத்திலிருந்து பூமியில் (விருத்திரனால் தடைசெய்து வைக்கப்பட்ட) மேகரீர் பெய்யாததனால் செல்வர் தரும் பூமி (செடி கொடிகளாகிய) மாயையினுலெங்குந் தழைக்காமல் வாடிப்போயிற்று. விருஷ்டி சாமர்த்தியனான விர்திரன் பிரகாசமுள்ள சம்பத்தை (வச்சிராயுதத்தை)க் கையிலெடுத்து இருட்டுமூடியிருந்த மேகத்தின் நீரையெல்லாம் கொஞ்சங்கூட விடாமற் (பசுவைப் பால் கறப்பது போலக்) கறந்துவிட்டான்.—(எ-று.) இவ்விருக்கை மேனாட்டாசிரியர் வேறொருவகை மொழிபெயர்ப்பார். அதுவருமாறு:

(இ) உலகின் திறுதிகாறு முலைய வன்னுர் செல்வ மிலகுற வீசுவாண் மாயையார் மெறுத்தா ரல்லர்; சலமுறு மசனி கூட்டி யிர்திரக் காளை சார்ந்த வொளியினு லிருட்டி னின்ற வாக்களைக் கறத்துவைத்தான்.

(இ-ள்.) பூமியினது கடைசி எல்லைவரையிற் பரவின அவர்கள் செல்வர் தருவாணத் தங்கக் மாயங்களால் அடக்க முடியவில்லை. இந்திரனாகிய காளை வச்சிராத்தைத், துணைக்கொண்டு

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

அதன் ஒளியினால் இருட்டை விட்டுப் பசுக்களை வெளிப்படுத்திக் கறந்தான்.—(எ-று.) அதாவது இடியினால் மேகத்தைப் பிளந்து சலத்தைப் பிரவகிக்கச் செய்கிறான் என்றபடி.

வருக்கம் 2.

11. (அ) அன்னவனளிக்குமன்னப் பயிரின் கண் மழையுமேகத் துன்னுறு நாவா யோடு ரீர் நிலைகளிற் பெருத்தான்; மன்னிய வலியிருத்த வச்சிரார் தன்னால் வேந்தன், [மே. அன்னவற்றோடுசெல்லுங்கருத்தனைக்கொன்றான்

(இ-ள்.) அவ்விர்திரன் மரும் (நெல் முதலிய) அன்னப்பயிர்களை நோக்கி மழைரீர் செல்லத் தொடங்கிற்று. கப்பல்கள் நிறைந்து பெருமை வாய்ந்த ரீர் நிலைகளில் விருத்திரன் ஜலாபி விருத்திருபமாகப்) பெருத்து நின்றான். இந்திரனே வலிமையாகிய கமுள்ள வச்சிராயுதத்தினால், அந்நீரோட்டங்களோடு ஓடியுறையுங் கருத்தமர்ந்த விருத்திரனை அந்நாளிலேயே கொன்று தீர்த்தான்.—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கும்,

(இ) ரீரர் தந்நீர்மையோடு நிலையின்றி யொழுகின்றாகத், தாருறு நதிகளநாவாய் சார்வன நாப்பணைக்கி யேருற வளர்ந்தான்; பின்னரிற் திரனவனையோர்மை, சேருகன்மனத்தின் மிக்கவலிசெறி கனத்தார் கொன்றான்.

என்று மொழிபெயர்ப்பார். கனம் வச்சிராயுதம். ரீரம், ரீர்.

12. பிலமுறு மவன் றிடத்த ரீரான் பிளந்தே, வேந்தன் பலமுறு கோட்டுச் சுட்டுணன்றனைப் பலதுண்டிட்டான்; நலமுறு மகவா நெவ்வெவ் வேகமும் பலமுஞ் சார்ந்த வலனுளாய், போர்க்கண்வச்சிரத்தினுற்பகைவதைத்தாய்.

(இ-ள்.) பிலத்துத் துங்கு மவ்விருத்திர னடைத்துவை

த்திருந்த அளவுமிருந்த ரீராகிய கோட்டையை இந்திரன் பிளந்து பலம் பொருந்திய கொம்போடு கூடிய சுஷ்ணனைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டினான். நல்லதனத்தோடு கூடியவனே! எல்லாவிதமான வேகத்தோடும் பலத்தோடுகூடிய விர்திரனே! யுத்தத்தில் வச்சிராயுதத்தினால் பகைவனைக் கொன்றாய்.—(எ-று.) இலீபிசன், பிலத்திற் படுத்திருப்பவனென்பார் பாஸ்கர். சாயணர் மதப்படி இலீபிசனென்னும் பதமும் சுஷ்ணன் என்னும் பதமும் விருத்திரனைக் குறிக்கும். சுஷ்ணன், மண் 1, குக்தம் 11, 7-வது செய்யுளுரையைப் பார்க்க. இவனுக்குப் பசு எருமை யிவற்றிற்குப் போலக் கொம்புண்டு.

இக்கொம்பு பலத்தின் அறிகுறியென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith). இவ்வகை (Hebrew) ஹீப்ரு கவிதைகளிலும் வருவதுண்டென்று கூறுவார். இப்பாட்டில் முதலிரண்டடி படர்க்கையாகவும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் கூறியுள்ளதைக் கவனிக்க. இது வேத வழக்கு. மகவான், விளி.

(இ-ள்.) இந்திரனுடைய சாதனமான வச்சிராயுதம் பகைவர்களுடைய உடலைத் தனக்கிலக்காகக் கொண்டு சென்றது; இந்திரனுடையவனாகக் கூர்மையான விருஷபங் (சுண்டு வச்சிராயுதம்) கொண்டு விருத்திராதிகளின் கோட்டைகளை யழித்தான்; பிறகு விருத்திரனைத் தனது குவிசத்தாற் கொன்று உள்ளத்தினிடத்துப் பெரு மகிழ்ச்சியை யடைந்தான்.—(எ-று.) விடை, விருஷபம், வச்சிராயுதம்.

(இங்.). இந்திரனே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்யுங் குதஸ
னென்னும் ரிஷிக்கு உதவி செய்தாய்; (பத்துத் திக்கிலும் பிர
காசிக்கும்) தசத்யுவென்னும் இருமுடிய யுத்தத்திற் காத்தாய்;
வேகமாய்ச் செல்லும் உன் குதிரைகளினது காலின் தூளி
விண்ணை யெட்டும்; (முன்பு சத்துரு பயத்தினால் நீருக்குள்
முழுக்கிடிந்த சிவித்திரையின் மகனாகிய) சிவைத்திரேயன்
ஆண்மையோடு ஜயம்பெற மீண்டுந் தண்ணீரின் மேல் தோன்
றினான்.—(எ-று.) குதஸன், அந்நாமம் பொருந்திய கோத்திரத்
துக்கு முதல்வன். இந்திரனுக்கு அதிகப் பிரியமானவன்,
பின்னர் 94, 106, முதலிய சூத்தங்களைக் கண்டவன்.

(இ-ள்.) தனமிருந்த விர்திரானே! வெகு சார்தஸ்யரு
பம் பொருத்திய குணக்காலையாகிய சிவத்திரேயனைப் பூமி
யைப் பெறுமாறு தண்ணீருக்குள் நன்றாகக் காததாய்; வெகு

காலம் அவ்விடத்தில் எங்கனோடு அவர்கள் யுத்தஞ் செய்தார்கள். அச்சத்துருக்களைக் கெடுத்தாய். பகைவர்களாகிய அவருக்கு வேதனையை யுண்பெண்ணுவாயாக.-(எ.று.) துக்ரியாஸு என்னும் வடமொழிப்பதத்துக்கு மேனாட்டார் பொருள் மாறாட்டஞ் செய்து இடர்ப்படுவர். எவ்வெச்சாதியாரது பாஷைக்கும் அவ்வச் சாதியாரே பிரமாணமாவாரென்னுஞ் சிறு உண்மையை மறந்து, துக்ரியா, பர்புரமிதி, யுதகநாமஸுபடிதத்வாத், என்னுஞ் சாயணருரையை நம்புவதற்கும் இஷ்டமில்லாமல், தங்களுக்குத் தோன்றியவாறு பொருள் கூறுவர். இவரது பெருமைதானென்னே ! (Benfey) பென்வே யென்பவர்துக்ரியாஸு என்பதற்குத் துக்கிரனது பெண்களுக்கு மத்தியிலென்று பொருள் கூறுவர். ஸெயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் லெக்ஸிகனில் (பக்கம் 2 பாட்டு 3 உரையை நோக்குக.) இப்பதத்துக்குத் துக்ரியர்களது குடும்பங்களில் என்று உரையெழுதியுள்ளது. துகர்ன் வீடுகளில் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். (Vide Griffith's Hymns of The Rig-Veda.)

84. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 7. சூக்தம் 4.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன். வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி;
9ம், 12ம், த்ருஷ்டிப். தேவதை: அசுவினிக ளிருவரும்.

1. மேன்மையுள்ள ஞானியராமச்சுவினித்
தேவர்கள் ! மேவி மூன்று
பான்மையறு மெக்கியத்தும் பரிந்துறுக ;
தேரீகை பரந்தோர் லீவிர் ;
சான்றகதிர்ப் பேர்க்கிழமை யினையிரவோ
டொன்றுபெறச் சாற்றல் போலத்
தோன்றுமும் தருந்தொடர்பு ; மேதையரெம்
மருகிலுமைத் தோய்விப் பாரே.

(இ-ள்-) மேதாவிர்களாகிய அச்னினி தேவர்களை! ஸ்வனத் திரயத்திலும் வருவீர்களாக. உங்களது தேரும், உங்களது தானசீலமும் மிகப் பெரியவையாம்; சூரிய கிரணங்களை யுணர்த்தும் வாஸரம் என்னுஞ் சொல் பனிமிஞ்சுந்த விரவினையுந் தன்னோடு கூட்டி யுணர்த்தல் போன்றது உம்மிருவரது பரஸ்பர ஸம்பந்தமும். மேதாவிக்களாலழைக்கப்பட்ட நீங்க ளெமதருகில் அதுக்கிரகஞ் செய்யும் வண்ணம் எங்களுக்கு

மண்டலம் 1. குக்தம் 34.

ஆதினப்பட்டவர்களா யிருங்கள்.—(எ-று.) நீயிர், தேர் பார்
தோர், ஈகைபரந்தோர் எனத் தனித்தனியே கூட்டுக.

2. சந்திரன்மன் மனைவியினை நாடியுறு
மதுச்சகடச் சக்க ரங்கள்
மந்திரங்க ண்ணர்யாரு மூன்றெனவே
மதித்தோர்வார்; மற்றத் தேரி
னந்துறுதுண் மூன்றுளகீழ் வீழ்பயமு
நேராதே; நலக்க நீரும்
அந்தமதா பூர்ந்திரவு மூன்றுபகன்
மூன்றுமுறை யிணைகு விரே.

(இ-ள்.) மதுத்திரையிங்களைச் சுமந்து செல்லும் தேரினது
(வச்சிரம்போற் றிடம் வாய்ந்த) சக்கரங்கள் மூன்றும். அம்
மூன்று சக்கரங்களுள்ள தேரினமீது அத்திரையிங்களோடு
சந்திரனது மனைவியை நோக்கி அசுவினியர் செல்வதை எல்
லாத் (தேவர்களும்) அறிவார்கள். அத்தேர் வேகமாகப்
போகும்போது கீழ்விழுந்துவிடுமோ வென்றபயம் ஏற்படாத
படி அத்தேரில் மூன்று கம்பங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்
கின்றன; அசுவினிகளே! அதன்மேல் நீங்களும் மூன்று
இரவும் மூன்று பகலும் ஊர்ந்து வருவீர்களாக. (பகலுமிரவு
மாகத் தேரிலேறிக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டுங் கிரீடியுங்கள்
என்றபடி.) — (எ-று.) சந்திரனது மனைவியின் பெயர்
ஜ்யோதஸா அல்லது கௌமுதி பெண்ப.

3. அசுவினியர் நீ ருயிருஞ் சமமாக
வொருநாளி லகசு மூன்றின்
வசையெயலா மகற்றிடுக; இத்தி னத்து
மகவலியை மதுரச் சாற்றே
டிசையும்வகை யமைத்திடுக; இரவுபகல்
வலிமைதனை பென்று மூட்டு
முசிதவுண் வெந்தமக்கு நனியினையி
னுறுமாரிங் குவந்தி வீரே.

(இ-ள்.) அசுவினியர் தேவர்களே! நீங்களிருவரும் சமான
மாக வந்து மூன்று நாட்களிலுஞ் செய்த ஸவனத்திரயங்கனி
லேற்பட்ட குற்றங்களை பெல்லா மொருநாளிற் றீர்த்து விடு
வீர்களாக; இந்நாளிற் செய்யும் பக்ஞஹவியை மதுராஸத்தால்
தெளியுங்கள்; இரவிலும், பகலிலும் எங்களுக்குப் பலத்தை
விருத்தி செய்யும் அன்னப்பொருள்களை நன்றாகத் தருவீர்
களாக.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

மூன்றுமுறை யெம்மகத்தே வருக; நோன்
பாற்றுமார்க்கண் மும்மை செல்க;
மூன்றுமுறை மூன்றுதர மும்மருளுக்
குகந்தவர்க்கு முயக்கல் சிட்சை;
மூன்றுமுறை யெமக்குவப்பை யளிப்பவற்றை
யசுவினிகளாள், முன்ன ரீக;
மூன்றுமுறை யட்சரங்க ளென்னவுண்
வெங்களுக்கு மொய்ப்பிப் பிரே.

(இ-ள்.) அசுவினியர் தேவர்களே! எமது கிருஹத்துக்கு
மூன்றுமுறை வருவீர்களாக; விரதாதுட்டானஞ் செய்பவர்
களிடத்து மூன்றுதரஞ் செல்லுவீர்களாக; உங்களால் காக்கப்
படும் ஜனங்களுக்கு மூன்றுதரம் மூன்றுமுறை (ஒன்பது
முறை) சிட்சை செல்லுவீர்களாக; எங்களுக்கு ஸந்தோஷத்
தைத் தரக்கூடியவற்றை அளியுங்கள். பர்ஜன்யன் (மேகம்)
திருப்தியைத்தரும் உதகத்தை (அட்சரங்களை) யளிப்பது
போல, நீங்களும் எங்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை நிறையத்
தருவீர்களாக.—(எ-று.) அட்சரங்கள், உதகத்தைக் குறித்தது.

5. மூன்றுமுறை யசுவினிகா ளெங்களுக்காத்
தனந்தாங்கி முன்னே தோன்ற;
மூன்றுமுறை வரவமார் கன்மத்து; எம்
மதிவளர்ப்பீர் மூன்று நேரம்
மூன்றுமுறை வாழ்வளிப்பீர்; மூன்றுமுறைச்
சீருணவை முயன்று சேர்ப்பீர்;
மூன்றுமுறை மேலொழுகு முந்தேறிற்
ஞான்மகள் மூந்துற் றுளே.

(இ-ள்.) அசுவினியர் தேவர்களே! மூன்றுதர மெங்களுக்கு
வேண்டிய செல்வத்தைச் சுமந்துகொண்டு வாருங்கள்; மூன்று
முறை தேவர்களமைந்திருக்குங் கர்மத்தை நோக்கி வருவீர்
களாக; மூன்று நேரமும் எங்கள்புத்தியை இரட்சிப்பீர்க
ளாக; மூன்று தரம் எங்களுக்கு ஸௌபாக்கியத்தைத் தருவீர்
களாக; மூன்றுதரம் அன்னப் பொருள்களை எங்களுக்குச்
சேகரித்துக் கொடுப்பீர்களாக; மூன்று சக்கரங்களோடு கூடி
யுள்ள உமது தேரினமேல் சூரியனது புத்திரி நன்றாக ஏறிக்
கொண்டாள்.—(எ-று.) சூரியன் தனது பெண் ஸூர்யையை
ஸோமனுக்குக் கொடுக்க விரும்பினான். ஆனால் எல்லாத்
தேவர்களும் அவளை மணக்க விரும்பினார்கள். அதனால் ஒரு

மண்டலம் 1. சூக்தம் 34.

பந்தய ஓட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. முதன்முதல் சூரிய னிடத்து யார் செல்லுகிறானோ அவனே ஸ்திரீயைக் கல்யா ணஞ் செய்து கொள்வதென்றாயிற்று. அசுவினிகள் முதலிற் போகவே சூரியை ஸந்தோஷப்பட்டு அவர்களது தேரின் மேலேறிக்கொண்டாள். மண்டலம் 1. சூக்தம் 116 செய் யுள் ஏழிற்காண்க. இதன்மேல் பிரஜாபதி தனது மகளைச் சோமனுக்குத் தந்தான் என்ற விஷயம் ஐதரேயப் பிராஹ் மணத்தில் அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பிரஜாபதியின் புத்திரியின் பேரும் சூரியை யென்பார் மேனாட்டாகிரியர். (Vide Griffith's Hymns of The Rig-Veda Second edition Vol I page 154.) துவிதா—துர்விதா, துரோ விதா—யாஸ் கர், துரவிருந்து நன்மை செய்யவள் பெண் என்பது பொருள்.

6. மூன்றுமுறை யசுவினிகள் வானுறையு
மருந்துகளும், மொய்த்துப் பூமி
பூன்றிவள ரொடதமும், அம்புவினின்
விளங்கினோ யொழிக்கும் பூடு
மேன்மெக்குத் தருக; சூர் குருபுதல்வன்
சுகமதனை யியைக்க வென்றன்
ரேன்றலுக்கு: சுப்பபதிகள்! முத்தாது
முறைகடவாச் சுகமீ விரே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! எங்களுக்கு வானத்திற் காணும் பேஷஜங்களையும், பூமியில் வளரு மொஷதங்களையும் அந்தரிட்சத்தில் (தண்ணீரில்) உண்டாகும் மருந்துகளையும் மூன்றுதரத் தருக; தேவ குருவின் புத்திரனாகிய சம்யு வறுப லிக்கும் சுகத்தை என்புத்திரனு மடையுப்படி செய்க; சுப் பதிகளே! வாதபித்த சிலேஷமங்கள் முறை கடவாதொழுகும் தேகத்தை யளிப்பீர்களாக.—(எ-று.) சம்யு தேவகுருவாகிய வியாழனின் புத்திரனின் பெயர் என்பார் சாயணர்.

7. மூன்றுமுறை யசுவினிகள், தினந்தொறுமெம்
போற்றுறுவீர், மூன்று தாது
தோன்றுமவகை வேதிகையிற் பிரித்தமைத்த
தருப்பையினிற் ரேய்த்து பள்ளி
யேன்றுறுவீர்; பொய்புகளி, ராத்துமா
வுடலுறுவா னென்றுஞ் செல்லுஞ்
சான்ற வுயிர்வாயுவெனத், தேருடையீர்,
முவ்வேதி சார்கு விரே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! பிரதிதினமும் மூன்றுதரம் வணங்கத்தக்க ரீர் எங்களது வேதிகையில் எல்லாப் பக்கத்தி லும் அடைந்து, மூன்று தாதுக்களைச் சூசிப்பிக்கும் வண்ணம் பரப்பப்பட்டுள்ள தருப்பையிற் சயனஞ் செய்வீர்களாக. நாஸத்தியர்களே! ரதஸ்வாமிகளே! பிராணிகளுடைய சரீரத் தில் ஆத்மா வசிப்பதற்குக் காரணமான பிராணவாயு தூரத்தி லிருந்து வருவதுபோல (ஐஷ்டிக, பாசுக ஸௌமிக) வேதிகள் மூன்றினிடத்தும் சேருங்கள்.—(எ-று.)

8. சிந்துக்க ளேழ்தாயர் மூன்றுமுறை
யசுவினிகள் சேர்ந்து மூன்று
நந்துமுறைச் சதைபிழிக; சோமமதை
யேற்பனவு நாடிற் கூபம்
பிந்தவொளிர் முக்கலமாம்; புவிமுதலா
மிடமூன்றுப் பேசுந் தான
வந்தரத்துச் சொல்லுவி ரிரவுபக
லாக்க இனன் அமைத்திட் டிரே.

(இ-ள்.) 'இமம்மேகங்கா' வென்ற மறையினார் கூறப் பட்டு ஓட்டத்திற் சிறந்த நதிகளாகிய ஏழு தாய்மாரோடுங் கூடி, மூன்று முறை, யசுவினி தேவர்களே, ஸோமாபிஷவஞ் செய்வீர்களாக; அச்சோமத்தை யேற்கும் பாத்திரங்கள் கூபங்களென்னும்படி பெருத்த மூன்று கலங்களாம்; பிருதிவி, வானம், ரீர் என்னும் மூன்றிடத்தின்மேலுஞ் செல்லும் ரீங் கள் இரவு பகல் பேதத்தை யுண்பெண்ணச் சூரியனை யமைத் துக் காப்பீர்கள்.—(எ-று.) இமம்மே கங்காவென்றதுமேல் மண். 1, சூ. 32, செய். 12-ல் சொல்லப்பட்டது. இனன், சூரியன்.

ஷு (வேறு.)

9. மூலைமூன் றுடைய தேரின் முவ்வுருளைகளு மெங்கே?
மூலைமூன் றமைத்த பீட மமர முட்டியவை யெங்கே?
யேலுறப் பொய்சொலாதி ரெக்கியஞ் சேர்த்தற்கும்மை
வாலுறத் தேரி லென்று வாலேபம் பூட்டு விரே?
(இ-ள்) நாஸத்தியர்களே! மூன்று கோணங்களையுடைய உமது தேரின் மூன்று சக்கரங்களுமெங்கே? அம் மூன்று பக் கங்களிலு முட்காருவதற்கென்று அமைத்த மூன்று பீடங்களு மெங்கே? உம்மையாகதலத்திற்குக் கொண்டுவருந் தேருக்கு எப்போது கழுதைகளைப் பூட்டப் போகிறீர்கள்?—(எ-று.) இவ்விஷயங்கள் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றபடி.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 34.

சுடி (வேறு.)

10. பொய்யாத நாவுடையீர் போந்தருள்க :
அனியுமக்குப் புகட்டு கின்றோம்,
எய்யாது மதுப்பருகிச் சுவையுணரும்
வாயினு வித்தீம் பாலைத்,
துய்யோரே, குடித்தருள்க; விடியமுனர்
விசித்திரத்துந் துய தேரை
நெய்யோடு பூசியெம தெக்கியத்துக்
கனுப்புகிறுன் சவிதா நேடி.

(இள்.) நாஸத்தியர்களே! (இக்கருமத்தை நோக்கி) வருவீர்களாக. இங்கே ஹவி எந்தளால் உமக்களிக்கப்படுகிறது. மதுவைப்பருகி ருசியறியும் வாயோடு இத் தித்திப்பான மதுவைக் குடியுங்கள்; ஸவிதாவானவன் விடிவதற்கு முன்னரே (மேல் 9-ம் பாட்டிற் சொன்ன) விசித்திரங்களோடு கூடியதும் நெய் பூசப்பட்டதுமான உமதுதேரை எங்களது யக்ஞத்துக்கு வரும்படி பிரேரேபிக்கிறான்.—(எ-று.) எய்யாது, துய்யோரே எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

11. பொய்யாடர்! புகன்முன்று பன்னென்று
தேவரோடு பொருந்தித் தேனை
யெய்யாது குடிப்பதற்குப் போந்தருளீர்;
அசுவினிரெம் மாயு ணீட்டீர்;
பொய்யாதி யெம்பாவ மொன்றுமிலா
தழிப்பிரால்; பூண்ட காய்ப்பி
னெய்யாரை யோட்டிடுவீர்; எம்மாட்டு
நிரந்தரமா யியைகு விரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! முப்பத்துமுன்று தேவர்களோடுஞ் சேர்ந்து ஸோமத்தைக் குடிக்க வாருங்கள்; அசுவினிகாள், எம தாயுஷ்காலத்தை விருத்திசெய்வீர்களாக; துவேஷ புத்தியோடு காரியஞ் செய்பவர்களை யோட்டுவீர்களாக; எப்பொழுது மென்களோடிருப்பீர்களாக.—(எ-று.) மூன்று பன்னென்று=முப்பத்து மூன்று. 'இதுவே பின்னர் முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்களுக் காதாரமான வேதவாக்கியம். வசுக்கள் 8, உருத்திரர் 11, ஆதித்தியர் 12, பிரஜாபதி 1, வஷ்டகாரம் 1, ஆக 33.'—வில்லை.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(சுடி வேறு.)

12. முவ்வுல கூருந் தேரி னசுவினீர் முரிச் செல்வ
மொவ்வுற வாற்றுவி ரொண்மொய்ப்புளசுத ராளோடே;
யிவ்வயிற் றுதிக்கேட்பீர் ரீ ரோம்புகென்றேத்துகின்றேன்
வவ்வுறுசெல்வப்போரின் மகிழ்ந்தெமைவளர்ப்பிரன்றே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! (தடைப்படாமல்) மூன்று லகங்களினுஞ் செல்லும் தேரோடு எங்களை நோக்கி வீரத்தன்மையோடு கூடிய புத்திர பிருத்தியாதி ஜனங்களோடு நிறைந்த தனத்தைக் கொண்டுவருவீர்களாக. எங்களுடைய ஸ்துதிகளைக் கேட்பவர்களே! எங்களைக் காக்கவென்று அழைக்கிறேன். மிகுந்த தனத்தைத்தரும் யுத்தத்தில் எங்களை யோங்கச் செய்யுங்கள்.—(எ-று.) பிருத்தியர்=வேலையாட்கள், பாட்டில் ஆளென்றார். cf. 'ஆளெனப்புகிதின வந்தடைந்திவம்.'

வருக்கம் 5.

35. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 7. சூக்தம் 5.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்துபன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டிப், 1, 9, ஜகதி. தேவதை; 1 அக்கினி, மித்திராவருணர், 'இராத்', ஸவிதா ஆகிய நால்வரும்; 2-11 ஸவிதா.

1. அக்கினியை யவிநாச வாழ்வளிப்பான்
முதற்கண்ணே யனைந்தழைப்பல்;
ஒக்கவெமைக் காக்கவென மித்திராற்சார்
வருணையு முடனழைப்பல்;
மிக்கவயி ரொடுங்குகின்ற காலமா
மிரவினையும் விழைந்தழைப்பல்;
தக்கதுணை யாகவெனச் சவிதாவாந்
தேவனையுஞ் சார்ந்தழைப்பல்.

(இ-ள்.) விநாசாஹிதமான வாழ்வனை யளிக்குமாறு முதலில் அக்கினியை நோக்கி யழைப்பேன்; எங்களைக் காக்கட்டுமென்று மித்திராவருணர்களுையு மழைப்பேன்; பிராணிகளெல்லாத் தத்தமிடத்திற்குத் திரும்பிவந்து ஒடுங்கியிருக்கின்ற இராக்காலத்தினையும் கூவியழைப்பேன்; ஸவிதாத் தேவனையும் உதவிவேண்டி யழைப்பேன்.—(எ-று.) ஸவிதா, ஸூரியன். இரவு என்றது இரவபிமானி தேவதையை.

மண்டலம் 1. குத்தம் 35.

(ஷே வேறு.)

2. அடிக்கடியிருட்டுவாய்ந்தவாகாயந்தன்னிற்றேன்றிப்
படிக்கணை யமரர் மர்த்யர் பரவு மவ்வரிடத்தின்
அடக்குற வமைத்துப் பொன்னி னாயதேர் தன்னினேறிப்
படைத்தபார்முற்றும்பார்க்கவணைகிறுன் சவிதாத் தேவன்.

(இ-ள்.) சவிதா (சூரியன்) வாகிய தேவன், இருட்டு மூடிக்கொள்ளும் ஆகாசத்தில் அடிக்கடி உதயமாகிப், பூமியில் அமரர்களையும், மனிதர்களையும் அவரவர்களது ஸ்தானங்களில் அடங்கியுறும்படி செய்து, இரணியத்தாம் செய்த தேரின்மேலேறிக்கொண்டு புவனங்களைப் பார்ப்பதற்காக வருகிறான்.—(எ-று.) அடக்குற அடங்குற வலித்தல்விகாரம் பெற்றது. அமரர் மாந்தரென்பதை மாணமில்லாத பிராணனையும், மாணதர் மத்தோடு கூடிய சரீரத்தையும் எனவும் பொருளுரைப்பார் சாயணர். கிருஷ்ணம், கிருஷ்ணதே நிக்ருஷ்டோவாண் : (நிக்ருஷ்டமானநிறம்-இருட்டு) என்பது யாஸ்கர். இம்மறை கிருஷ்ணேந என்ற ஒரு சொல்லைத்தவிர்த்து மற்றதெல்லாம் ஆ (ஸ்த்யேந) ரஜஸா.....புவநாநிபச்யந்—என்றதாம். இது நிக்ருஷ்டப் காயத்திரி.

3. தேவன் மேலேறிப் பிங்கீழ்ச்செல்கிறுனிரண்டு வெண்மை
மேவிய பரிகளோடுந் தொழற்குரியோன் விரைந்தே;
ஆவலிற் றெலையினின்று மணைகிறுன் சவிதாத் தேவன்
பாவிய வெமது பாபம் யாவையு நலித்துக் கொண்டே.

(இ-ள்.) வணங்குவதற்குரிய (பிரகாசத்தோடு கூடிய) தேவன் (உதித்ததன் பின், மத்தியானம் வரையில்) மேலேறியும் (அதற்குப்பின் அஸ்தமனம் வரையில்) கீழிறங்கியும் செல்லுகிறான். இரண்டு வெள்ளைக் குதிரைகளோடு தேவயஜன தேசத்தை நோக்கி வருகிறான். எங்களுடைய பாபங்களால் லாவற்றையும் நாசப்படுத்திக்கொண்டு சவிதாவாகிய தேவன் தூரப்பிரதேசத்தினின்றும் (அதாவது விண்ணுலகத்தினின்றும்) வருகிறான்.—(எ-று.) தொலை—தூரதேசம். தேவ : தீப் யமான : பிரகாசத்தோடு கூடியவன் என்பது பதப்பொருள்.

4. மெத்த வல்லிரைவிற் சென்று பொன்னோடு விவித ரூப
நத்திய பொன்னுகத்தி னடைபெறு தேரி னேறிச்
சித்திர பானுவோடு சிறந்தவன், சவிதா, போற்றிற்
குத்தமணிருட்டுவாய்ந்த வுலகெலா மொளியெய்தானே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) மிகவும் விரைவாகப் போகக்கூடியதும், ஸ்வர்ண மயமாய் (யாணைப்பந்தி, குதிரைப்பந்தி, மனுஷ்யபந்தி, முதலிய) நானூறுபத்தோடு கூடியதும், பொன்னுலான துகத்தடியோடு கூடியதும் ஆன தேரிலேறி, சித்திரகார்தி சிறந்தவனும் உத்தம ஸ்தோதவ்யனுமான ஸவிதா இருட்பிரதேசங்களை பெல்லாம் பிரகாசமாக்கினான்.—(எ-று.)

5. பொன்னுகம்பொருந்துதேரிற் பூண்டுள வெண்கால்மாக்கள்
மன்னுறு பிராணிகட்கா வொளியினை வயக்கி நின்ற;
துன்னிய சவிதாப் பக்க நேவர்தம் பிரசை யன்றி
யின்னநீர் புவனம்யாவுமென்றுமே யொளிபெற் றெய்தும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலான துகத்தடியோடு கூடிய தேரில் கட்டப்பட்டு அத்தேரை யிழுத்துச் செல்லும் வெண்மையான காலோடுகூடிய (சியாவங்கள் என்னும் நாமம் வகித்த) குதிரைகள் பிராணிகளுக்கு விசேஷவெளிச்சத்தைத் தந்தன; ஸவிதா வின் பக்கத்தில் இதர தேவர்களது பிரஜைகள் மாத்திரமல்லாமல் எல்லா உலகங்களும் எப்போதும் நின்று பிரகாசத்தைப் பெறும்.—(எ-று.) ச்யாவா : சூரியனது குதிரைகளின் பேரென்பது நிகண்டு.—சாயணருரை.

6. ஒளியுள வுலக மூன்றி விரண் டென்றுழ் பக்க லுள்ள;
வொளியிலாப் பிரேதஞ்சாரு முலகமொன் றியம லோ
ஒளிபெறு மமரம் யாவுமூடுசென் றமைந்த, தேரி [கம்;
னழிவி லச்சாணி போல; அறிந்தவ னறைக வீதே.

(இ-ள்.) காந்திபொருந்திய வுலகங்கள் மூன்றினுள் இரண்டு சவிதாவின் பக்கத்திலுள்ளன (அவை விண்ணும் பூமியுமாம்). மத்தியிலுள்ள அந்தரிட்சலோகம் பிரேதங்கள் (உடலி னீங்கியவயிர்கள்) சாரும் யம (பிதிர்) லோகமாம். பிரகாச முள்ள அமரங்கள் (மாண தர்மமில்லாத சந்திரன் நட்சத்திரம் முதலியவை) தேரின் அச் சாணியைப்போலச் சூரியனுக்கு ஊடே சென்று நிலைபெற்றன. இவ்விஷயத்தை யறிந்தவர்கள் கண்டு சொல்லட்டும் (எவராலுஞ் சொல்லமுடியாதென்றபடி).—(எ-று.) ஆணி, வடசொல். அர்ச்சிராதி மார்க்க வுண்மை கூறியவாறு.

வருக்கம் 6.

7. அணிசிற குள்ளான்யாருங் காணருஞ் கம்பனங்கொள்
திணிகிரணத்துநற்கணசுரனந்தரஞ்சேர்முன்றை [குற்
யணிபெறத்துலக்கினுனல்; அவ்வென்றுழிப்போதெங்
றணைகிறுன்? அறிந்தார்யாரேயவெனொளிபரந்தலோகம்?

மண்டலம் 1. குத்தம் 35.

(இ-ள்.) அழகிய சிறகோடு கூடியவனும், யாருங் கண்டறியமுடியாத சலனத்தோடு நெருங்கிய கிரணங்களைப் பெற்றவனும், (தான் குறித்த இடத்தை யடையக்கூடிய வொளிபொருந்திய) நல்ல கண்ணோடு கூடியவனும், எல்லாருக்கும் பிராணனைத் தருபவனும் (அஸூரனும்) ஆகிய ஸவிதா அந்தரிட்சத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுகிற மூன்று உலகங்களையும் விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கும்படி செய்தான். அந்த ஸூர்யன் இந்த இராக்காலத்தில் என்கே ஒழுகுகிறான்? அவனது ஒளிபார்துள்ள உலகத்தை யறிந்தவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை).—(எ-று.) ஸூபர்: சூரியனுடைய 15 கிரணங்களில் ஒன்றின் பெயரென்பார் சாயணர். அஸூர: ஸர்வேஷாம் ப்ராணத: என்பது சாயணருரையிற் கண்டது. இதன் வேறுபொருளை மண். 1, சூக். 24 செய். 14 உரையிற் காண்க.

8. புலியின் தட்ட திக்கும் புலிமூன்றுஞ் சிந்து வேழு மலியறு மன்னன் காந்தி யழகுறத் துலக்கிற் றைய; சலிபெறு சலிதாத் தேவன் பொற்கணன் ருசுடற்கு நவையறு மணிக ளீவா னாடியே யிங்கு தோன்ற.

(இ-ள்.) பூமியின் (இந்திர, அக்கினி, யம, நிருதி, வருண, வாபு குபேர, ஈசான்ய வென்னும்) எட்டுத் திக்குக்களையும், பூமி வானம் அந்தரிட்சம் என்னும் மூன்று உலகங்களையும், கங்கை முதலிய ஏழுநதிகளையும் (அல்லது ஸப்த ஸமுத்திரங்களையும்) அவனது ஒளி நன்றாய்ப் பிரகாசிப்பித்தது. ஸவிதா வாகிய தேவன், பொன்மயமான கண்ணோடு கூடியவன், தாசுஷனுக்கு (பாகசர்த்தாவுக்கு) உத்தமமான இரத்தினங்களைத் தருவதற்காக இங்கே வரட்டும்.—(எ-று.)

(ஷே வேறு.)

9. இரணியக்கை வாய்ந்தவனுஞ் சலிதாவும் பல்வகைநோக் கியைந்து வானந் தரணியெனு மிரண்டிற்கு மிடைசென்றே யுயிர்க்குறுநோய் சாரா தென்றும் அரணெனவே காத்துத்தீர்த் தென்றாழிற் கலந்திடுவான்; ஆர்ந்தெக் காலுங் கிரணமுள சோதியினை யிருடிணிந்த விடமெல்லாங் கிளர்த்து வானே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) பொன்மயமான கையோடு கூடியவனாகிய ஸவிதா பலவிதமான திருஷ்டியோடுகூடி, வானம் பூமி இரண்டிற்கு நடுவிற்கென்று பிராணிகளுக்கு வருநோய்களை யெல்லாந்தீர்த்து ஸூரியனோடு கலந்து விடுவான். எப்பொழுது மொளியோடு கூடிய கிரணங்களால் இருட்டு நிறைந்த எல்லாப்பக்கங்களை யும் பிரகாசிக்கச்செய்வான்.—(எ-று.) பொற்கையன், மண் 1, சூக். 22. செய்யுள் 5 உரையை நோக்குக. யஜமானர்களுக்குத் தரவென்று பொன்னைக் கையிலேந்தியவனென்று சாயணர் உரை கூறுவர். ஸவிதாவும் ஸூர்யனும் மூர்த்தி பேதமே யொழிய வேறில்லை. தேவதை ஒன்றே. கலப்பவன் கலக்கப் படுபவனென்னும் பாவத்தைக்காட்டினின்றன அவை. இது ஜகதி காயத்திரி மந்திரம் என்பர்.

(ஷே வேறு.)

10. பொற்கைவா யசூரன் கீர்த்தி பொருந்து நாயகன் றனத்தோடு ம்ற பல்சுகத்தை யீவோ னுறுக விம்மகத்தை நோக்கி; துற்ற ராக்கதரைத் தோய்ந்த யாது தானவரை யோட்டி மற்று மெவ்விரவும் போற்றின் மகிழ்ந்துறைகின்றான் றேவன்.

(இ-ள்.) ஹிரணிய ஹஸ்தனும், அசூரனும், கீர்த்தி வாய்ந்த நாயகனும், பலவித ஸுகங்களை யளிப்பவனும், தன வானுமாகிய (ஸவிதா) இந்தக் கர்மம் நடக்கு மிடத்துக்கு வரட்டும். மேலும் இத்தேவன் ராட்சஸர்களையும், யாது தானவர்களையும் ஒட்டி எல்லா இரவுகளிலும் ஸ்தோத்திரங்களை யேற்றுக்கொண்டு தங்குகிறான்.—(எ-று.) அஸூரன் பிராணனளிப்பவன், இச் சூத்தம் 7-ம் செய்யுளுரையிற் காண்க. யாது தானவர்கள் ஓர்வகை யரக்கர்கள்.

11. ஆசிலாச் சலிதா, நித்த மழகுற நீ செல்பாக்குத் தூசிலா வழிகள் பண்டே தோய்ந்துள வந்தரத்தின்; ஆசினிங் கணையத் தக்க வவ்வழி வந்து பாவித் தாகிகள் புகலா யின்று கூடிய வெமக்குத் தேவே.

(இ-ள்.) ஸவிதாவே! உனது வழிகள் முன்பே யேற்பட்டுள்ளன; தூசியில்லாதன; அந்தரிட்சத்தில் நன்கமைக்கப்பட்ட

மண்டலம் 1. சூத்தம் 36.

டுள்ளன. நன்றாய் நடந்து வரக்கூடிய அவ்வழிகளின் வழியாக வந்து இன்று எங்களைக் காப்பாயாக. தேவனே, இத்தினத்தில் எங்களை யாசீர்வதிப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 7.

36. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூத்தம் 1.

20 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரனது புத்திரன் கண்ணுவன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஒற்றைப்படை யிருக்குகளுக்குப் ப்ராஹதி (3 ஆம் சீரும் ஆறஞ் சீருஞ் காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழிநெடில்), இரட்டைப் படை யிருக்குகளுக்கு ஸதோப்ராஹதி (எழுசீர்க்கழிநெடில்). தேவதை: அக்கினி; 13, 14, இருக்குகளுக்கு யூபம் (யாகப் பசுவைக் கட்டுந்தறி).

1. தேவர் விரும்பும் பன்மை செறி
குடிச்சீ ரியைந்த வெமக்கருள்வான்
பாவு மகிமை பரந்தவனைப்
பாவிப் பிறகு மெவ்விடத்து
மோவ வின்றித் துதித்தேத்து
முவனக் கினியைச் சூக்கத்தின்
மேவும் வாச கங்களினுன்
மேவி யாங்க ளிரப்போமே.

(இ-ள்.) தேவர்களால் விரும்பப்படும் ஒன்றல்லாத பல குடியிற் றேன்றிய வெங்களுக் கருளும்வண்ணம், மகிமை வாய்ந்தவனும், பிறராலும் நன்றா யெப்போதும் வழிபட்டேத் தப்படுபவனு மாகிய அக்கினியைச் சூக்கங்களோடு கூடிய வாசகங்களாற் பொருந்தி யாகிப்போம்.—(எ-று.)

(வேறு.)

2. ஒழுக்குள மனிதர் வலிமையை வளர்க்கு
முறுதிவா யங்கதாங் கினரால்;
இழுக்கல யாங்க ளவியினை யுன்பா
லியைத்துனை வணங்கிநிற் கின்றோம்;
பழக்கிய வன்ன தான சிலத்தோம்
பரந்தவித் தினத்தினி லிங்கு
வழக்கிய கருமத் தெங்களை யுவந்த
மனத்தொடுங் காத்தரு ளாகவே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) அநுஷ்டாதாக்களாகிய ஜனங்கள் வலிமையை விரும்பி செய்யு மக்கினியை (வளர்த்து)த் தாங்கினார்கள். அவிகளோடு கூடியயாம் (அக்கினியே!) உன்னை வணங்குகின்றோம். அன்னதான சிலமுள்ள ரீ யித்தினத்து இக்கர்மஞ்செய்யும் எங்களிடத்தில் நன்மனத்தோடு வந்து எங்களைக் காப்பாயாக.—(எ-று.) வழக்கிய—வழங்கவிட்ட.

(வேறு.)

3. சிறக்குந் தூத னீயாகத்
தேர்ந்தோ முன்னை யக்கினியே
பிறக்கு மறிவின் யாவுமுணர்
பேர்சா லோதா வாகவுமே;
திறத்துப் பெரியோ னாகநிதஞ்
செறியு முனது கற்றையொளி
யிறப்ப வுலவும் பலவிதமாய்,
எழில்வான்றோடு முன் பானுவுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னைத் தேவர்களைக்கொண்டு வருந் தூதனாகவும், (ஹோமத்தை நடத்தும்) ஸர்வக்ருண ஹோதாவாகவுந் தேர்ந்தெடுத்தோம். மஹானாய் நித்தியமும் நடக்கும் உனது ஒளிக்கற்றைகள் பலதிக்குகளிலும் வீசுகின்றன. உனது கிரணங்கள் விண்ணுலகத்தைத் தொடுகின்றன (அங்குள்ள பிரானிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன.)—(எ-று.) ஒதா-ஹோதா என்பதன் சிதைவு. ஹோம நிஷ்பாதகன் அல்லது ஆஹ்வாதா, தூதன், அழைப்பவன்: 'அக்கிர் தேவா நாம் தூத:' என்பது சுருதி.

(வேறு.)

4. மித்திரன் வருண னரியமா மூவர்
விளம்புறு தேவர்க ளுன்னை
யொத்தநற் பழமை வாய்ந்த தூதுவன
யொளிர்வித்தார் நலக்க வக்கினியே!
இத்தரை யவியை மர்த்தியர் தமக்கு
ளெவனுனக் களிப்பவ னவனே
மெத்திய தனங்கள் யாவையு முன்னால்
வெல்லு முதியமெனப் பெறுவான்.

மண்டலம் 1. குத்தம் 36.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மித்திரன், வருணன், அர்யமா, இந்த மூன்று தேவர்களும் பழமையான தூதனாகிய வுன்னை நன்றி யொளிபெற மூட்டுகிறார்கள். உனக்காக ஹவியை யளிக்கும் மரண தர்மமுள்ள யஜமானன் உனது சகாயத்தினால் எல்லாத் தனங்களையும் வெல்லுவான்.—(எ-று.)

(வேறு.)

5. அங்க ரீயே தேவர்களை யழைப்பாய், களிப்பிற்கே துசன் தங்கு மில்லப் பதியாவாய், சாற்றுந் துதன் றானுவாய், அங்க முறவே தேவதைக ளமைத்த நியம மாயவெலார் தங்க ணிலையிற் றவறாதே சார்ந் துன்மாட்டுத் திரமுற்ற.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ரீதேவர்களை யழைப்பவன், சந்தோஷகாரணன், சனங்களுக்குக்கிருஹபதியுமாவாய்; தேவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வருந் தூதனும் ரீயே. (பூமியின் பொறையும், மேகத்தின் வருஷிப்பும், சூரியனது பிரகாசிப்பும் ஆகிய) தேவர்களேற்படுத்திய நியமங்களெல்லாம் உன்னிடத்திலேயே நிலைத்தன.—(எ-று.) அக்ரி கார்யங்கள் நடப்பதினாலேயே மேற்சொன்ன ஒழுங்குகளெல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்பது பொருள்.

வருக்கம் 7.

(வேறு.)

6. இளமையிற் கோங்குஞ் செல்வவா னாகு
மக்கினி யுன்னிடந் தனினே
வளமைசா ரவிகள் யாவுயிந் தென்றும்
வழங்குறப் படுபவா லைய;
துலங்குமித் தினமும் பிறறையுஞ் சார்ந்து
சுலவிய மங்கல மனத்தி
னலம்பெறச் சுத்த விரியம் வாய்ந்த
தேவரை நாடிநீ வணங்க.

(இ-ள்.) இளமையிற் சிறந்த அக்கினியே! செளபாக்கியத் தோடு கூடிய உன்னிடத்திற்குள் எல்லா ஆயுதிகளும் சொரியப்படுகின்றன. இந்நாளிலும் பின்பும் (எக்காலத்திலும்) நிரந்தரமாய் நல்ல விரியம் வாய்ந்த தேவர்களை வணங்குவாயாக.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

7. சுயமாத் தோய்ந்த சோதியுடன்
ரோயு முனையே வணக்கத்து
நியம மாகப் பக்கலுறைந்
துபாசிப் பார்கள் நியதாக்கள்;
சுயமார் மனிதர், நேராரை
வெல்வார், யாகத் தவிசொரியு
நயமார் கிரியை யெழுவருட
னன்கக் கினியை மூட்டுவரே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) ஸ்வயம் ஜோதியோடு கூடிய உன்னையே வணக்கத்தோடு கூடியவர்கள் நியமமாக உபாஸிப்பார்கள். பகைவரை வெல்லும் வெற்றிபொருந்திய மனுஷ்யர்கள் (யஜமானர்கள்) யாகத்தை 'வஷட்' என்னும் முடிவோடு கூடிய மறைகளைக்கூறி ஹவியைச் சொர்க்கிற ஏழு ஜோதாக்களோடுஞ் சேர்ந்து அக்கினியை நன்றிய் மூட்டுவார்கள்.—(எ-று.) ஏழுபேரென்பது மூலத்திலில்லை. சாயணருரையிற் கண்டது. 'ஜோதாக்கள் எழுவர் கிழக்குப் பக்கத்தில் வஷட்காரஞ் செய்கிறார்கள்' என்பது தைத்திரியப்ராஹ்மணம். 2-3-10.

(வேறு.)

8. இதரதேவ தைக ஞன்னுத வியினை
லெறிந்து கொன்றனர் விருத்திரனைப்
பதமுள வானம் பூமியந் தரத்தைப்
பரப்புள விடம்பெற வகுத்தார்;
நிதமுமா வுதியை யடைந்து கண்ணுவர்வாய்
நிலவுக, நினைவளி தனத்தோய்,
கதமுறா னிரையைக் கருதிடு போரிற்
கனைத்துறு பரியினைக் கடுத்தே.

(இ-ள்.) உனது உதவியினால் இதர தேவதைகள் விருத்திரனை யடித்துக் கொன்றார்கள். பின்பு வானம், பூமி, அந்தரமென்னுமிடங்களை விஸ்தாரமாக வமைத்தார்கள். நினைத்தவற்றை யளிக்குந் தனவானே! பசுக்களைக் கருதிச் செய்யும் யுத்தத்தில் அப்பசுக்களை யடையுமாறு கனைக்குங் குதிரைகளைப் போல, உன்னை வணங்கும் கண்ணுவர்களின் பக்கத்தில் ஹவியைப் பெறுபவனுய் நித்தியமும் பொருந்துக.—(எ-று.) குதிரைகளைப்போலப் பொருந்துகவெனக் கூட்டுக.

மண்டலம் 1. குத்தம் 36.

(வேறு.)

9. அங்கி மகானீ யமர்ந்திடுக
வமர ருவக்கு முத்தமனே!
தங்குமொளியிற் றயங்குகவே;
தருது யவிக்குத் தக்கவனே,
யெங்கும் புகழ்பெற் றமைந்தவனீ
யெண்ணுஞ் செம்மை யொளியோடு
மங்க மாகக் காட்சிக்கிங்
கழகார்தும மார்ந்துறவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (தருப்பையி) லமருவாயாக. நீ குணதிகமுள்ள மகான்; தேவர்களால் அதிகமாக விரும்பப் பட்டவன்; கார்தியோ டொளிர்வாயாக. வணங்கத்தக்கவனே! கீர்த்தி பொருந்தியவனே! செவ்வொளி பரந்து கண்ணுக்கினி மையாயுள்ள புகையைச் சம்பாதிப்பாயாக.—(எ-று.) அருஷம் என்பதற்கு ஈண்டு கமனசில மென்பார் சாயணர். அற்றேல், 'எண்ணுமொழுக்க சிலத்தோ, டங்கமாக' என்க.

(வேறு.)

10. அவிபினை வகிப்போய்! மறுவினுக் கறுக்கி
ரகந்தனைப் புரிவதற் காக
நிவம்பெறு பூஜ்யோத் தமனெனத் தேவர்
நியமித்தா ருன்னையு மீண்டே;
தவம்புரி கணுவ, னதிதிசற் காரத்
தமர்ந்தவன், தனந்தரு பவனு
யுவந்துனை யமைத்தா னிந்திர னோடு
முற்றவே னையருமத் தகையே.

(இ-ள்.) அவிப்பொருள்களைச் சுமப்பவனே! தேவர்க ளெல்லாரும், மறுவுக்கு அறுக்கிரகஞ் செய்யுமாறு பூஜ்யோத்த மனென உன்னையே நியமித்தார்கள். அதிதி சற்காரத்திற் கிறந்த கண்ணுவனும் உன்னை யெங்களுக்குத் தனந் தருபவ னாக வமைத்தான். இந்திரனும் அவ்வகையே யுன்னை யமைத் தான். மற்றைய யஜமானர்களும் உன்னை யப்படியே யமைத் தார்கள் (அத்தகைய நீ தருப்பையிலமர்ந்து பிரகாசிப்பாயாக வென முன் பார்டோடு கூட்டுக).—(எ-று.) மேத்யாதிதி, வரு ஷன் உபஸ்துதன் எனச் சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொள்வார் மேனாட்டாசிரிபர் (Griffith.)

வருக்கம் 9.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

11. அதிதி யோம்பு மக்கணுவ
னாதித் தியனில் பொழுதங்கி
வதியு மாறு வயக்கினனூல்,
மற்றின் னன்றன் கிரணங்க
ளதியெல் லோடு மொளிநுமால்;
அதனை யாங்களுரைத் தேத்தித்
துதிக்கு மிருக்கும், அங்கியினைத்
தோயுமியாமும், வளர்ப்போமே.

(இ-ள்.) (இருந்துவிக்குக்களாகிய) அதிதிகளைச் சற்கரிக் கும் கண்ணுவன் ஆதித்தியனுடைய ஸ்தானத்திலிருக்குமாறு அக்கினியை ஏற்படுத்தினான். இவனது கிரணங்கள் அதிக வொளியோடு பிரகாசிக்கும். யாங்கள் துதிக்கும் இருக்குக்க ளும் அவ்வக்கினியை உயர்த்துகின்றன; யாங்களும் அக்கினி யை வளர்க்கிறோம்.—(எ-று.)

(வேறு.)

12. சுயம்பெருஞ் சோதித் கடவுளா மங்கி,
தோய்ந்தவெந் தனத்தினைப் பூர்த்தி
நயம்பெறச் செய்க; தேவருக் குறுதி
நாட்டிய தோழனீ யன்றோ!
வயம்பெறு கீர்த்தி வாய்ந்த வுண்டியினுக்
கிறைவனு வயங்கிய நீயுஞ்
சுயம்பெற வெமக்குச் சுகந்தனை யளிப்பாய்
சாற்றறுங் குணத்தகை யவனே.

(இ-ள்.) சுயஞ்சோதியோடு கூடிய வக்கினியே! எமது தனத்தைப் பூர்த்தியாக்கி நிரப்புவாயாக. தேவருக்கு உறுதி வாய்ந்த தோழன் நீயல்லவா! கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப் பொருள்களுக் கீசவானான நீ குணஞ்சிறந்த மஹானாதனின் எங் களுக்குச் சுகத்தினைத் தருவாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

13. எம்மாட் தெவி புரியவென
வெழுந்து நன்கே நிலைநிற்பாய்,
பெம்மான் சவிதா நிற்பதெனப்
பிறங்கி யுன்ன தத்தனைவாய்;
யிம் மாதலத்தி னிருந்துவிக
ரோடு மிழுது தன்னோடு
மம்மா வன்னந் தருபவனு
யனைவான் கூவி யழைப்போமே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 36.

(இ-ள்.) (பூபமே!) விண்ணிற் சூரியன் உன்னதமாக நிற்பதுபோல எம்மாட்டு உதவிபுரிவதற்காக நன்றாக நிமிர்ந்து நிற்பாயாக. இருத்துவிக்குக்களோடும், நெய்யோடும், அன்னதாதாவாக (நினைத்து) உன்னை யழைப்போம். (அதனால் அன்னப்பொருள்களைத் தருவாயாக.)—(எ-று.) பூபமே! என்ற விளி யதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அதற்கு யூபாத்மக தாரு நிஷ்டாக்நே, யூபம் என்னும் பெயரையுடைய மாத்நிவி ருக்கும் அக்கினியே, யெனப்பொருள் கூறுவார் சாயணர்.

(வேறு.)

14. நிமிர்ந்துறைந் தறிவா லெமதுபா பத்தை
நிச்சலு மொழித்தருள் புரிக;
நிமிர்ந்தவெப் பொருளும் பக்கணம் புரிந்து
நிலையழி யாக்கரைப் பொடியி
னமர்ந்திடத் தகிப்பாய்; நடக்கவு முயிரோ
டமரவு முரம்பெறு மவியை
யிமிழ்ந்துறத் தேவர்க் களிக்கவு நேராய்
நிறுத்துக வெம்மையிவ் வயினே.

(இ-ள்.) (பூபமே! அல்லது யூபத்திற்றங்கு மக்கினியே!) உன்னதமாய் நின்று எமது அறிவுகொண்டே எங்கள் பாபங்களை யொழித்து நித்தியமும் (எப்பொழுதும்) எங்களைப் பாசிப்பா யாக. எல்லாவற்றையுந் தின்று அழிக்கும் ராட்சஸர்களைப் பொடியாகத் தகிப்பாயாக. நாங்கள் நடந்து செல்லுவதற்கும், ஜீவனஞ் செய்வதற்கும், எங்களது ஹவிஸாகிய செல்வத்தைத் தேவர்களிடத்துக் கொடுப்பதற்கும் எங்களை நேராக நிமிர்ந்து நிற்கச்செய்க.—(எ-று.) '.....நடக்கவு முயிரோடமரவு நிமிர்த்துவாயெம்மை, யிமிழ்ந்துறத் தேவர்க்களிக்கு நற்றன த்தையெய்துவித்தோங்குகநீயே.' என்பதும்பாடம். அந்நேல் நாங்கள் நடந்து செல்லவும், ஜீவனோடிருக்கவும், எங்களை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்வாயாக. யாங்கள் தேவர்களுக்குத் தரும் ஹவிஸாகிய தனத்தை அவர்களிடத்துச் சேர்த்து விளங்குவா யாக'. எனப் பொருள் கொள்ளுக.

(வேறு.)

15. அங்கி யரக்கர் தமிழ்காக்க;
வன்ம மடைந்தோ ரிடர்க்காக்க;
தங்கு மிளமை மீக்கூந்து
சாரு நன்மைப் பெருஞ்சோதி!

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

எங்கட் கென்றுந் தீங்கிழைக்க
வெண்ணும் பொருணின் றெமைக்காக்க;
மங்கும் பகைவ ரெமைக்கொல்ல
வருவார் நின்றுங் காத்தருளே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! கட்டிளமை வாய்ந்தவனே! பெருஞ் சோதியே! எங்களுக்கு இம்சைசெய்யும் ராட்சஸர்களுடைய உபத்திரவத்தினின்றும் எம்மைக்காக்க. தானமுதலியவையில் லாத தூர்த்தர்கள் செய்யும் துன்பத்தினின்றும் காப்பாயாக. அப்படியே யெங்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர்களிடத்திலிருந்தும் (அல்லது புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களிடத்திலிருந்தும்) காப் பாயாக. இல்லாவிடின் எங்களைக் கொல்ல வரும் பகைவரிடத்தி லிருந்தும் எங்களைக் காப்பாயாக.—(எ-று.) புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களென்பது சாயணர் உரைக்கூற்று. அதனாலேயே பாட்டில் பொருளெனக் கூறியது.

வருக்கம் 10.

(வேறு.)

16. சொலித்திடுங் கதிரே பல்லெனப் படைத்த
சோதியே! வாங்கிய தனத்தை
யளித்திடா வயிரி யடங்கவெவ் விடத்து
மடித்திடாய், தடியினு லென்ன;
பழித்தெமைத் துரோகந் கருதிக்கை பிடித்த
படைகளாற் புடைக்குமர்த் தியனாஞ்
சலத்துறு பகைவன் சார்ந்தெமை வாட்டுஞ்
சத்தியைச் சருவிடா தருளே.

(இ-ள்.) சொலிக்கின்ற கிரணங்களையே பல்லாக வுடைய வனே! வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காத பகைவ ரைத், தடியினால் (மட்கலங்களை) அடிப்பதுபோல, அடிப்பா யாக. எமக்குத் துரோகஞ்செய்ய வெண்ணித் தங்கையிலுள்ள ஆயுதங்களாலடிக்கு மரணவானாகிய சத்துரு எம்மை மேற் கொள்ளாதபடி இருக்கட்டும்.—(எ-று.)

(வேறு.)

17. அங்கி கணுவற் களித்தானல் வீர மவனே சோபனமுந்
தங்கு மாறு புரிந்தானாற் சார்த நண்பர்க் காத்தானே;

* மண்டலம் 1. குக்தம் 36.

அங்கி மேதத் தருகராளா மதிதி தம்மைக் காப்பாற்றி
யிங்குமற்றைத் துதியாளர் செல்வமேய்வா னுதவினனே.

(இ-ள்.) அக்கினி நல்ல வீரியம் பொருந்திய தனத்தையும்
ஸௌபாக்கியத்தையும் கண்ணுவ ரிஷிக்குத் தந்தான். (அப்
படியே) எங்கள் நண்பர்களையும் காப்பாற்றினான். அக்கினி
யாகயோக்கியர்களான அத்திகளையும் இரட்சித்து மற்றைத்
துதியாளர்களும் செல்வமடையும்படி செய்தான்.—(எ-று.)
சுண்டும் மேனாட்டு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மித்திரன், மேத்
யாதிரி, உபஸ்துதன் எனச் சிறப்புப் பெயர்களால் கூறுவார்.

(வேறு.)

18. அங்கியி னுதவி யணைந்தியார் துருவ
சன்றனை யதுவினைத் தூரந்
தங்குறு தேயத் திருந்துட னழைப்பம்
உக்கிரந் தாங்குதே வணையும்;
அங்கியெங்க னையின்கொறுக்குந்தா சரையு
மடக்குவோன், றுருவிதி மற்றும்
பொங்குபே ரிரதன் னெடுநவ வாத்து
வணையுமே பொருந்துக விவனே.

(இ-ள்.) யாங்கள் அக்கினியி னுதவியைக் கொண்டு துருவச
னையும், யதுவினையும், உக்கிரதேவனையும் தூர தேசத்திலிருந்து
வருமாறழைப்போம். எங்களை யிம்சிக்கும் தஸ்யுக்களை யடக்
குவோனாகிய அக்கினி, தூர்வீதி, பிரகத்திரதன், நவவாஸ்துவ
னாகிய இவர்களை இங்கு கொண்டு வரட்டும்.—(எ-று.) தூர்வ
சன், யது, உக்கிரதேவன், தூர்வீதி, (பாட்டில் இடைகுறுகி
யின்றது.) பிரகத்திரதன், நவவாஸ்துவன் இவர்கள் ராஜ ரிஷிகள்.

(வேறு.)

19. சோதி யுருவ வக்கினியே
தோய்ந்த விவித யஜமானர்க்
காதி யுணையே மறுவாவா
ணமைத்தான்; மகத்துக் கெனவுதித்தாய்,
திதி லவியைத் தருங்கணுவன்
சிறந்து கொளுவ வொளிர்கின்றாய்;

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

ரீதிமுறையே மாந்தர்களு
நேடிவணங்குந் தகையோய் ரீ.

(இ-ள்) சோதி ரூபமுள்ள அக்கினியே! பலவிதமான
யாக கர்த்தாக்களுக்காக வேண்டி முதலில் உன்னையே மறுப்
பிரஜாபதி யேற்படுத்தினான். ரீ மகத்துக்கென வுதித்தவன்.
பலரும் வணங்கும் பெருமை வாய்ந்த ரீ அவியைத்தரும் கண்
ணுவ ரிஷி மூட்டப் பிரகாசிக்கிறாய்.—(எ-று.)

(வேறு.)

20. வலியொடு காந்தி நிறைந்துள, வங்கி,
வழங்குறு சுவாலைகள் பார்க்கக்
குலைதருபயத்திற் கூர்ந்துள, அணுகக்
கூடிய வல்லவாம்; எம்மை
நலிதரு மிடுக்கண் மிகுமுரண் யாது
மாவதர் நலிதர வெரிப்பாய்;
மலைதரு வோராய் வாய்மடுத் தமிழ்க்கு
மாற்றலர் தமைச்சுட நன்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியினது சுவாலைகள், ஒளியோடும் பலத்
தோடுங் கூடிப் பார்க்கப் பயங்கரமானவையாம்; நெருங்கக்
கூடியவையுமல்லவாம். (அக்கினியே!) பலமிசுர்த யாதுமாவ
தர்களை (யாதுதானவரென்னும் அசுரர்களை) எப்பொழுதும்
நாசமாய்ப் போகும்படி நன்றா யெரிப்பாயாக. எங்களைக்
கொன்று தின்னுஞ் சத்துருக்களையும் சுட்டெரிப்பாயாக.—
(எ-று.) யாதுமாவதரெனினும் யாதுதானவரெனினும் ஒக்கும்.

வருக்கம் 11.

37. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. குக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரன் புத்திரன் கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்
தம்: காயத்திரி. தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. வண்ண மாருதர் தாண்டரும் வன்மையோர்
திண்கை சேர்ந்த தந் தேரின் விளங்குவோர்
எண்ணு முங்கள் கிரீடைக் குழுவின்
கண்ணுவர்களே! காயனஞ் செய்ய்மினே.

(இ-ள்.) கண்ணுவ வம்சத்து மேதாவிகளே! கிரீடையிற் சிறந்தவர்களும், தடுக்க முடியாத வலிமை யுள்ளவர்களும், தங்களது பலமான தேரிற் சோபனமாய் வீற்றிருப்பவர்களுமான உங்கள் மருத்துக்களை (உங்களுடைய துணைக்காக)ப் பாடி மகிழ்விப்புகள்.—(எ-று.)

2. புள்ளி மாடுமே போரில் வழங்குது
மெள்ளரும் படை, வாசியோடு மொளி
கொள்ளுது மணியோடுங் குலவியே
யள்ளு காந்தி யனைந்து பிறந்தவர்.

(இ-ள்.) (தமது வாகனமாகிய) புள்ளி மாடுமே, போரில் உபயோகிக்கும் ஆயுதங்களோடும் (சத்துருக்களை நடுங்கச்செய்யும்) (வாசி) தொனி விசேஷத்தோடும், காந்தியோடுகூடிய ஆபரணங்களோடும், சுயம்பிரகாசத்தோடு கூடப் பிறந்தவர்கள். (அவர்களைத் துதியுங்கள்).—(எ-று.) வாசி, வாணி, சப்த விசேஷம்.

3. கைதரிக்கும் கசையின் றெனியினை
யைதி னிவ்விடர் தன்னி னியைந்தியான்
வெய்தி னோருவென்; மேவிய போரினஃ
தெய்து விக்கும் பலவித வீரமே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களில்) கைகள் தாங்குகின்ற (குதிரையை யடிக்கும்) சவுக்கின் சப்தத்தை இங்கிருந்தே யான் கேட்பேன்; அச் சப்தம், யுத்தத்தில் பலவித வீரத்தன்மைகளையும் எப்பொழுதும் அடையுமாறு செய்யும்.—(எ-று.)

4. தேவர் தந்தருள் செய்ய மறையினை,
மேவு மொன்னலர் வெல்லரும் வன்மையர்
பாவு கீர்த்தி பார்த மருத்துவர்க்
காவலோடு மனைத் திசைபோற்றியின்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் கொடுத்தருளுகின்ற நல்ல மந்திரத் தைப், பகைவரால் வெல்ல முடியாத பலமுள்ளவரும் கீர்த்தி பார்தவருமாகிய மருத்துக்களிடத்துச் சேர்த்து, அதனைப் பாடுவீர்களாக.—(எ-று.) பிரஹ்ம என்பதற்கு மறை அல்லது மந்திரமென்னுது 'அவிக்கான அன்னம்' என்பார் சாயணர். அந்நேல் 'தேவர் தந்தருள் செய்ய வலியினை' என்க.

5. ஆக்க ணுப்ப ணழியில் கிரீடையை
யாக்கு தேகினை யேத்துயின் அன்னது
துக்கின் மாருதர்த் தோய்வ(து) இரத்தத்தாற்
மேக் குதரத்துச் சேர்த்து வளர்ந்ததே.

(இ-ள்.) பசுக்களுக்கு மத்தியில் அழியில்லாததாய்க் கிரீடக்கும் ஒளியினை (தேஜஸை)த் துதியுங்கள்; அத் தேஜஸ் மாருதர்களைச் சேர்த்தது. அதுவே (பசுவின் பாலாகிய) ரஸத்தினால் நிறைந்த வயிற்றிற் பொருந்தி வளர்ந்தது.—(எ-று.) பசுக்களென்பது தாய்மாரான பிருசுணிகள் என்பார் சாயணர். (Gauh Gma) கௌ; க்ம் இதி (Bhoo) பூ நாம ஸுபடிதத்தவாத் என்பார் அவரே. ப்ருசுணி, பூமி என்பது மண் 1 குக், 14, ரிக் (செய்யுள்) 3 ற் சொல்லப்பட்டது.

6. தாரும் வாண நடுங்குதத் தாக்கிடும்
விரர்கா ளவை மேவித் தருதுனி
நேர வாட்டும் பொழுதினி னும்முளே
சா ருறுதிப் பெரியவன் யார் சொலீர்?

(இ-ள்.) பூமியையும், வானத்தையும் மோதி யாட்டுகின்ற விரர்களே! (மருத்துக்களே!) நீர் எப்பொழுதும் மர துனியை யசைப்பதுபோலப் பூமியையும், வானத்தையும் நடுங்கச்செய்யும்போது உங்களுக்குள் பிரபலமானவனும் உறுதி வாய்ந்தவனுமான பெரியவன் யாரென்று சொல்லுவீர்களாக. (எல்லாரும் பெரியவர்களே என்றபடி).—(எ-று.) அந்தம்ந என்பதற்கு வஸ்திரத்தின் துனியை உதறுவதுபோல என்பார் மேனாட்டாகிரியர் (Griffith).

7. உக்கிரத் தும் வரவுணர் மாந்தர்கள்
தக்க தம்மிலத் துணைத் திரம்பெற
நிற்கு மாறு நிறுவினர் பர்வத
மொக்க நற்கிசை ரங்களு மோடின.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உங்களுடைய உக்கிரமான வரவையுணர்ந்த மனிதர்கள் தங்களுடைய வீட்டுத் துணைகளை (விடு விழுந்து விடுமோ வென்னும் பயத்தினால்) உறுதியாக நாட்டினார்கள். உங்களது வரவை நினைத்துப் பயந்து, பர்வதங்களும், மலையுச்சிகளும் நடுங்கி யோடின.—(எ-று.)

மண்டலம் 1. குத்தம் 37.

8. நரைதிரை மூப் பியைந்து நலிவுறு
மரைசு னற்பகை பஞ்சுதலிற் புவி
விரையு நீயிர் விளைபாட் றெகையின்
இரைந்து பீதி யியைந்து நடுங்குமே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) நீங்கள் வேகமாகப் பூமிக்கண் வந்து விளைபாடும்போது, வயது சென்ற அரசன் பகைவனது வரவை பெண்ணி நடுங்குவது போலப் பூமியானது பயத்தினால் நடுங்கும்.—(எ-று.)

9. பெரு கெவர்தம் வலியிற் றிவிபுவி
யிருதி றத்தினி னெய்தி நடக்கும்
மருதர் தோன்றிய வானந் திரமதாம்;
பெருகத் தாய்வயிற் பட்டிகள் பேர்வுறு.

(இ-ள்.) யாருடைய வல்லமையைத் தாங்கி வானும் பூமியும் இரு வகையாகப் பிரிந்து எப் பாகத்திலும் பரவிக்கிடக்குமோ அந்த மருதர்கள் உற்பவித்த ஜனனஸ்தானமாகிய ஆகாயம் ஸ்திரமானதாகும். அத் தாய்ஸ்தானமாகவுள்ள ஆகாயத்தைப் பட்டிகள் தாண்டிச் செல்ல மாட்டா. (அப்பேர்ப்பட்ட ஆகாயத்தில் நீங்கள் பிறந்தீர்களென்று மருத்துக்களைத் துதித்தபடி.)—(எ-று.) மருதர், மருத்துக்கள், மாருதர், மருத் துவர் என்பன ஒரு பொருட்களினிகள். இப்பாட்டில் வய: என்ற சொல்லுக்கு வேறு பொருள் தந்து 'தமது தாயினிடத்திருந்து அவர்கள் (பிறருக்குப் பலந் தருவார்கள்) ஆம். அவர்கள் அது பல பிரிப்பெங்கு கடவுள்' என உரை கூறுவர் மேனாட்டாகிரியர்.

10. அன்னர் வாக்கி னுதித்தவ ராடியே
துன்னு காலியிற் றேயம் பெருக்குவார்;
அன்ன நீரைக் குடிக்க முழங்குமா
முன்னிச் சாணுரீ ரோட முயக்குவார்.

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன தகைமையாகிய வாக்கிலுற்பவித்த மருத்துக்கள் விளைபாடிக்கொண்டெரும்போது தண்ணீரை விருத்திசெய்வார்கள். அத் தண்ணீரைக் குடிப்பதற்காக, முக்காரம்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

போடுகிற பசுக்களையும் முழங்காலளவு தண்ணீரில் செல்லும் படி தூண்டி விடுவார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

11. செல்லும் பாதையிற் சீர்மிகு செல்வினை
மல்லன் மாரி வழங்குவ தில்லதைப்
புல்லு நீளங் குறுக்குப் புடைத்ததைப்
வெல்லரிதை விழைந்து பெய்விப்பரே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்கள்) தாங்கள் நடக்கும் வழியிலுள்ள தும், தன்னிடத்திலுள்ள மழையைத் தராததும், நீண்டு அகன்று விங்கினதும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாததுமான மேகத்தைப் பெய்யுமாறு செய்வார்கள்.—(எ-று.)

12. மாருதர்களே நீங்கள் வலியியைந்
தாருங் காரணத் தாரந்த சனங்களும்
பாரிற் றந்தொழில் பார்க்க விடுத்தனீர்
பேரு மேகநீர் பெய்திடத் தூண்டினீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களுக்குப் பலமமைந்துள்ள காரணத்தினால் ஜனங்கள் அல்லது (பிராணிகள்) தங்கள் தங்கள் தொழிலைப் புரியுமாறு தூண்டினீர்கள். இடம் மாறும் மேகமும் மழையைப் பெய்யும்படி ஏவினீர்கள்.—(எ-று.) வட மொழி மூலத்தில் 'கிரீர்' என்றுள்ளது. ரிக் வேதத்தில் கிரி, பர்வதம் என்னும் சொற்கள் மேகத்தைக் குறிக்கும். மேகமலை யென்றும், பர்வத்திற் பயன் (மழை) தருவதென்றும் பொருள்படும்.

13. என்று மாருத ரெந்நெறி செல்கிறு
ரன் றவரெறி யன்னவர் மாற்றத்தாற்
றுன்றி நிற்கும்; தொனியினை யாரெனு
மன்றத் தஞ்செவி வாய்மடுத்தார் கண்டார்?

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் போகும் வழியிலெல்லாம் அவர்களது சப்தத்தால் அவ்வழி நிறைந்திருக்கும். அவர்களது சப்தத்தை யாராயினுங் கேட்டிருக்கிறீர்களா?—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூத்தம் 38.

14. விரைவின் மேவுறு வெம்பரி பூர்துரீர்
விரைக கன்மப் புலியினை வேண்டியே;
தெரியிற் கண்ணுவர் சேர்ந்துமைச் சேவிப்பா
ரரிய வன்ன ரிடைநிறை வெய்துக.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) வேகமாகச் செல்லக்கூடிய உங்கள் வாகனங்களின்மே லேறிக்கொண்டு யாக கர்மங்கள் நடக்கும் பூமியினிடத்து விரைந்து தோன்றுவீர்களாக, அங்கே கண்ணுவர்கள் உங்களைச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்துத் திருப்தியை யடைவீர்களாக.—(எ-று.)

15. எங்களாற் றரும் யாக பஸ்யெலா
முங்கட் கோகை யுறுத்த வமைந்தவே;
உங்க ளேவல ராக வுயர்ந்தனம்;
எங்க ளாயுண் முழுமையு மீகவே.

(இ-ள்.) எங்களாற் கொடுக்கப்படும் யாக பலிகளெல்லாம் (மருத்துக்களே!) உங்கட்கு ஸந்தோஷத்தைத் தருவதற்காகவே பேற்பட்டன. எங்க ளாயுட் காலமெல்லாம் உங்களை ஸேவிப்பதிலேயே செலவிடுகிறோம். அதனால் எங்களுக்கு முழு ஆயுளையும் தருவீர்களாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 14.

38. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 8. சூத்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரனது புத்திரன் கண்ணுவன். வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி. தேவதை: மருத்துக்கள்.

1. தாதை புத்திரன் தன்னைப் பிடித்தவி
னோது நற்றுதி கேட்டி ருமதிரன்
டாதாக் காட் தென்ற ணிவி ரொமைக்
கோது திரத் துணித்த குசையுளீர்.

(இ-ள்.) ஸ்துதிப்பிரியரும், நறுக்கிய தருப்பையையடைந் தவர்களுமான (மருத்துக்களே!) பிதாவின் துகையில் புத்திரனைப்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

பிடிப்பதுபோல எங்களை எப்பொழுது உங்களுடைய கைகளால் தாங்குவீர்கள்?—(எ-று.) வருத்தபர்ஹிஷ:- யாருக்காகத் தருப்பை நறுக்கப்பட்டதோ அவர்கள்.

2. எங்குளீ ரிற்றை யெண்ணு மகமின்றி?
மங்குல் செல்லுவீர் மண்ணினி லேனுமீர்?
துங்க வாக்க டொனியி னியட்டாவி
னங்க நல்லொலி யாரும் புலியன்றி?

(இ-ள்.) எங்கு நிற்கிறீர்கள்? தேவயஜுநதேசத்துக்கு ஏன் வரவில்லை? ஆகாயத்திலேயே செல்லுவீர்கள். ஏன் பூமியிற் செல்வதில்லை? பசுக்கள் சத்தமிடுவதுபோல உமக்குப் பூமியல் லாத வேறெவ்விடத்தில் யாக கர்த்தாக்கள் சப்தத்தோடு மறை யோதுகிறார்கள்?—(எ-று.) மேனுட்டாகிரியர் உங்களுக்குப் பால் கொடுக்கும் பசு எங்கே சப்தத்தோடும் விளையாடு மென்பார். காவோந என்ற சொற்றொடரி லுள்ள 'ந' சப்தத்தை உபமாவாசகமாகக் கொள்ளாமல் அவர் அப்படியுரை எழுதி யுள்ளார். புலியன்றி யாருமாவென வினாவாகக் கொள்க.

3. மருதர்கா ணவ மன்னு தனமெங்கே?
அரதனங்க ளளித்திடு வாழ்வெங்கே?
கருது செளபாக் கியமெலாக் கண்ணுற
வரிதி னுயின வார்த்த வவையெங்கே?

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! புதியதரமாகத் தோன்றிய (பிரஜைகளும், பசுக்களும் சேர்ந்தான) தனம் எங்கே? மணி முத்துக்களைத்தரும் உங்களுடைய வாழ்வு (செல்வம்) எங்கே? எல்லா ஸௌபாக்கியங்களும் (யானை, குதிரை முதலிய வாழ்வு களும்) எங்கே? (அவற்றோடு எதிர்ப்படுவீர்களாக.)—(எ-று.) ஸும்நா, ப்ராஜா பசு ரூபாநி தநாநி என்பார் ஏன்? ப்ராஜாவை பசுவ: ஸும்நம் என்பது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை.

4. பிருச்சினியன்னை பெற்ற மருதரே!
அருச்சுதர் நீர் மாணத்த ராகினுங்
கருச்சிதையக் கதித்துமை யேத்துவோ
னருச்சிக் கத்தகுந் தேவனே யாகுவான்.

மண்டலம் 1. குத்தம் 38.

(இ-ள்.) பிருச்சுனியாகிய தாய் பெற்ற மருத்துக்களே! அரிய சுதர்களாகிய நீங்கள் மாண தர்மமுள்ள மதுஷ்யர்களாகத் தோன்றினாலும் உம்மை வணங்கித் துதிப்பவன் அர்ச்சிக் கத் தருந்த தேவ னாவான்.—(எ-று.) பிருச்சு-பன்னிறமுள்ள பூமியென்று மேனாட்டாசிரியரும், தேனு அல்லது பசு வென்று சாயணரு முரை கூறுவர். பிருச்சு மாதா: என்னுஞ் சொற் றொருக்குபிருச்சுநியைத் தாயாகவுடையவர் என்பது பொருள். அவர்கள் மருத்துக்களாம்.

5. புல்லு மேய்ந்திடு மாவெணப், போற்றுவோ
ரல்லு மெல்லு மணந்து துதிப்பினுஞ்
சொல்லும் போற்றி னவா சுருங்காதுறல்;
புல்லுறுதறல் போக் கியமன் னெறி.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாவானவன் எவ்வளவு துதித்தாலும் ஆசையடங்காமல் புல்கறிக்கும் மிருகத்தைப்போலப், பின்னும் பின்னும் துதித்துக்கொண்டே யிருக்கட்டும். அவனுக்கு யம பாதையிற் செல்லும் செலவு மில்லாதிருக்கட்டும். (அதாவது அவன் மாணமடையாம லிருக்கட்டும், என்றபடி).—(எ-று.) அல்லு மெல்லு மணந்து துதிப்பினும் என்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. போக்கியம் அஸ்ஸெறி எனப்பிரிக்க.

வருக்கம் 16.

6. வெல்லரும் வலி மீக்கொண் டெமையிவட்
கொன்றா நிருதி பெய்மைக் கொலைசெயா
தொல்லும் வாய்தொறு மெங்களை யோம்புக;
செல்லுக வது சேர்ந்த தவிப்பொடே.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் வெல்லமுடியாது வலியிற் சிறந்து பெருகும் ரட்ச ஜாதி விசேஷமாகிய நிருதி என்னும் (பாப) தேவதை பெய்மைக் கொல்லாதபடி கூடிய விடங்களிலெல்லாம் காப்பிராக! அந் நிருதியும் தனது ஆசைகளோடும் அழி யட்டும்.—(எ-று.) என்களது விருப்பங்கள் நிறைவேறுதபடி கெடுக்கும் அத்தேவதையும் நாசமடையட்டும் என்றும் சாயணர் பொருள் கூறுவர்.

7. நீரில் பாலை யாயினு நிச்சய
மாரி சற்றும் வலியிலா தேய்ந்ததை
ஆரும் வண்ண மளிப்ப சொன்றும்மொளி
சாரு ருத்திர மங்கள் வலிமையோர்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) ஒளி சிறந்தவர்களும் உருத்திரனது பிள்ளைகளும் (அல்லது உருத்திரனுக்குப் பிரியமானவர்களும்.) வலிமையுள் ளவர்களுமான (மருத்துக்கள்) நீரில்லாத பாலைவனத்திலும் காற்றில்லாமல் (ஜோவென்று) பெய்யும் நல்லமழையைப் பெய் விப்பார்கள்.—(எ-று.)

8. முழங்கு கற்றா வெனமுரல் மின்னருள்
வழங்கு தாய்தன் மகவயிற் சார்தலொத்
திழிந்து கொட்டு மிடிசொன் மழையொடுந்
தழங்குரலோடும் பின்சொல் தகையதே.

(இ-ள்.) மடி சுரந்துள்ள பசு கதறுவதுபோல மேகத்தில் மின்னல் தோன்றினதும், சப்தமுண்டாகிறது. தாய்ப் பசு கன்றைப் பின்னொருவதுபோல மின்னலும் இடித்தொனி யோடு மருத்துக்களைத் தொடர்ந்து ஸேவிக்கிறது. அப்பொழுது அம் மின்னலோடு மருத் ஸம்பந்தமான மழையும் பெய்கி றது.—(எ-று.) தழங்கு-ரூரல் தழங்குரலென்றுயிற்று.

9. பொங்கு மீரத்திற் பூமியை மூடும்போ
திற்கு நீர்வகித் தேங்குறு மேகங்கள்
தங்கு நல்லொளி சாரும் பசுபையும்
மங்கு லாகவே மாற்றி விளைக்குமே.

(இ-ள்.) நீரைச் சுமக்கும் மேகங்கள் பூமியை ஈரத்தால் நிறைவிக்கும்போது பசுந்காலத்தையும் இருட்கால மாக்கிவிடு கின்றன.—(எ-று.)

10. மருதர் பேரொலி வாய்ந்திடி கொண்டபின்
அரிதி னுண வகங்கள் புலியினிற்
பெரிசியங்குவ பெட்டின் மணிதரும்
இரிதருருவர் கம்பனத் தெய்தியே.

(இ-ள்.) மாருதர்கள் கர்ச்சிக்கத் தொடங்கினவுடன் பூமி யிலுள்ள எல்லாக் கிருகங்களும் நடுங்கத் தொடங்குகின்றன. அவ்விடுகளி லுள்ள மணிதர்கள் எப்பொழுதும் மிகவும் நடுங்கு கிறார்கள்.

வருக்கம் 16.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 3.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 38.

11. மருதரே திடம் வாய்ந்த கரங்கொடிங்
கிருகரையு மியைந்த வணைக்குளே
யொருதடையு முறுது வழங்குமுந்
திருநதி யிலக் கேன்றிவட் சேருமே.

(இ-ள்.) மருதர்களே! திடம்பொருந்திய கைகளோடு
கூடி இரு பக்கத்திலு முள்ள அணைகளுக்கு மத்தியில் ஒரு
தடையு மில்லாம லோடும் நதியை இலட்சியமாகக்கொண்டு
சென்றடையுங்கள்.—(எ-று.)

12. தேருருளையின் கட்டுத் திரமதா
ஆருக; உம் பரி ரத மங்கனே;
வாரணிக் விரற் கடிவாளமுஞ்
சீரின் கோலச் சிறப்புறச் சேர்கவே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உமது தேருருளையின் கட்
டுத் திரமாயிருக்கட்டும். உமது தேரும் குதிரைகளும் உறுதியா
யிருக்கட்டும். உமது குதிரைகளைக் கட்டி யிழுத்துப் பிடிக்
குங் கடிவாளமும் உங்களது விரல்களை அலங்கரித்துக்கொண்டு
ஸாவதானமாக அமரட்டும்.—(எ-று.)

13. தேவ ரூபம் விளக்கு மறையினுற்
பாவு மந்திர நற்பதி, யக்கினி,
யோவில்தோற்றத் தொருவனு மித்திரன்,
மேவு மாறு விழைந்திவட் கவுக.

(இ-ள்.) ரித்விக் கூட்டங்களே! தேவதா ஸ்வரூபத்தைப்
பிரகாசிப்பிக்கும் வாக்கியங்களால் மந்திரங்களுக்கு (அல்லது
ஹவிக் காண அன்னப் பொருள்களுக்கு)ப் பதியை (மருத்துக்
கூட்டத்தையும், அக்கினியையும் கண்ணுக்கினிய தோற்றத்
தை (காட்சியை) யுடைய மித்திரனையுங்கூட ஸ்தோத்திரம்
செய்வதற்காகக் கவுகங்கள்.—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இதற்கு
வேறுவிதமாகப் பொருள் கூறுவார். 'மித்திரனைப்போல் அழ
காவுள்ள மறைப்பதியாகிய அக்கினியைத் துதிப்பதற்காக
இந்தப் பாட்டினால் இங்கே அமைக்க' என்பர்.

14. கவியியற்றிக் கடிதி னமைக்க; அக்
கவி, மழையெனக் காண விரிபொருள்
சுவை பொருந்திடத் தோய்த்திட; உக்தியஞ்
செவிகொள் காயத்திரி மறை செப்பவே.

(இ-ள்.) ரித்விக் சமுஹமே! உங்களது வாயினால் உடனே
ஸ்தோத்திரத்தைக் கவனஞ்செய்யுங்கள். அந்த ஸ்தோத்திரமா
கிய சலோகத்தை, மேகம் மழையைப் பெருக்குவதுபோலப்,
பொருள் விஸ்தாரமாக வுள்ளதாக வமையுங்கள். சஸ்திர
யோக்கியமான காயத்ரிச்சந்தஸோடு கூடிய சூக்தத்தைப் படி
யுங்கள்.—(எ-று.) உக்தம், சஸ்திரம்; மண. 1, சூக. 6, செய. 8
பார்க்க.

15. பெருகு கார்திப் புகழ்ச்சியிற் பேசுவோர்க்
கருகமான மறையொடு மார்த்திடு
மருதர் நற்குழு வந்தித் தெழுகவே;
யருகி னிங்கவ ராக்கத் தமர்கவே.

(இ-ள்.) ரித்விக் ஸங்கமே! பிரகாசத்தோடுகூடியவரும்,
துதிப்பதற்கு யோக்கியமானவரும், அர்ச்சனையோடுகூடியவ
ரும், (அல்லது அர்ச்சிக்கும் மந்திரங்களோடு கூடியவரும்) ஆன
மருத்துக் கணத்தை நமஸ்கரித் தெழுகுங்கள். நமது இக் கர்மத்
தில் அவர்கள் ஓங்கி வளரட்டும்.—(எ-று.)

39. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 4.

10. இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை இருக்குக்
களுக்கு ப்ரஹ்மி, இரட்டை யிருக்குக்களுக்கு ஸ்தோப்ரஹ்மி.
தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. சூரன் கிரண மெனரீசிர தூர சின்றும் வலிமையினால்,
ஆருந் தாவ ரங்கடமை யாட்டி வீழ்த்து மாருதரே!
சாருங்காலை யார்மகத்தே சார்வீர்? யாவர் துதிகேட்பீர்?
தாரி னெங்கே செல்குவீர்? சாற்றீர் பாருக் களிசெய்வீர்.

(இ-ள்.) சூரியனது தேஜஸானது தூர தேசத்திலிருந்து வீழ்வதுபோலத், தூரத்திலிருந்தே கருத்தக்க உமது பலத்தினால் தாவராதிகளை யசைத்தாட்டும் மருத்துக்களே! யாருடைய கிருதுவுக்கு (யாகத்துக்கு) நீங்கள் செல்லுவிர்கள்? யாருடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பீர்கள்? எந்த தேவயஜன தேசத்துக்குப் போயீர்கள்? யாருக் கறுக்கிரகம்செய்வீர்கள்?—(எ-று.) தேவயஜன தேசம், யாகஞ்செய்யுமிடம்.

(வேறு.)

2. துங்களா யுதமும் பகைவரா வாரை
துக்குறும் வலியியைந் துறுக;
அங்கமா யவரை யடக்கியே வலிப்பா
னமைந்தற வுறுதியைப் பின்னுந்
துங்கவும் வலிமை மாயையைத் துதைந்து
துகளுறு மனிதர்தம் வலிபோ
லிங்குற தென்றும் யாவரும் புகழ்வா
னியைந்துகீர் பொருந்திவாய்ப் புறவே.

(இ-ள்.) உங்களாயுதங்கள் பகைவரைத் தள்ளிவிடுவதற்கு வேண்டிய பலத்தை யடைந்திருக்கட்டும்; மேலும் அவரை அடக்கியாளுவதற்கு வேண்டிய உறுதியைப்பெற்று நிற்கட்டும். உமது பலமானது மாபாவிக்களாகிய மனிதரது பலம்போலல்லாமல் எப்பொழுதும் யாவரும் புகழும்படியான கீர்த்தியைப் பொருந்திச் சிறந்து நிற்கட்டும்.—(எ-று.)

(வேறு.)

3. திரத்தின் மருவு மாங்களினைத்
திருகி வீசித் தூரவெறிந்
தூத்திற் றின்மைக் கல்வினையு
மொன்றிரண்டா வுடைக்குங்கால்
வரத்துத் தாருச் சோலைநடு
மலிந்து செல்வீர், வீரர்கள்,
வருத்து நாகப் பிளவுகளின்
வழியாப் பக்கல் சார்வீரே.

(இ-ள்.) ஸ்திரமாக நிற்கும் மாங்களைத் திருகி வீசியும், உறுதிவாய்ந்த மலைகளையுடைத்தும் மாச் சோலைகளுக்கிடையிற் செல்லும் வீரர்களே! நீங்கள் பிளக்கும் மலை விடவுகளின் வழியாக அம் மலைச்சாரல்களுக்குச் செல்வீர்கள்.—(எ-று.)

(வேறு.)

4. பகைவரை மேற்கொண் டழிக்குறு மருதீர்!
பரந்தவிப் புவிபுனும் வானுந்
தகைபெற வுமக்குப் பகைவனே யிலையாற்
சாற்றுருத் திரன்மகா ரானீர்!
வகைபெற நாற்பத் தொன்பதின் மருநீர்
மருவலர் தமையெதிர் தடுக்க
மிகையுறு வலியை யிறையினி லின்று
மேவுவி ரொற்றுமை சிறந்தே.

(இ-ள்.) ரிசாதஸர்களாகிய மருத்துக்களே! விண்ணுலகத்திலும், பூமியிலும் உங்களுக்குச் சரியான சத்துருக்க எில்லை. உருத்திரனது புத்திரர்களாகிய மருத்துக்களே! நாற்பத் தொன்பதின்மராகிய நீவிர் பரஸ்பர ஐகமத்தியத்தோடுகூடிச் சத்துருக்களுடைய பலத்தை உடனே கெடுக்கத்தக்கவண்ணம் உங்களுக்குப் பலம் விஸ்தாரமாக அமைந்துகிடக்கின்றது.—(எ-று.)

(வேறு.)

5. மலைக டம்மைப் பேர்த் தெரிவார்
மருதர் சோலை மாங்களினிற்
றலைமை யெய்து மவை தம்மைத்
தாறு மாறாய்ச் சாடுவரால்;
உலைவில் வலிமை மருதரே,
யுன்மத் தத்தர் திரிவதுபோற்
பலரார் தேவர் குழுவடனே
பரிந்தெவ் விடத்துஞ் சார்வீரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் (மேரு இமயம் ஆகிய) பர்வதங்களைப் பேர்த்தெறிகிறார்கள். சோலைகளுக்கு நாயகங்களாக விருக்கும் (வடம், அச்வத்தம் முதலிய விருட்சங்கள்) ஒன்றோடொன்று விலகிப்போகும்படி சாடுகிறார்கள். வலியிருந்த மருத்துக்களே! மதோன்மத்தர்கள் தங்க ளிச்சைப்படி திரிவது போலத் தேவர் கூட்டத்தோடுஞ் சேர்ந்து பலவிடங்களிலுப் திரிகிறீர்கள்.—(எ-று.) வடம்-ஆல்: அச்வத்தம்-அரசு, படர்க்கை முன்னிலை மாற்றைக் கவனிக்க.

வருக்கம் 18.

மண்டலம் 7. சூக்தம் 39.

(வேறு.)

6. உங்கண்ற் தேரிற் புள்ளிவாய் மாணை
யுறுதியாய்ப் பூட்டினீ ரிவற்றுண்
மங்குராச் சிவப்பு மாணநடு நின்று
மற்றத்தே ரிழுக்குறு மைய;
சங்குறு கடல்குழ் புவிபுழும் வரவைத்
தகைபெற வுணர்ந்தனள்; ஆங்கே
தங்குறு புருடர் சாற்றலா நடுக்கிற்
றங்கினர் பிறரொடு தாமே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உங்களது தேரில் புள்ளியோடுகூடிய மான்களைக் கட்டினீர்கள். அவற்றில் சிவந்த நிறமுடைய மான் நடுவில் நின்று அத்தேரையிழுத்துச்செல்லும். பூமியுங்கூட உங்களுடைய வரவை யுணர்ந்தது. அப் பூமியின்கண்ணுள்ள புருடர் தாங்கள் நடுக்கமுடைந்ததுமாதிரியே யன்றி மற்றையர்க்கும் நடுக்கமுட்டிநின்றார்கள்.—(எ-று.) சங்குறு கடல்குழ் என்னும் அடை எதுகை நோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டது. மற்றும், அசை.

(வேறு.)

7. எம்புத் திரரைக் காபாக்கிங்
கேகீர் விரைவி னுருத்திரன்றன்
சொம் புத்திரரே என்றும்மைத்
தோய்ந்து துதிப்போ மெவ்விடையும்;
இம்பர் பூர்வ காலத்தெம்
மிடைவந் தருள்செய் ததுபோலக்
கம்பித்தொழுகுங் கண்ணுவனைக்
கடைக்க ணிக்க வருகவே.

(இ-ள்.) உருத்திரனுக்கு உரிமை வாய்ந்த புத்திரர்களே! 'எங்களுடைய புத்திரரைக் காக்க விரைவாக வருவீர்களாக' வென்று துதிப்போம். பூர்வ காலத்தில் எங்களுக்கு அருள்செய்தது போல நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் கண்ணுவ வம்சத்தினனையும் காப்பாற்ற வருவீர்களாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

8. மருதர்கா ஞம்மால் மரித்திடு பிறவெம்
மாந்தரா லேவுறு பகைவ
னரிதினெம்மாட்டுற் றெம்மைபுங் கலக்க
வடித்திடி னவனை வல்லபத்தாற்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

பிரிதுறு தேக வன்மையா லும்மைப்
பிரிந்துறு தும்வயி னொழுகுந்
திருவம ருதவி தம்மினா லெம்மைச்
சேருறு வகைபிரித் தருள்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களால் ஏவப்பட்டவனாயினும் மற்றும் எம்போன்ற மர்த்தியரா லேவப்பட்டவனாயினும், ஒரு பகைவன் எம்மைக் கலங்குமாறு இம்சுத்தால், உமது வல்லபத்தினாலும், தேக பலத்தினாலும், உம்முடைய சிறந்த உதவிகளாலும் அவன் எம்மை யடைய முடியாதபடி பிரித்துவிடுக.—(எ-று.)

(வேறு.)

9. நிறைவிற் பொருந்து யாகத்தை
நேர்தற் குரியோர் நின்மலமா
நிறை ஞானத்தர், கண்ணுவரை
நின்று காத்தார் பூரணமா;
அறையு மருதீர்; அரும்பெயலை
யணைந்து முன்னர் மின்னலுமே
தறையி னுறுத னேரவெமைச்
சாரீர் பூன்ற வுதவியோடே.

(இ-ள்.) சம்பூரணமான யாகத்தைப் பெருதற் குரியவரும், நிர்மலமான பரிபூரணஞானத்தையுடையவரும், ஆன மருத்துக்கள் கண்ணுவரைப் பரிபூரணமாகக் காத்தார்கள். மருத்துக்களே! மழை பெய்வதற்குமுன் மின்னல்தோன்றுவதுபோல உம்முடைய பூரண உதவியோடும் எம்மை யடைவீர்களாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

10. மங்கலக் கொடையை வழங்குறு மருதீர்
மருவுபூ ரணவலி யமைவீர்
இங்கெவற் றினையு மியக்குவீ ருமது
வல்லப மியம்பிற் பூரணமே;
பொங்குறுகோபத் திருடியைப் பகைக்கும்
பொருந்தலன் வயின் மற்றோர் பகையை
மங்குறு தோம்பும் பூரண வலியின்,
அம்பென, மருவுவிப் பிரே.

(இ-ள்.) நல்ல தானத்தோடுகூடிய மருத்துக்களே! உலகை நடுங்குற்செய்பவர்களே! பூரணமான வலிமையை யடைவீர்களாக. உமது பலம் நிறைவாகவேயிருக்கும். இருடிகளைக்கோபித்

மண்டலம் 1. குத்தம் 40.

து வாட்டும் பகைவனை யடக்குவதற்காக வேறொரு சத்துருவை அம்பை யேவி விடுவதுபோல விடுவீர்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

40. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 8. குத்தம் 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸுடி கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை யிருக்குக்களுக்குப் ப்ரஹ்மி, இரட்டை இருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ரஹ்மி. தேவதை: பிரஹ்மணஸ்பதி.

(வேறு.)

1. தேவ பூஜை சிறப்போடுஞ்

செய்யும் யாங்கள் மறைப்பதியே
யாவ லோடு மியாசிப்போ

மருளி னுறையுள் விட்டெழுக்;
ஒவில் கொடைகள் மிகத்தருவோர்

மருத ருவந்தெம் பால்வருக;
மேவிச் சோமந்தனை வேந்தே

மேன்மை யொளியி னார்த்துகவே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே? தேவபூஜை செய்யும் யாங் கள் உன்னை யாசிப்போம். உன்னிடத்தை விட்டு எழுந்து வரு வாயாக; கொடையிற் சிறந்தவர்களாகிய மருத்துக்கள் எங்களிடத் து வருக. இந்திரனே! நீயும் கூட வந்துசோமத்தைப் பிர காசிப்பிப்பாயாக. அதாவது விருத்திரனை இம்சிப்பாயாக.— (எ-று.)

(வேறு.)

2. பலத்தினுக் குதித்த வெப்பரு மகனே!

பதனழி மனிதனு முனையே

நலத்தபொன் றரும்வெம் போரினி லுதவி

நாடியே கூவுவான் கண்டாய்;

வலத்தரு மருதீர், தனம் விழைந் தும்மை

மதியுற நயக்குமம் மகனுங்

குலத்தரு வீரங் கொடுக்கு நற்பொருளுங்

குதிரையு மகிழ்சிறந் தடைக.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே மரணதர்மமுள்ள மனித னும் உன்னையே பொண்ணிக்கொண்டுவரும் போரினில் துணைக் காக வழைப்பான். மருத்துக்களே! செல்வத்தை விரும்பி உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் அப் புருஷன் பொருளையும் குதிரையையும் அடையட்டும்.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

3. வருக வீண்டு மறைப்பதியே;

வருக வாக்குச் சூநிருதை

அருகு சாரா தொன்னலனை

யமைக்க தேவர் தூரத்தே

நார்கட் கிதத்தை யாற்றுசிரை

நாட்டுஞ் செல்வம் யாகத்துக்

கருக மாருமதை யெம்மாட்

டமைக்க கொண்டு வந்திறையே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! நீ இங்கு வருவாயாக; ஸூந் ருதா தேவியே, நீயும் வருக; (இப் பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய தேவர்கள்) எங்களது சத்துருவைக் கிட்டவாவொட்டாதபடி தூரத்தே நிறுத்துக. நார்களுக்கு ஹிதத்தைசெய்து யாக யோக்கியமான (அவிச்) செல்வக் குவியலை உடனே எமக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும்.—(எ-று.) ஸூந்ருதா என்பதற்குப் ப்ரியஸத்திய ரூபா வாக்கேவதா என்பார் சாயணர். அன்பும் உண்மையும் உருவமாயுள்ள வாக்குத் தேவதை என் பது பொருள். இவ்விடத்து பந்திராதஸம் என்னும் பதத் திற்கு ஐந்து விதமான யாகப் பொருள்களையும் எனப் பொருள் கொண்டு பொரி, கஞ்சி, தோய்த்த பால், அடை, தயிர் என்னும் ஐந்துமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

4. எவ்வயமான நெக்கியம் புரிவோர்க்

கியைந்த நற் றனங்களை யளிப்பா

னவ்வயமான னழிவி லுண்டியினை

மறைப்பதி யளிக்க விங் கடைவான்;

ஒவ்வொரு வவிகொள் வீரரை யளிக்கு

மினையினை யொருவரு மேற்கொண்

டெவ்வமே புரிய வொருப்படா தேதி

லவரினை யொறுப்பவட் டுதிப்பாம்.

(இ-ள்.) எக்கியம் செய்யும் மறையவர்களுக்குத் தனங் களை யதேஷ்டமாகக் கொடுக்கும் யாக கர்த்தா, அழிவில்லாத உணவுப் பொருள்களைப் பிரஹ்மணஸ்பதி கொடுக்கப்பெறு வான். நல்ல வீரர்களைத் தருபவரும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாதவரும், பகைவரை வாட்டுபவளு மான இளையை வணங்குவோம்.—(எ-று.) இளை இளா, இடா, மண். 1, குக். 13,

மண்டலம் 1. குக்தம் 40.

செய். 9 தையும், மண். 1, சூக். 31 செய்யுள் பதினென்றையும் பார்க்க. இவ்வினை என்னும் பதத்திற்கு இன்னொரு அர்த்தம் மேனாட்டாகிரியர் கூறுவர். அதாவது அவிபுண வென்பதாம். ப்ரயாஜத்துக்கும் (யாகத் தொடக்கத்துக்கும்) அதுபாஜத்துக்கும் (யாக முடிவிற்கும்) இடையில் அளிக்கப்படும் அவிக்கு இளை எனப் பெயரென்பர். அற்றேல், 'ஒவ்வருவளிகொள்வீரையளிக்கு மிளையினை யொருவரு மேற்கொண், டெவ்வமே புரியா தெதிர்ப்பவர்க் கெடுக்கு மவியினை யிவர்க்கென வளிப்பாம்.' எனப் படிக்க. இளையினை, அவியினை இளையாகிய அவியை எனப் பொருள்கொள்க. ஆனால் பெரும்பான்மை இளை பிரார்த்தனையுடைய அல்லது கர்மரூப தேவி யென்னும் பொருளிலேயே உபயோகப்படுகிறது. மண். 3 சூக். 7 பார்க்க. மண்டலம் 5 சூக்தம் 42 ல் பூமியென்ற பொருளிலும் வந்துள்ளது. எல்லாவிடத்திலும் இவ்வினை மனுவின் புத்திரி யென்று தைத்திரியங் கூறுவதையே ஒட்டிக்கூறுவர் சாயணர்.

(வேறு.)

5. பிரமணங்கணற்பதியும் பேசும் புகழ்க்குத்தக்கதாம்
வரமார்மறையேனோதாவாய் வழங்குகின்றான்; அம்மறைக்குட்
டரமார் வேந்தும் வருணனுந் தக்க மித்திரன்ருனு
மரியமானு மாதியநற் மேவ ருறைந்தா ரழகினை.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி சஸ்திர யோக்கியமான மந்திரத்தை ஹோதாவின் முகத்தில் நின்று சொல்லுகிறான். அம் மந்திரத்தில் இந்திரன், வருணன், மித்திரன், அர்யமா முதலிய தேவர்கள் குடிக்கொண்டுள்ளார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

(வேறு.)

6. நன்மையை யளித்துத் தோடமே யியையா
மறையினைத் தேவர்க ணயக்கும்
தன்மையா லதனை யாகத்துச் செறிந்த
சற்கவி தாக்கண்மு னவிலவோம்;
வன்மைசார் வீரத் தேவர்கா ளிச்சொன்
மந்திரம் விழைவிரே லுந்தந்
தின்மையே யறியா வழகுசா ராசி
யெலாஞ்செறிந் தடைகவிம் மறையே.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மணஸ்பதி முதலிய) தேவர்களே! நன்மைக்குக்காரணமாயும், தோஷரஹிதமாயுமுள்ள மந்திரத்தை

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

யாங்கள் யக்குத்தில் உபயோகப்போம். வீரத்தன்மை வாய்ந்தவர்களே! (தேவர்களே!) இவ் வுத்தமாயிய மந்திரத்தை நீங்கள் விரும்புவீர்களானால் அழகு பொருந்திய உம் ஆசிகளில் லாம் அதனிடத்துப் பார்த்து நிற்கட்டும்.—(எ-று.)

(வேறு.)

7. தேவர் விரும்பு மவன்யாரைச்
சேர்வான்? குசையை நனி நறுக்கி
மேவு மதுட்டா தாப்பிறதே
வெவனை யடைவான்? அவியளித்துச்
சேவை புரியும் யஜமானன்
சேர்ந்த விருத்து விஜர்களுட
னையில் விவித தனத்தோடு
மொழுகு மில்லைப் படைப்பானே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் விரும்பும் அவன் எம் மனிதரை யடைவான்? தருப்பையை நறுக்கு மதுட்டாதா (பிரஹ்மணஸ்பதியைத்தவிர வேறு) எந்தத் தேவனைப் போய்ச் சாணம்புகுவான்? ஹவியைத் தத்தஞ்செய்து யாகம் புரியும் யாககர்த்தாதன்னோடு கூடியுள்ள இருத்துவிக்குக்களோடு யாகப்பிரதேசத்தில் நின்று (புத்திர பெளத்திரர்களோடு கூடிய) வெருவிதமான தனத்தைத் தன்னிடத்துக் கொண்டுள்ள கிருஹத்தினைப் பெறுவான்.—(எ-று.)

(வேறு.)

8. வலியினைக் கூட்டி வளர்த்தபி னரசர்
துணைகொடு பகைவரை வதைப்பான்;
நலிபயச் செருவே யாயினும் விடுதி
நலம்பெறத் தாங்குவான்; அன்றிக்
குலிச முன்னுன படைபுள வவன்றன்
குவிதனப் போர்கொள்வா ரெவரே?
யிளிவுற வுல்லங்கனம் செய்வோ ரிலை; பின்
எளியபோர் பொருநரு மிலையே.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய தேவன்) தனது பலத்தை யதிகப்படுத்தி அரசர்களுடைய (வருணன் முதலிய தேவர்களுடைய) உதவியைக்கொண்டு சத்துருக்களை வதைக்கிறான். பயங்கரமான போரிலும் வசிக்கத் தகுந்த வீட்டை யளிக்கிறான் (ஒடுவதில்லை.) அல்லாமலும் வச்சிராயுதம் முதலிய

மண்டலம் 1. சூத்தம் 40.

ஆயுதங்களை யுடைய அவனது வெகுதன காரணமான பெரும் போரிற் பிரவேசிக்கிறவர்கள் வேறொருவரு மில்லை. அவனைக் கேவலமாக வெண்ணி யுல்லங் கனம் செய்வோரு மில்லை. அவனது அறப் போரிலும் அவனோடு சண்டை செய்பவர்க ளில்லை.—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

41. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 8. சூத்தம் 6.

9 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: ஸ்டி கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி. தேவதை, 1-3 வருணன், மித்திரன், அர்யமான்; 4-6 ஆதித் தியன்; 7-9 வருணன், மித்திரன், அர்யமான்.

(வேறு.)

1. உத்தமக்குண மோங்கிய ஞானியர்
மித்திரன் வருணன் டொடரியமான்
சித்த முன்னிச் சிறப்புறக் காக்கும்வ்
வுத்தமன் பகையை யுடன் கொல்வனே.

(இ-ள்.) நல்ல மேதாவிகளாகிய மித்திரன், வருணன், அர்யமா என்னும் மூன்று தேவர்களும் விரும்பிக்காக்கும் அம் மனிதன் பகைவரை உடனே கொல்லுகிறான்.—(எ-று.)

2. தேவ ரெவ்யஜமானற் றெரிந்துத
மோவில் கையி னுதவியதென்ன, சீர்
பாவு செல்வம் பார்த்தவன், நெவ்வரின்,
தாவி லன்னவர் காக்கத், தயங்குவான்.

(இ-ள்.) எந்த யஜமானன் (மித்திரன், வருணன், அர்யமா வென்னும்) தேவர்கள் தங்கள் கையினால் மகாபெத்தது போலச் செல்வத்தைப் பெறுகிறானோ, அந்த யஜமானன், அத்தேவர் களே அவனுடைய சத்துருக்கள் அவனை இம்சிக்க முடியாதபடி காத்து நிற்க, ஒங்கி வளர்கிறான்.—(எ-று.)

3. இன்ன மன்னவ ரெவ்யஜ மாணுக்கா
மன்னு சத்துருக் கோட்டையை வாட்டியே

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

பின்னு மொன்னலர்ப் பேர்த்தெறி கின்றனர்
அன்ன வன்றன் றுரித மழிவுறும்.

(இ-ள்.) இத்தகைய மன்னவர்கள் (வருணனாகியார்) எந்த யஜமானனுக்காகச் சத்துருக்களின் கோட்டையை விசேஷமாக நாசப்படுத்தி அப் பகைவர்களையும் அழிக்கிறார்களோ அவ் யஜமானனது பாவங்கள் அழிவை யடைகின்றன.—(எ-று.)

4. ஒப்பி லாதித்தியர் மகமேய்நெறி
செப்ப னிட்டுச் சிறந்த தகையது;
செப்புங் கண்டகர் சேர்த்துறையாது; இவண்
தப்பியை யவி சார்தல்தில் உங்கட்கே.

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்களே! கூட்டமாக மகத்தை நோக்கி வரும் உமது பாதை இலகுவாக வாக்கடியது; கண்டகர்களோடு கூடினதல்லவாம். உங்களுக்கு இக் கர்மத்தினிடத்தும் நிகழ்த்திக் தக்க அவிப்பொருள்க ளில்லை. (அதனால் நீங்கள் இங்கு வரவேண்டும்).—(எ-று.) ஆதித்தியர், அண்மை விளி.

5. வீர மிக்க வாதித்தியர் வேண்டிரீர்
சாரு நேர்மை நெறியினிற் சார்த்தியே
யாரு மன்போ டளிருக்குமல் வெக்கிய
நேரு மும்மறு போக நிறைகவே.

(இ-ள்.) வீரர்களாகிய ஆதித்தியர்களே! நீங்கள் விரும்பி ஒழுங்கான நெறியில் அமைக்கும் அந்த யதனும் உங்க ளுடைய உபயோகங்களுக்காக ஏற்பட்டும்.—(எ-று.)

6. பாரி னும்மருட் பண்பமை மர்த்திய
னரும் வெல்லுந நல்வலி யார்ந்தமீக்
கருஞ் செல்வங் குலவு மணியெனாஞ்
சாரும்; அன்றி யவன் மகவும் பெறும்.

(இ-ள்.) (ஆதித்தியர்களே!) உங்களா லுதக்கிரகிக்கப்பட்ட மர்த்தியன் (மாண தர்மம் பொருந்திய யஜமானன்) யாவரா லும் வெல்ல முடியாத வலிமை நிறைந்து ரத்தங்களோடு கூடிய

மண்டலம் 1. சூக்தம் 41.

செல்வங்களை யெல்லா மடைவான். அல்லாமலும் புத்திரப் பேற்றையும் அடைவான் (எ-று.) ரத்நம் என்னும் பதத்துக்கு ரமணியம் என்னும் பொருள்கொண்டு ரமணியமான எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறுவான் என்று சாயணர் பொருள் கூறுவர்.

7. நண்பர்காள் வருணன் மிகநாடிய
பண்புசார் பக்கியங்களை மித்திர
நெண்மை யார்ந்த வரியமானும் உவந்
தெண்ணு மம்மறையை யெங்ஙன் சாதிப்பாம்.

(இ-ள்.) தோழர்களே! (இருத்விஜர்களே) வருணன் மிக விரும்பிய பக்கிய ரூபமான ஸ்தோத்திரங்களையும், மித்திரன் அர்யமா, இவர்கள் உவக்கும் மந்திரங்களையும் நாம் எப்படிப் பாடி முடிப்போம்.—(எ-று.) பக்கியம்-பக்கணம், தின்பண்டம், ஈண்டு தின்பண்டம் போல் ருசியாயுள்ள ஸ்தோத்திரங்களைக் குறித்தது. இப் பொருட்கு வடமொழி மூலத்தில் ப்ஸா: என்றுள்ளது.

8. தேவ யாஜநஞ் செய்பவனுக் கிவண்
ஒவ்ருது திங்கட்டுவோன், தீமையை
மேவு சாப மிடுபவன், எண்ணி யான்
கூவலேன்; றுதிசூரப் பழகுவேன்.

(இ-ள்.) தேவயாஜனம் செய்பவனுக்குத் திங்கிழைப்பவ னைக் கெடுக்க வெண்ணியாவது, அல்லது யாக கர்த்தாவைச் சபிப்பவனை நினைத்தாவது யான் உங்களைத் துதிமூலமாய்க் கூவுவதில்லை. ஆனால் எல்லாவிடத்திலும் உங்களைத் துதிக்கும் பழக்கம் உண்டாகும்படியே துதிப்பேன்.—(எ-று.) பகைவர் களைக் கெடுப்பதும், சபிப்பதும் உங்கள் தொழில் என்றபடி.

9. பகடை நான்குந் கரத்தினிற் பற்றியோன்
றகவுருட்டித் தரையின் விழுத்துமு
னிகவயி னவன்றன்னை வெருவனின்,
மிக வெருவுக; வெம்மொழி யிச்சிக்கல்.

(இ-ள்.) நான்கு பகடைக் காய்களையும் கையிலேந்தி உருட்டிக் கீழ் வீழ்த்துவதற்கு முன் அவனைக் கண்டு (ஜயம் வருமோ, அபஜயம் வருமோ வென்று) பயப்படுவதுபோல

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

தேவ யாஜன விரோதியைக் கண்டு பயப்படுக. அவனது துஷ்ட வார்த்தைகளை விரும்பா தொழிக.—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

42. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 7.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி. தேவ தை: பூஷன்.

1. ஸூட யாமிவட் போகு நெறிக்கணே
நேடு மத்தல நேடி வருகவே;
யீடில் முட்டுக ளெத்தனை நீக்குக;
கூட முன்செல்க கொண்மூ பெறுந்தேவே.

(இ-ள்.) பூஷனே! யாங்கள் செல்லும் நெறியில் எவ்விடத் தில் உன்னைத் தேடிக்கூவினும் அவ்விடத்தே வருக. வழியில் எவ்வளவு இடையூறுகள் நேரினும் அவற்றை நீக்குக. மேகம் பெற்றெடுத்த தேவனே! எங்களோடுகூட எங்களுக்கு முன் னைச் செல்லுவாயாக.—(எ-று.) பூஷன் ஜகத்போஷகப் பிருதுவி யபிமானி தேவன்; மண். 1, சூக்த, 16, செய். 3ன் உரையையும் நோக்குக. ஈண்டு அவன் ஜல விமோசன மேகத்தின் புத்திரன் என்றும் சொல்லப்பெற்றான்.

2. செல்லும் பாதையிற் சேரத் தடைசெய்து
வெல்ல வெல்லா விருகக் குணத்தனைப்
பல்லி டைஞ்சலும் பாரிப்ப வன்றனை
மல்லி னோட்டுக மார்க்கத்துப் ஸூடனே.

(இ-ள்.) பூஷனே! போகும் நெறியிற் போகவொட்டாதபடி தடுப்பவனும் வெல்லற்கரியனும் ஓரையைப்போல வெங்கள் தனத்தை யெல்லாம் பறிப்பவனும், பலவித இடையூறுகளைப் பரப்புவனுமான சத்துருவை எங்கள் பாதையினின்றும் ஒட்டுவாயாக.—(எ-று.) விருகம்-ஓராய்.

3. குழல சிந்தையிற் கூர்ந்த வுரத்தின
னடுநெறியினி னாடி மறிப்பவன்
கடுநெறிக்க ணமர்ந்த வக் கள்வனை
நெடிய தூரத்து நெட்டி வெருட்டுக.

மண்டலம் 1. குத்தம் 42.

(இ-ள்.) குடில சிந்தை நிறைந்தவனும், நடு வழியில் பாட்டைசாரிகளை வழிமறிப்பவனும், திருடனுமான வவனை நெடுநூரம் ஒடும்படி செய்க.—(எ-று.)

4. யாவ னாயினு மேய்ந்த திருடனை
மேவு கண்முன ரன்றி மறைவினிற்
பாவ காரியைப் பாதத்தி னுன்மிதித்
தாவ லோடவன் தேக மழிக்கவே.

(இ-ள்.) (பூஷணே!) யாராயிருப்பினும், திருடனும் பிரத்தியட்சமாகவும் மறைவாகவும் பாபஞ் செய்பவனுமாகிய அவனைப் பாதத்தினால் மிதித்து அவனுடைய தேகத்தை யழிப்பாயாக.—(எ-று.)

5. ஞானியே, கட்கினிமைசால் பூடனே!
மேனெறியெங் குரவரை மேவிக்காத்
தூனமில் லவ் வுதவியை யெங்கணுந்
தானிரந்தனம் தாழ்க்கா தளிக்கவே.

(இ-ள்.) ஞானவானும் காட்சிக் கினிமை பயப்பவனுமான பூஷணே! எங்களுடைய முன்னோராகிய (ஆங்கிரஸன் முதலியோரைக்) காத்தது போன்ற அவ் வுதவியை எல்லாவிடத்தும் தருமாறு வேண்டினம். அதனைத் தந்தருளுவாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 24

6. சோபனத் தனம் யாவுந் துதைந்தவ,
மாபலப் பொன் அசி வழங் குத்தம்,
தாப நீக்கு மறையினைச் சாற்றவே;
சோபைசார் தனமீக வெமக்குமே.

(இ-ள்.) ஸர்வ ஸௌபாக்கியங்களும் பொருந்தியவனே! பொன்னுலான வாளாயுதத்தை உபயோகிக்கும் உத்தமனே! நாங்கள் நல்ல மந்திரத்தைக் கூறிப் பிரார்த்தித்தவுடனே எங்களுக்கு நல்ல தனத்தோடுகூடிய பொன்னைத் தருவாயாக.—(எ-று.) அசி-வாளாயுதம்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

7. ஆடு மவ்வழி யார்த்து மறிக்குமத்
தேடு தீமையர்த் தாண்டி நடத்துக;
பீடு சாரப் பிறக்குக வந்நெறி;
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொள்க.

(இ-ள்.) பூஷணே! நாங்கள் செல்லும் வழியில் எங்களை வழிமறிக்கும் தீயர்களது கையி லகப்படாமல் எங்களை நடத்துவாயாக. அவ் வழியைப் பெருமைபொருந்தியதாகச் செய்க. எங்களைக் காப்பாற்றும் புத்தியை யடைவாயாக.—(எ-று.)

8. நீடு புன்முத லோடதி நீடிய
தோடு தேயந் துதையப் பணிக்கவே;
கூடு னாதன நோயினைக் கூட்டற்க,
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொள்க.

(இ-ள்.) பூஷணே! புல் முதலிய பல ஒஷதிகளு நிறைந்த பிரதேசம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்க. புதிய ஜ்வரங்கள் எங்களைச் சாராதபடி செய்வாயாக; எங்களைக் காப்பாற்றும் புத்தியினைத் தாங்குவாயாக.—(எ-று.)

9. பீடு சக்திபெற; இலஞ் செல்வத்தா
னீடப் பூரிக்க; நேடும் பொ னீத்திட;
கூடு சீர்நிறைத் தன்னங் குக்கியிட;
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொள்க.

(இ-ள்.) பூஷணே! எங்களை யறுக்கிரகிக்கும் சக்தி பொருந்தவாயாக. எங்கள் வீட்டைத் தனத்தால் நிரப்புவாயாக. மேலும் யாங்கள் விரும்பும் வஸுவை அளிப்பாயாக. எங்களைக் கீர்த்தியுள்ளவர்களாகச்செய்வாயாக. எங்கள் வயிற்றை அன்னத்தால் (அல்லது ஸோமத்தால்) நிரப்புவாயாக, எங்களைக் காப்பாற்றும் மதியினை தாங்குவாயாக.—(எ-று.) குக்கி, குஷி, வயிறு.

10. பூட தேவற்கு நிறை பொருத்தலம்;
பீடு குத்தம் பிறக்கித் துதிப்பமால்;
நீடு நற்பொலி வற்றவத் தேவனை
யீடில் செல்வ மியைக்க விரப்பமே.

(இ-ள்.) பூஷதேவனை நிந்திக்கோம்; அவனுக்காக நல்ல குத்தத்தை யுண்டுபண்ணித் துதிப்போம். நல்ல அழகு பொலிந்த அத் தேவனைச் செல்வம் தரும்படி வேண்டுவோம்.—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

மண்டலம் 1. குத்தம் 43.

43. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 8. குத்தம் 8.

9 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: ஐடி கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி, 9 அறுவாகம். தேவதை: 1-3 மித்திரன், 4-6 மித்திரா வருணர்; 7-9 ஸோமன்.

1. * மருச்செறியா மதியுறும் வள்ளலா
முருத்திரர் கெச் சுகத்தமத்தோத்திர
மருத்தியோடு மறைவ மெம் முள்ளத்துத்
திருத்தி யோடு சிறந்து வளர்வோற்கே?

(இ-ள்.) குற்றமற்ற ஞானோத்தமனும், இச்சைகளை வர்ஷிப்
பவனும், எம்முடைய மனத்தில் விருத்தியாக வோங்குபவனு
மாகிய உருத்திரனுக்கு எந்த ஸுகதமமான ஸ்தோத்திரத்தைக்
கூறுவோம்?—(எ-று.) ஸுகத், ஸுகதரம், ஸுகதமமென்பன
ஒன்றினென் றுயர்ந்தன.

2. * பூமி, நம்பரி, பந்துக்கள், நந்தம் ஆ,
நாம நாட்டுறு நங்குடிச் சந்ததி,
ஏம மின்னவ ரெய்த: உருத்திரன்
சேம பேடசஞ் சேர்த்தெமை யாளவே.

(இ-ள்.) நமது பூமியும், நமது குதிரைகளும், பந்துக்களும்,
பசுக்களும், நமது புத்திர ஸந்ததிகளும் சுகத்தை யடையும்
வண்ணம் உருத்திரன் வேண்டிய மருத்துச் செடிகளை யளித்து
எங்களை யாளும்படி (எத் தோத்திரத்தைக் கூறுவோம்?)—
(எ-று.) உருத்திரன் பேஷஜங்களுக்கு நாதன் என்று தைத்திரீ
யங் கூறும். இச் செய்யுளின் வினை முடிபு முதற்செய்யுளதே.

3. * மித்திரனும் வருணனு மேன்மைசால்
ருத்திரனுமே யன்றி எல்லாவரு
மொத்த வன்பி னுயர்ந்த வித் தேவர்கள்
நத்தி யெம்மை யருளோடு நாடவே.

(இ-ள்.) மித்திரா வருணர்களும், உருத்திரனும், விச்வ
தேவர்களும் எம்மை யருளோடு பார்க்கும்படி (எத் தோத்திரத்
தைக் கூறுவோம்.)—(எ-று.) *இக் குறியிட்டன குளகமாம்.

4. மறைக்கு நாயகன் மாமக நாயகன்
தறைச் சுகவுருப் பேடச நாயகன்
குறித்த ருத்திரன் றன்னைக், குருச்சுதன்
குறிக்கு நற்குவை கூர, விரப்பமே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரத்தைப் பரிபாலிப்பவனும், யாகத்
தைப் பரிபாலிப்பவனும், ஸுக ரூபமான பேஷஜங்களுக்கு
நாயகனும் ஆன உருத்திரனை, பிரஹஸ்பதி புத்திரனது ஸுகத்
தை யொத்த ஸுகத்தை யளிக்கும்படி பிரார்த்திப்போம்.—
(எ-று.) பேஷஜம், மருந்துச்செடி.

5. ஆதவன்சுட ரன்ன வொளியுளோன்;
ற்தில் பொன்னெனச் சேர்ந்தவர்க் கின்பளித்,
தோது மேன்மையுயர்ந்தவன் றேவர்க்கண்;
திதி னற்றனஞ்சேர்ப்பவன் ருனுமே.

(இ-ள்.) (அந்த ருத்திரன்) சூரியனைப்போல வெண்மை
யான ஒளியோடுகூடியவன்; பொண்ணைப்போல அடைந்தோர்க்
கின்பத்தை யளிப்பவன்; தேவர்களுக்கு மத்தியில் சிரேஷ்டம்
பொருந்தியவன்; செல்வ காரணனு மாவான்.—(எ-று.)

வருக்கம் 26.

6. எம்பரிக்குந் தகர்க்கு மறியிற்ரு
மெம்பசுக்கும் புருடர்க்கு மேந்திழை
யம்புவிக்க ணமர்ந்தவர் தங்கட்கும்
பம்பு நன்னடையின்பத்தைப் பாரிக்க.

(இ-ள்.) எங்களுடைய குதிரைகளுக்கும், ஆட்டுக்கடாக்
களுக்கும், பெண்ணுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், புருஷர்
களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய
சுகத்தை (உருத்திரன்) அளிக்கட்டும்.—(எ-று.)

7. சோமனே நரர் நூற்றுவர்க்குத் தொகும்
வாம செல்வம் வயக்குக; அன்னமுஞ்
சேம மிக்கு வலியிற் செறிந்ததை
யேம மெய்துவா நெங்கட் களிக்கவே.

(இ-ள்.) ஸோமதேவனே! புருஷர்கள் நூற்றுவர்க்கு
வேண்டிய செல்வத்தை எங்களுக்கு நிலையாகத் தருவாயாக.
வலிமை சிறந்த அன்னத்தை யாங்கள் இன்ப மடையும்படி
எங்களுக்களிப்பாயாக.—(எ-று.)

8. சோம யாகஞ் சுவைக்க வியற்றலர்
திமைசார் மனச் சத்துருத் தன்மையர்
சோமனே! யெமைத் துன்புறுத் தாதுற;
ஏம வன்னம் வலியுள தேய்க்கவே.

மண்டலம் 1. குக்தம் 44.

(இ-ள்.) ஸோமனே! ஸோம யாகம் புரியாதவரும், சத் துருக்களும் எங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும். எங்களுக்குப் பலத்தைத் தரும் அன்னத்தை யளிப்பாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

9. சோமனே! சிரத்தன்மையை வகிப்பவ, மாண நாமமும் பெறாய், ரிதோத்தமவிடத்தினி னிலைப்போய், சேம பந்தனச் சாலையி னுனது நற்பிரசை வாம மூட்டுவோ ரெங்கணு மவர் மதித்தறிக.

(இ-ள்.) ஸோமனே! தலைமை வகிப்பவனும், மாணமற்ற வனும், ரிதத்தின் உத்தமமான விடத்தை யடைபவனுமான உனது பிராஜைகளை (ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோரைப்) பந்தனங் களோடுகூடிய யக்குக் கிருஹத்தில் விரும்புவாயாக. எவ்விடத் தையும் அலங்கரிக்கும் அவர்களையே நாடி யறிவாயாக.— (எ-று.)

‘இச் செய்யுள் முழுமையும் உணர்தற் கரிதா யுள்ளது. பின்னர் இடைப் பகுத்தியதுபோலும்’ என்பார் மோட்சமூலர். ரிதம், யாகம்.

வருக்கம் 27.

44. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. குக்தம் 1.

14 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேல் (36-43) குக்தங்களைக் கண்ட கண்ணுவனது புத்திரன் பிரஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச் சந்தம். ஒற்றை இருக்குக்களுக்குப் ப்ரஹதி, இரட்டை இருக்குக்களுக்கு ஸ்தோப்ரஹதி. தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. தேவர்க் கவியைத் தெரிந்தளிக்குஞ் சிறந்த தாசு டற்காகச் சாவு படையாப் பிறப்புணர்வோய், சட்டென் றெரியே, இலஞ்சிறக்க மேவு முஷஸிற் பலகிறத்து மிளிர்ந் தனத்தைச் சுமந்திண்டு மேவு விப்பாய்; வைகலெழுந் தேவர் தமையு மின்றுதராய்.

(இ-ள்.) மாண ரஹிதனும், ஜாதவேதஸனும் ஆன அக் கினியே! தேவர்களுக்கு ஹவிர்ப்பாகத்தைத் தெரிந்துதரு

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

தாசஷனுக்காக (யாகவா னுக்காக), உஷஸைப்போலப் பிரகாசிப் பதும், பல நிறத்தோடுகூடியதும், வீடு முதலியவற்றோடு கூடி விளங்குவதும் ஆன தனத்தைச் சுமந்துகொண்டு வருவாயாக. விடியற் காலத்தில் விழித்துக்கொள்ளும் தேவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.) ஜாதவேதஸன் என்னும் பதத் துக்கு யாஸ்கர் பலவகைப் பொருள் கூறுவர். (1) சிருஷ்டிப் பொருள்களை யுணர்ந்தோன், (2) சிருஷ்டியா லுணரப்படு வோன், (3) (ஆகர்ப்ப ஸ்ரீமந்தன்) செல்வத்தோடு பிறந்தவன், (4) ஞானத்தோடு பிறந்தவன் முதலியவையாம். உஷஸின் என்றதிலுள்ள இன்னுருபு உவமைப் பொருளில் வந்தது.

(வேறு.)

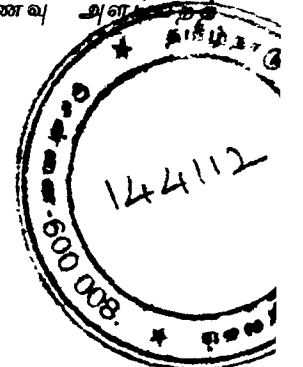
2. அவியினை வகிப்பாய், யாகசாரதியாம் அக்கினி, தேவர்தந் தூத, சுவைபெறுங் குணங்கள் பலவுளோய், தருவாய், சோதிரா ருஷையோடு மிரண்டு நிலமுறு தேவ ரசுவினி ரோடு முடனணைந் தூரம்பெற நிலைத்த நவமுறு கீர்த்தி வலிமையை யூட்டு நல்லுண வளப்பற வெமக்கே.

(இ-ள்.) ஹவ்ய வாகனனே! யாகத்துக்குச் சாரதி போன்றவனே! அக்கினியே! தேவர்களது (வார்த்தையைக் கொண்டவரும்) தூதனே! (ஸேவை முதலான) பல நற் குணங் களுள்ளவனே! உஷஸ் தேவதையோடும் அசுவினி தேவதை களோடும் பொருந்தி, நல்ல விரியத்தோடுகூடி (அளப்பரிய) அளவு மிக்க அன்னத்தை (அல்லது மேனாட்டாசிரிய ருரைப்படி கீர்த்தியை)த் தருவாயாக.—(எ-று.) நல்லுணவு அளந்ததே தருவாயெனக் கூட்டுக.

(வேறு.)

3. தேவ தூத னக்கினியைச் சேர வெவரும் விழைவோனைப் பாவு மொளியை விரிப்போனைப் பண்பார் தூம கேதுவினை மேவும் யாகக் கிரியைகளில் மேன்மை வாய்ந்த பெரியவனைச் சேவை செய்து பிரார்த்திப்போஞ் செல்வனை இவ் வைகலினே.

(இ-ள்.) தூதனும், எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவனும் படர்ந்த சுடரோடு விளங்குபவனும், புகையைக் கொடியாக

மண்டலம் 1. குக்தம் 44.

வுடையவனும், யாகவான்களால் யாகத்தில் சேவிக்கப்படுபவனும், செல்வ காரணனுமான அக்கினியை இவ் விடியற்காலத்து ஸேவித்துப் பிரார்த்திப்போம்.—(எ-று.)

4. கட்டிள மையினை யுடையவன், சிரேட்டன்,
கருதிப்பல் லாவுதி யளிக்கு
மிட்டியி னதிதி, யனிசோரிவோனுக்
கேன்றவன் புள்ளவ னவனை,
மட்டிலா வுணர்ச்சிச் சாதவே தஸனை
மருவிய வக்கினி தன்னை,
ஒட்டிய தேவ ரெவரையும் வைக
லுறுத்துவான் றுதித்தனன் போற்றி.

(இ-ள்.) யுவதமனும், சிரேட்டனும், பல ஆவுதியும் அளிக் கப்படும் யாகத்தின் அநிதியும், தாசுஷ்னிதத்துப் பிரியம் வாய்ந்தவனும், ஜாதவேதஸனும் ஆன அக்கினியை, இதர தேவர்களுடையெல்லாம் கொண்டுவரும்படி னுதித்தேன்.—(எ-று.) யுவதமன், கட்டிளமை வாய்ந்தவன்.

5. அகிலத் துறுவோர் கன்மபலன்
அளித்துக் காப்பாய், மரண மிலாய்,
தகையி னவியைத் தாங்குபவ,
சால்பின் யாகோத்தம வெரியே,
யகிலம் போற்று மமுதகுணத்
தவியைச் சிறப்பி னேருமுனை
மிகவும் னுதிப்பே னுன்னருளை
மேவு கிரியை யதில்யானே.

(இ-ள்.) எல்லாவுலகத்திலும் வசிப்பவர்களுடைய கன்ம பலனையும் அவரவர்களுக்குத் தந்து அவர்களைப் பரிபாலிப்பவ னே! மரண ரஹிதனே! ஹவ்ய வாகனனே! யாகத்துக் கருகமான உத்தமனே! அக்கினியே! எல்லா வுலகத்தையும் இரட்சிக்கும் அமுத குணத்தோடு கூடிய ஹவியை யாவுதி செய்பவனாகிய வுன்னை நான் ஸ்தோத்திரம் செய்வேன்.— (எ-று.)

வருக்கம் 28.

6. இளமைமிக் கூர்ந்த வக்கினி, யெவரு
மேத்தியே புகழ்தரு குணத்தோய்!
விளைதரு மதுவார் நாவியோய்! நிறைவின்
மிக்கவா வுதியினை யேற்போய்!

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

பழகுறு துதியோ ரெம்மன மறிக;
பண்பினிற் கண்ணுவன் சுதனுக்
கொழுகுறு நீண்ட வாயுளை யளித்துத்
தேவரை யுடன் வணங் குகவே.

(இ-ள்.) கட்டிளமை வாய்ந்த அக்கினியே! எல்லாராலும் நன்றாய்ப் புகழப்படுவோய்! மது ஜிஹ்வனே! நல்ல ஆகுதியை ஏற்பவனே! உன்னைத் துதிக்கும் எங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிவாயாக. கண்ணுவ புத்திரான பிரஸ்கண்ணுவனுக்கு ஜீவனூர்த்தம் நீண்ட ஆயுளைத் தந்து தெய்வ ஸம்பந்தமான ஜனங்களை நமஸ்கரிப்பாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

7. நீயே யோதா யாவுமுணர்
நெறிசால் புருட னென்னவுனைத்
தீயே நன்றாய் மக்களெலா
மூட்டா நிற்ப ராதவினாற்
றுயோய் ஞானந் துலங்குபவர்
தொக்க தேவர் தம்மையிவண்
வாயா விரைவிற் றருக, பலர்
வாய்ந் தாவுதிசெ யக்கினியே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ ஹோதாவென்றும், ஸர்வக்ரு ணை புருஷ னென்றும், பிரஜைக ளெல்லாம் உன்னை மூட்டுவார் கள். பலராலும் ஆஹுதி செய்யப்படுபவனே! நல்ல ஞானம் வாய்ந்தவர்களாகிய தேவர்களைச் சீக்கிரமாக இங்கு கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

8. நன்னய யாக நாட்டுறு மங்கி
நாடியே காலைமா லைகளிற்
றுன்னிய சவிதா உஷ்ஸோடு பகனுந்
தோய்ந்தவச் சவினிய ரிருவர்
மன்னிய வங்கி யெனுமிவர் தம்மை
மனத்தினிற் கருதியே கணுவ

மண்டலம் 1. சூக்தம் 44.

ருன்னையுஞ் சோமத் துளிகளை யூற்றி
யொளிருவான் மூட்டுவார் தாமே.

(இ-ள்.) சோபன யாகத்தோடுகூடிய (ஆகவரீய) அக்கினியே! காலை மாலை யிரு சந்திகளிலும், ஸவிதா, உஷஸ், பகன், அசுவினிகள், அக்கினி என்னும் தேவதைகளை மனத்தி லெண்ணிக் கண்ணுவர்களாகிய மேதாவிகள் சோமத் துளிகளை யூற்றி உன்னை மூட்டாதிற்பர்.—(எ-று.)

(வேறு.)

9. அங்கி, யாகஞ் செய்வோர்த்
மரசு, அவர்க்காத் தேவர்மொழி
யிங்கு கொணருந் தூதனே,
யென்றின் முன்னர்த் துயிலுணர்ந்தே
யங்க மாகச் சூரியன்ற
னணிகா மொளியை நோக்கியிடுந்
துங்க தேவர் தமைத்தருக
துகளில் சோமக் குடிக்கீண்டே.

(இ-ள்.) யாகபதிகளுக் கரசனாகிய அக்கினியே! அவ்யாக கர்த்தாக்களுக்காகத் தேவர்களது வார்த்தையைக் கொண்டுவரும் தூதனே! சூரியோதயத்துக்கு முன் வைகறையி லெழுந்து சூரியனை நோக்கி நிற்கும் தேவர்களை ஸோமபானஞ் செய்ய இங்கு கொண்டுவருவாயாக.—(எ-று.) என்று, சூரியன்.

(வேறு.)

10. ஒளிசிறந் துயரு மக்கினி யாரு
மொருங்குனை நோக்கிட வுறுவாய்;
ஒளிசெறி பூர்வ வைகறை யதனி
லுன்னொளி பிறங்கினின் றினையால்;
அளியினிற் காப்பாய் பிறரொமை வருத்தா
தணந்தியாம் வாழுமு ரதனில்;
தெளிவுறும் யாகப் புரோகித னுவாய்;
திகழ்த்துவா யிதத்தை மார்தருக்கே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) விபாவஸுவே! எல்லாராலும் காணப்படுபவனே! அதீதமான உஷஸ்காலத்தில் உனது பிரகாசம் நன்றாகத் தோன்றும்படி நிற்குறாய். யாங்கள் வசிக்கும் கிராமத்தில் எங்களைப் பிறர் வருத்தாதபடி காக்குறாய். யாக புரோஹிதனாகவு மிருக்கிறாய். மனிதர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்குறாய்.—(எ-று.) விபாவஸு, ஒளிசிறந்தவன். உஷஸ்காலம், விடியற்காலம்.

வருக்கம் 29.

11. மனுசெய் ததுபோல் யாகத்தே
மதித்தல் விடமே தாபிப்போம்,
கனிவாம் யாகச் சாதனமுந்
கருதும் ஹோதா விருத்துவிகும்
நினைவிற் கெய்தா மதியார்த்தே
நேரா ராயுள் கெடுப்பவனும்
பிளையும் மர்த்யன் னாதனுமார்
தேவ வுனையே யக்கினியே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவனே! யாகஸாதனமும், ஹோதாவும், இருத்துவிக்கும், பிரசேதஸனும், சத்துருக்களின் ஆயுளைக் கெடுப்பவனும், மரண ரஹிதனும், தூதனும் ஆகிய உன்னை ஆதி காலத்தில் மறுவென்பான் யாகத்தில் நிலைநாட்டின அவ்விடத்திலேயே யாங்களும் ஸ்தாபிப்போம்.—(எ-று.)

12. மித்திர ராவார் தொழும்புரோ கிதனே
மேவிய யாகசா லையினின்
மத்தியிற் புருந்து தேவர்பார் னாதா
யவர்களை வருவிக்கு மெல்லை
மெத்திய கடலி னெருங்கிப்பே ரிரைச்சல்
மிடைந்திட வுலவுமவ் வலைக
ளொத்திவ ன்ணையோ டொளிர்வ, வக்கினியே,
யுன்கதிர்ச் சுடர்களு மின்றே.

(இ-ள்.) மித்திர மஹனே! (நண்பர்கள் தொழும் பெருமை வாய்ந்தவனே!) புரோஹிதனே! அக்கினியே! (வேதியின் கிழக்குப்பக்கத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு) தேவ யஜன மத்தியப் பிரதேசத்திற் போய் நின்று தேவர்களைத் தூதனாக

மண்டலம் 1. சூத்தம் 44.

வழைத்துக் கொண்டு வரும்போது, உனது கதிர்ச்சுடர்கள், சப்தத்தோடு கடலிலலைகள் விளங்குவதுபோல விளங்குகின்றன. (எ-று.) தேவ யஜுனப்பிரதேசமாவது யாகசாலையின் நடுவிடமாம்.

(வேறு.)

13. கேள்வி மிக்க செவியுள்ளோய்
கேளா யெங்கள் மொழியினை;
வேள்வி யாங்கள் சிறுகாலை
விழையு மதற்கு மித்திரனுங்
கேள்வ னரிய மானுடனே
கிட்டியுன்னோடு மெங்குட்ட
நீள்வல் தேவர் தமைத்தியே
நிறுவல் குசையின் மிசைதானே.

(இ-ள்.) சுருதகர்ணனே, அக்கினியே, எங்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக. அதிகாலையில் யாங்கள் செய்யும் யாகத்தைத்தேடி உன்னோடு எழுந்து வரும் எல்லாத் தேவரையும், மித்திரனையும், அர்யமானையும் தருப்பையின்மே லமர்த்துவாயாக. (எ-று.) சுருதகர்ணன்-நன்றாய்க் கேட்கக்கூடிய காதையுடையவன்.

(வேறு.)

14. கொடையினிற் சிறந்தோர், ஒழுங்கினை வளர்த்துக்
கூர்பவர், எரியினின் றுறு
மிடைபவ ராகு மருதரு மெமது
தோமத்தை விரும்பியே கேட்க;
நடையினை யோம்பும் வருணனு மிருவர்
நண்பரா மசுவினி களிளே
நடைதரு மிருளார் விடியலின் கடவு
ளுஷஸோடுஞ் சோமமே குடிக்க.

(இ-ள்.) கொடையிற் சிறந்தவரும், ரிதத்தை வளர்ப்பவரும், அக்கினியின் நாக்கையிடமாகக்கொண்டவரும் ஆன மருத்துக்கள் எமது ஸ்தோமத்தை விரும்பிக் கேட்பார்களாக. விர

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

தங்காப்பவனாகிய வருணன் அசுவினிகளோடும், உஷஸோடும் ஸோமத்தைக் குடிப்பானாக. — (எ-று.)

வருக்கம் 30.

45. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூத்தம் 2.

10 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: ப்ராஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டிப் (கலிநிலைத்துறை.) தேவதை: அக்கினி.

1. அங்கி யிங்கு நீ வசுக்களை வணங்குக, அன்றித் தங்கு முன்மனுச் சனப்பதி பெற்ற வாதித்தர் பொங் குருத்திரர் யாரையும் போற்றுக, கிரியை யெங்குஞ் சேர்தரு சனத்தை நீர் நிறைப்பவரையுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ வசுக்களை வணங்குவாயாக. முதலில் தோன்றிய மதுப்பிரஜாபதிபெற்ற ஆதித்தியரையும், உருத்திரர்களையும் வணங்குவாயாக. யாகத்தோடு கூடியவரும் நீரைப் புரோக்கணம்செய்து நிறைப்பவருமான தேவதாரூப மனிதர்களையும் வணங்குவாயாக. — (எ-று.) முன்தங்கு என மாற்றிக் கூட்டுக.

2. மேன்மை தங்கு ஞானத்தினர், மேவு தாசுடனுக் கேன்ற தன்செயற் பலன்றரு தேவர்கள், கீதந் தோன்று பாக்களிற் களிப்பவ, வுரோஹிதப் பரியோய், சான்ற மூன்று பன்னொருவரைத் தருதி, அக்கினியே.

(இ-ள்.) கீர்வணனே! (கீதங்களிற் களிப்பவனே!) சிவந்த நிமமான குதிரையோடு கூடியவனே! அக்கினியே! மேலான ஞானத்தோடு கூடியவரும், தாசுஷனுக்குக் கர்மபலனைத் தருபவரும் ஆன தேவர்கள் முப்பத்துமூவரைக் கொண்டு வருவாயாக. — (எ-று.) இம் முப்பத்துமூவர் பெயரினையும் மண். 1 சூத். 34 செய். 11ம் பார்க்க.

3. யாவரும் முணர் சாதவேதா, மிகப் பெரிய தாவருஞ் செயல் புரிபவ, பிரஸ்க னுவன் நன்

மண்டலம் 1. குத்தம் 45

கூவிளிக்கு நீ செவிதர, கூர்ந்து பண்டங்கி
ராவொ டத்திரி விருப னப் பிரியமேதனிற் போல்.

(இ-ள்.) சாதவேதஸனும், பெரியகாரியங்களைச் செய்ப வனுமாகிய (அக்கினியே!) நீ பண்டைக்காலத்தில் அங்கிராவி னுடைய துதியையும் அத்திரியின் துதியையும், விருபன் துதி யையும் பிரியமேதனது துதியையும் கேட்டதுபோலப் பிரஸ் கண்ணுவனுடைய துதியையும் (இப்பொழுது) கேட்பாயாக. —(எ-று.) ப்ரஸ்கண்ணுவன் இச் சூக்தத்தைக் கண்டவன். அங்கிரஸ் அத்திரி விருபன் பிரியமேதன் இவர்கள் பேர் போந்த இருடிகள். அ, பண்டறிசுட்டு.

4. கொன் பெறு மவி யளிக்கு மெக்கியங்களிற் கூர்ந்து
பொன்பரந்தவெண் சுடரோடும்பொருந்து மக்கினியை
யன்புசார் மகம் புரிபவர் செயற்கருஞ் செய்கை
யின்பி னோடுமிங் கியற்றுவோ ரிரந்தனர் துணையே.

(இ-ள்.) யாகங்களில் வெண் சுடரோடு விளங்கு மக்கினி யைப் பிரியத்தோடுகூடிய மகத்தைப் புரிபவர்களும், பிரொளட கர்மங்களைச் செய்பவருமான (ரிஷிகள்) துணைக்கழைக்கிறார் கள்.—(எ-று.) செயற்கருஞ் செய்கை-பிரொளட கர்மம்.

5. நெய்சொ ரிந்தழைப் புறுபவ, பலன்றனை நேர்வோய்!
செய்யு மித்துதி தம்மை நீ செவிக்கொளாய் நன்கே;
மெய்யு றுந்துணைக் காவலாய்க் கண்ணுவன் புதல்வர்
ஒய்யென வுனை விவைகளா லழைத்தன ருவந்தே.

(இ-ள்.) நெய்சொரிந் தழைக்கப்படுபவனே! பயனைத் தருபவனே! (அக்கினியே!) இத் துதிகளை நன்றாய்க் கேட்பா யாக. இவற்றைக்கொண்டே கண்ணுவர்கள் உம்மைத் தமக்கு துணை செய்யும்படி கூவுகிறார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 31.

6. பன்னிற வுண வோங்கியே சிறந்தவ, பலரு
முன்னு மன்பினோய், மக்களிற் ரோன்றியோர், சோந்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

மன்னு கேசியா முனையவி சுமப்பவ னாக
முன்னி மாமகத் தழைப்பரால் முன்னர்த்த மிலத்தே.

(இ-ள்.) பல நிறமான அன்னத்தோடுகூடிய வுத்தமனே! பலராலும் விரும்பப்படுபவனே! பிராஜைகளில் உற்பவித்த யஜமானர்கள் பிரகாசிக்கும் கேசத்தோடு கூடிய உன்னை ஹ்வி யைச் சுமப்பவனாக வெண்ணித் தங்கள் வீட்டில் நடக்கும் யாகத்திற் கூவுவார்கள்.—(எ-று.) சித்திரச்ரவஸ்தம் என்பதற் குப் பல்வித கீர்த்தியோடுகூடியவனே என்பார் மேனாட்டா கிரியர். சோச்சிஷ்கேச: சோதியே கேசமாக வுடையவன், கொழுந்துவிட்டெரியும் சுவாலையே மயிராகவுள்ளவன்.

7. கேள்வி சான்ற காதுடையவ, கிளர் பொருள் கூட்டுந்
தாள் சிறந்தவ, தகைபுகழ் தலமெலாம் பரந்த
கோள் செறிந்தவ, அக்கினி, யுன்னைக் கூர்மதியோ
ராளவர் யாகத்துத் துதனா யிருத்துவிக் கெனவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சுருத கர்ணனும், வஸுவித்தம னும், கீர்த்தி பரந்தவனும், யாக ஹோதாவும், இருத்துவிஜ்ஞ மான உன்னை யாகத்து ஸ்தாபித்தார்கள்.—(எ-று.) மூலத்தை யொட்டி உரையெழுதப்பட்டுள்ளது. மூலத்தில் அக்கினிக்காகச் சொல்லப்பட்ட அடைச் சொற்க ளெல்லாம் இரண்டாம் வேற் றுமையிலுள்ளன. தமிழ்ப் பாட்டில் அவற்றின் வேற்றுமையை பாட்டுக் கிசைந்தபடி மாற்றியுள்ளது. பொருள் ஒன்றே.

8. அங்கி, சோம நற்சுதையுள விப்பிரர், மாணந்
தங்கு தாசுடன் றனதவி தாங்குவோ ரதனை
யிங்கு நீபெற வெண்ணிப் பேரொளியொடு மியைந்த
கிங்க முன்றனை யிவனுறச் சேர்க்கின்ற ரன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சோமச்சுதையோடுகூடிய விப்பிர ர்கள் (மேதாவிகள்), மர்த்தியனுன தாசுஷனது (யாககர்த்தவி னது) அவினையத் தாங்குபவர்கள், அவ் வவினைய நீ பெற வெண் ணிப் பெரிய ஒளியோடு கூடிய உன்னை யிங்கு வரவழைக்கிறார் கள்.—(எ-று.) கிங்க மென்பது எதுகை நோக்கி வந்தது. அன்றே, அசை.

மண்டலம் 1. குத்தம் 45.

9. வலிமை கொண்டு மத்திப்பதா லெழுபவ, தருவோய்
பலனை, வாழ்வி னல்லேதுவே, சோமத்தைப் பருக
நிலவு மின்றதி காலையி னேடிச்சார் தேவ
ருலவு வோர்தமைத் தருப்பையி லமர்த்துக வுவந்தே.

(இ-ள்.) பலங்கொண்டு (அரணியைக்) கடைவதனா லெழு
பவனும், பலனைத் தருபவனும், நிவாஸ காரணனுமான (அக்
கினியே!) ஸோமத்தைக் குடிப்பதற்காக, இன்று அநி காலையி
லெழுந்து இவ்விடத்தைத் தேடிச் சார்ந்துள்ள தேவ சம்பந்த
மான (இதர) ஜனங்களை (அதாவது மற்றத் தேவரை) இங்
குள்ள தருப்பையி லுட்காரும்படி செய்க.—(எ-று.) அக்கினி
யும் ஒரு தேவனுனதால் இதர என்று உரையிற் சேர்த்துக்
கூறினார் சாயணர். ஸோமம்-சோமம்: இப் பதம் மண். 1, சூக். 2
முதற் செய்யுளில் முதன் முதலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
சந்திர சம்பந்தமான செடியாகிய ஸோமக் கொடியின் சாற்றி
லிருந்து ஸோமம் என்ற ஒருவகைப் பானம் செய்துவந்தார்கள்.
இக் கொடி இன்னதென்று அறிந்து சொல்வாரில்லை. சிலர்
சீந்திக்கொடியே சோமக்கொடி என்பார்கள். மேனாட்டார்
(Acid Asclepias or Sarcostama Viminalis) என்னும்
செடி என்பார். நிலவுள்ள இரவுகளில் இச் செடியைப் பிடுங்கி
இலைகளை யுருவி யெறிந்துவிட்டுச் சோம யாகம் செய்யும்
இடத்துக்குக் கொண்டுபோவார்கள். அங்கே அதை நசுக்கி
அவற்றின்மேல் தண்ணீர் தெளித்து ஒரு சல்லடையில் வைத்
திருந்து ஒரு துரோணத்தில் சாற்றிங்கினவுடனே மா முதலிய
வற்றைச் சேர்த்துப் புளிக்கவைத்துப் பின் தேவதைகளுக்கு
ஹவிஸாகத் தந்து தாங்களும் குடிப்பார்கள். இச் சோமலதை
யைப்பற்றிப் (Quarterly Review No. 354, October 894,
B 445), பின் வரும் விஷயமும் கூறப்படுகிறது. “டாக்டர்
அட்சிஸன்” என்பவர் (Dr. Atchison) சொல்வதாவது:—
ஸோம மென்பது Ephedra pacheclade என்னும் செடியாக
விருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அது கிடைக்கும் ஹரிநாட்
பள்ளத்தாக்கில் அதற்கு ஹும், ஹுதர், யஹ்ம என்னும் பேர்
உபயோகப்படுகிறது. (Kermaun) கர்மானில் வெகு நாள் குடி
யிருந்த (Dr. Joseph Bornmuller) பார்ன்முல்லர் என்னுந்
தாவரசாஸ்திரியும் ஸோமச் செடி Ephedra distachya
என்னும் செடிதான் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறார். அவரே
இச் செடி ஸைபீரியாமுதல் ஸ்பெயின் தேசம்வரையில் பரவித்
கிடப்பதால் பூர்வ காலத்து ஆரியரின் வாசஸ்தானம் இன்ன

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

இடந்தானென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாதென்கிறார்.
(Griffith's Rig Veda Page 2.)

10. ஒருங்கி னக்கினி யாரையுஞ் சமமுற விளித்து
மருங்கிற் தேவதா ஜனத்தினை மருவிநீ வணங்க;
வரங்கண் மீத்தருந் தேவர்காணெருநன் முன்னிழைத்தே
யுரங்கொள் சோமமிஃதுமக்கென வறுவதைக் குடிப்பீர்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவதா ஜனங்களை, அவர்களோடு
சமமாக அழைக்கப்படும் இதர தேவதைகளோடுகூட வெல்லா
ரையும் ஒன்றுசேர வமைத்து வணங்குவாயாக. நன்றாய்ப் பல
னைத் தரும் தேவர்களே! திரோஹ்நயம் என்னும் பேரோடுகூடி
முதல்நாளக்குமுன் பிழிந்து இங்கே முன்னர் வைக்கப்பட்டிருக்
கும் ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக.—(எ-று.) திரோஹ்நயம்
திரோஹிதோ அஹ்நயஸ் திரோஹ்நயம்: ஒருநாளை மறைத்து
நின்றது என்பது பொருள். யாகஞ்செய்வதற்கு ஒரு நாள் முன்
னரே பிழிந்தது. அதனால்தான் நெருநல்முன் இழைத்தது என்
றார் செய்யுளில். இப்பதம் முதனாள் பிழிந்தது என்னும்
பொருள் கொள்ளுகிறது. மறுநாள் கூப்பிடப்படுவதால் அந்தப்
பெயர் வந்ததென்று சாயணர் கூறுவர்.

வருக்கம் 32.

46. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி.
தேவதை: அசுவினிதேவர்கள்.

(வேறு.)

1. இப்பிரியை யுஷை வின் ணிடத்தினின்
ஒப்பில் முன்னொளி கொண்டிரு ளோட்டுவாள்;
இப்புவியும்பெருமை யுயர்ந்திடத்
தப்பில் தோத்திரஞ் சாற்றுவெ னச்சினீர்.

மண்டலம் 1. குத்தம் 46.

(இ-ள்.) இந்தப் பிரியையாகிய உஷஸ் (விடியற்கால தேவதை) ஆகாயத்தில் முன்பொழுதில் தன்னொளியோடு பிரகாசிக்கிறாள். (அதாவது இருட்டை நீக்கிவிடுகிறாள்.) அசுவினி தேவதைகளே! உமது பெருமையதிகப்படுமாறு உங்களுக்கு ஸ்தோத்திரங்களைச் செப்துவேன்.—(எ-று.) அச்சினீர், அசுவினீர் என்பதன் தற்பவ விளி.

2. தோற்றஞ் சான்றவர் சிந்து வளித்தவர்
ஏற்றஞ்சார் தன மெண்ணித் தெரிபவர்
போற்று கன்மத்தர் பொன்னிறங் கூட்டுவோர்
ஊற்றத் தேவரை யுன்னித் துதிப்பனே.

(இ-ள்.) காட்சிக் கினியவரும், சமுத்திரத்தைத் தாயாகவுடையவரும், மனத்தினால் தனமுள்ளவிடங்களைக் கண்டறிபவரும், கர்மத்தோடு கூடியவரும், அழகிய கனகத்தைத் தருபவர்களுமாகிய (அசுவினி) தேவர்களைத் துதிப்பேன்.—(எ-று.) இச் செய்யுளின் மூலத்தில் 'உன்னித் துதிப்பனே' என்ற பயனிலையிலலை. இப்பயனிலை மேற்பாட்டிலிருந்து கொண்டு கூட்டியது. சமுத்திரம் ஈண்டு ஆகாயமாகிய சமுத்திரமென்பார் மேனாட்டாகிரியர். 'ஸமுத்ர அத்வா மித் யந்தரிட்ச நாம ஸுபாடாத்' என்பார் சாயணரும்.

3. அங்கப் பல்கலைத் தோத்திரர் தம்மினார்
துங்க டே ருயர்வானிற் றெரிவுற
மங்களில் கதி மாக்க ளிழுக்கும்போ
தெங்க ணற்றுதி கொண்டுமை யேத்துவோம்.

(இ-ள்.) நானுவிதமான சாஸ்திரங்களோடுகூடிய ஸ்தோத்திரத்தால் நிறைந்து உங்கள் தேர் உயர்ந்த ஆகாயத்தில் செல்லும்படி உங்களது குதிரைகளா விழுக்கப்படும்போது, துதிகள் எங்களால் துதிக்கப்படுகின்றன.—(எ-று.)

4. நரர்களுக்குப் பிதாவென நண்ணுவோன்
விரவு கன்மம் விழைவுட னோக்குவோன்
பெருகு நீரினை வற்றுவிப்போ னவி
தருவன் பூரிப்பிற் சார்த்துவன் தேவரை.

(இ-ள்.) (அசுவினி தேவர்களே!) மனிதர்களைப் பிதாவைப் போல் பரிபாலிப்பவனும், கர்மங்களைக் கவனித்துப் பார்ப்பவரும்,

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

னும், (தனது சூட்டினால்) நீரை வற்றடிப்பவனுமான (சூரியன்) எங்களாற் றாப்படும் அவியைத் தேவர்களுக்குத் தந்து அவர்களைச் சந்தோஷிப்பிப்பான்.—(எ-று.) மேனாட்டாகிரியர் அபாம் ஜார: என்பதற்குத் தண்ணீர்க்கு நாயகன் எனப் பொருள் கொண்டு இச் செய்யுள் சூரியனை யன்று அக்கினியைக் குறித்தது என்பார். ஆனால் 'சூரிய உதயகாலத்தில் ஹவி கொடுப்பதை யாரும் பார்ப்பார்கள். அதனால் தேவர்களே அதி காலையில் வாருங்கள்' என்பது பொருளுென்பர் சாயணர்.

5. எம்மொழி மனங்கொண்டு மெய் யேத்துவீர்!
உம் மதிக் குயர்காவ லமைப்பதை
வெம்ம தத்தை விளைத்திடு தீவிர
வம்மை கொண்டிடுஞ் சோமத்தை யார்கவே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! (பொய் புகலாதவர்களே!) எமது ஸ்தோத்திரங்களை மனதில் கொள்பவர்களே! உம்முடைய புத்திக்கு ஆதாரமானதும், மதத்தைத் தருவதுமான சோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக.—(எ-று.) அம்மை, அழகு.

வருக்கம் 33.

6. இன்மை யென்னு மிருளினை நீக்கியே
வன்மை சார்சுவை மன்னு மொளிபொருந்
தன்ன நீங்க ளெமக்கென் றளித்தது
தன்னமுங் குறைவில் மனஞ் சார்த்துக.

(இ-ள்.) உங்களால் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுத் தரித்திரமாகிய இருட்டினை யோட்டி, விரியமும் ரஸமும் பொருந்திய சோதியோடு கூடிய உணவானது எங்களுக்குப் பூரண திருப்தியை யளிக்கட்டும்.—(எ-று.)

7. யாமிசைக்குந் துதியெனுங் கப்பலிற்
ருமியைந்து கடலினைத் தாண்டியே
போமி னீண்டு பொருந்து மசுவினீர்!
நாம நற்சகட் டச்சுவம் பூட்டுமே.

மண்டலம் 1. குத்தம் 46.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! எங்கள் புத்தியாற் கூறுந் துதி என்கிற கப்பலி லேறி நீங்கள் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி எம்மி டத்தே வாருங்கள். பூமியில் வரு முங்கள் தேரிற் குதிரை யைப் பூட்டுங்கள்.—(எ-று.) ஆகாயமாகிய கடலைத் தாண்டிப் பூமியிற் பொருந்துங்களென்பது பொருள்.

8. பரந்த வானிற் பரவுபுங் கப்பலுஞ்
சிறந்து நின்றது சிந்துவி னீர்க்கரை;
யுரங்கொள்தேரும தோங்கிற்றுச் சோமத்தின்
வரங்கொ ணற்றுளி வாழ்த்தொடு மாயிற்றே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) ஆகாயத்தைப்போல விஸ்தீரண மான உங்களுடைய கப்பல் சமுத்திரத்தில் வந்து நின்றது. உம்முடைய தேரும் (பூமியில்) ஒங்கக்காண்கிறோம். சோமத்து ளிகள் ஸ்தோத்திரங்களோடு தயாராயின.—(எ-று.) (Dh) தியா என்பதற்கு உங்கள் விஷயத்தோடு என்று சாயணர் உரை கூறுவர். சிறந்து ஒளி எதுகையாகக்கொள்க.

9. அ 'கண்ணுவர்களே கேட்க' 'பொன் னீவதாய்
விண்ணி னின்று பரவு முளைக்கதி
ரொண்ணு நீர்செறி பொண்பதத் தெவ்விட
மண்ணுறுவீ ரும தருவத்தையே.'

(இ-ள்.) கண்ணுவ புத்திரர்களே! (அசுவினிகளிடத்து இதைக் கேளுங்கள்) 'விண்ணுலகத்தி லிருந்து எங்கள் செல்வ ஹேதுவாகிய உஷ்ணின் சோதியை ஆவிர்ப்பவிக்கின்ற சூரிய கிரணங்களும் மழைத்தாரை ரூபமாக வுள்ள நீர் பொருந்திய அந்தரப் பதத்தில் எப்படிச் செல்கின்றன? அசுவினிகளே அப் பொழுது உங்கள் ரூபத்தை எங்கே நிறுத்த இச்சிக்கிறீர்கள்? (அவ்விடத்தில் வந்து பிரத்தியட்சமாகுங்கள்.)'—(எ-று.) இச் செய்யுட்கு மேனாட்டாசிரியர் வேறுவிதமாகப் பொருள் கூறு வர். அது வருமாறு:—

(இ)கண்ணுவனது காண்முனையாள்! துளி
விண்ணுவந்து விளக்கின; சிந்துவி

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

னெண்ணிய பதத் தோங்கிய தொண்பொருள்;
எண்ணு தும்முரு வெங்கு னமைப்பிரே?

(இ-ள்.) கண்ணுவ வப்சத்தினரே! சோமத்துளிகள் விண்ணுலகத்தில் விளங்குகின்றன. செல்வம் தண்ணீருள்ள அந்த விடத்திலமைந்துள்ளது. உங்கள் உருவத்தை நீங்கள் எங்கே காண்பீர்கள்?—(எ-று.)

10. என்றி னம்சமாம் வைகலுக் கேலுறத்
துன்று சூரியன் தோற்றமும் பொன்னிற
மொன்றி நின்றது; ஒளியில் கருமையுந்
துன்றி யங்கிதன் னுவொடு தோயந்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனது அம்சமாகிய உஷ்ஸ்காலத்துக்குத் தகப்பொருந்தும்படி சூரியனது உதயமும் மஞ்சள் நிறத்தோடு கூடிநின்றது. அப்பொழுது அக்கினியும் கரு நிற மடைந்து தன் சவாலையோடு பிரகாசித்தது. (அசுவினிகளே! இதுதான் நீங்கள் வருவதற்கு நல்ல சமயம்.)—(எ-று.)

வருக்கம் 34.

11. ரிதத்தின் மார்க்கமுஞ் செவ்விதி னக்கரை
யிதத்திற் செல்ல வொளியி னியைந்தது;
கதித்துத் தோன்றிடும் வாடுனொளி கண்முன
ரெதிர்ப்பட் டேன்ற தசுவினி ரோசுவீர்.

(இ-ள்.) ரிதத்தின் (சூரியனின்) மார்க்கமானது அப்பக் கத்தி லுள்ள உதய பர்வதத்தை யடைவதற்கேற்றபடி பிர காசத்தோடுகூடியுள்ளது. வாடுனொளியாகிய சூரிய வெளிச்சமும் காணப்பட்டுவிட்டது. (அசுவினிகளே! அவ் வழியில் வருவீர் களாக.)—(எ-று.) அசுவினி ரோசுவீ ரென்றது மூலத்தி லில்லை. சாயண ருரையிற் கண்டது. ரிதத்தின் என்னும் சொல்லுக்கு யாகத்தின் என்று பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். அவரே வாடுனொளி என்னது 'வானெறி' என்பார். அவர் பின்னும் "யாகந்தான் விண்ணி லிருந்து பூமிக்குத் தேவரை வரச்செய்யும் நெறியாகும். அந் நெறி யாகாக்கினியினாலவது, பகல் வெளிச்சத்தினாலவது கண்ணுக்குத் தெரிகிறது." என்பர்.

12. மதம் பொருந்து நற் சோமம் மடுத்தபின்
இதம் பொருந்தி யிரட்சணஞ் செய்பவர்

மண்டலம் 1. சூத்தம் 46.

(இ-ள்.) உற்சாகத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடித்தபின் இதமாக எம்மை இரட்சிப்பவர்களாகிய அசுவினி தேவதைகள் தினமும் எங்களைத் தேடி யறுக்கிரகம் செய்யும் விதத்தை யெல்லாம் ஸ்தோதாவானவன் தனித்தனியாகக் கூறுவான்.—(எ-று.) மடுத்தல், குடித்தல். அச்சினிர் - அசுவினிர், அசுவினிகள்.

13. நன்மை நாயகர் நல்லவி யீபவற்
கின்மைதீர் துணையாக வியைவிர்காள்!
தன்மைசார் துதியோடு சுதைகொள
முன் மறுவின்கட் போல முடுகவே.

(இ-ள்.) சுகத்தை யளிப்பவரும், அவி யளிப்பவனுக்குச் செல்வத்தை யளித்து அங்கே வசிப்பவர்களுமான (அசுவினிகளே!) சோமத்தைக் குடிக்கவும், ஸ்துதியைக் கேட்கவும் முற் காலத்தில் மறுவென்னும் யஜமானனது இருஹத்துக்கு வந்தது போல, வாருங்கள்.—(எ-று.)

14. சுற்று முற்றச் சலவு நடையுளீர்!
முற்ற வுந்நெறி மோயு மொளியைப் பின்
பற்றிச் செல்லுக வைகல்; இராவினில்
துற்ற வெக்கியர் தோய விழைவிரே.

(இ-ள்.) சூழ்ந்து செல்லும் கதியோடுகூடியவர்களே! உமது ஒளிபொருந்திய வழியின் சோபையைப் பின்பற்றி உஷஸ் செல்லட்டும். இரவில் நடக்கும், யக்ஞத்திற்கும் வர விரும்புவிர்களாக.—(எ-று.)

15. இணையொழுகு மிருவி ரசுவினீ
ரணையு நன்மது வாருக; நிர்தைகள்
பிணையுறுத வுதவி பிணைத்தெமைத்
துணை பொருந்திச் சுகத்தை யளிக்கவே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இருவரும் சோமத்தைப் பருகுகள். நிர்தை பொருந்தாத உதவிகளை எம்மிடத்துச் சேர்த்து எமக்கு இருவரும் சுகத்தைக் கொடுங்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 35.

ஆகச் செய்யுள் 173.

முன்று அத்தியாயங்களுக்குமாகச் செய்யுள் 556.

3-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

4-வது அத்தியாயம்.

இவ் வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும், 15 சூத்தமும், 152 இருக்குக்களு முள்ளன.

47. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூத்தம் 4.

ரிஷி: பிரஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை இருக்குக்களுக்கு ப்ரஹதி, இரட்டை இருக்குக்களுக்கு ஸதோ ப்ரஹதி. தேவதை: அசுவினிகளே.

(வேறு.)

1. ரிதமே யோம்பிக் காக்கின்ற
விரட்டைத் தேவ ரசுவினிகாள்
மதுரஞ் சிறந்த துளி பொதிந்த
மதுவை நென்னல் முன்னாளே
பதமா யிறக்கி வைத்துள்ளார்
பண்பிற் பருகி ரிதனைஉமக்
கிதமாய்த் தருவோற் கெவ்வகைய
மணியுஞ் சிறந்து வழங்கிரே.

(இ-ள்.) ரிதத்தை (ஸத்தியத்தை அல்லது யாகத்தை) வளர்க்கின்ற அசுவினி தேவர்களே! அசிசயமான சாதுர்யத் தோடு கூடியதும் நேற்றைக்கு முதனால் பிழிந்து வைத்தது மான சோமத்தை நீங்கள் பருகுவீர்களாக. இதனை யுங்களுக் குளிக்கும் தாசஷனுக்கு இரத்தினங்களை யளிப்பீர்களாக.—(எ-று.) தாசஷன் = யாககர்த்தா, யஜமானன்.

(வேறு.)

2. முவ்வித மாகக் கட்டியே யுயர்ந்த
மும்மணை யொடு நனி சிறந்தே
ரிதமு மச்சினிர் நேடி யளித்திடும்
விதமெலார் துதி யார்த்தோன் விரிப்பனே.

மண்டலம் 1. குத்தம் 47.

முவ்வுல கத்துந் தடையிலா தொழுகு
மெழின்மிகு பொன்னிறத் தேரிற்
செவ்விதி ன்ணையீ ரசவினீர்; கணுவர்
சிறப்புற மகந்தனிற் றுதித்தார்;
ஒவ்வுறு மன்போ டவரது வினியை
யுவந்துகேட் டருளுவீ ரன்றே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) மூன்று விதமாகக் கட்டப்பட்ட
மா ஆசனங்களோடுகூடி (பூமி, வானம், அந்தரம், என்னும்)
மூன்று உலகங்களிலும் தடையில்லாமல் செல்லக்கூடிய அழகு
பொருந்திய பொன்மயமாகிய தேரிலேறி, நன்றாக விளங்குவீர்
களாக. யக்ஞத்தில் கண்ணுவர்கள் உங்களுக்காக மறைகளைக்
கூறி யழைக்கிறார்கள். அவ் வழைப்பினை ஆசையோடு கேட்
பீர்களாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

3. மதுசார் குணத்துச் சோமத்தை
மருவிப் பருகிர், அசுவினிகளாள்!
ரிதமாம் யாகந் தனை வளர்ப்பீர்
இரத மெமக்கு வேண்டும்பொன்
சதமாப் பொதிந்த ததன்மேனீர்
சார்ந்து வருவீ ரின்மீண்டே
யிதமா யவியை யளிப்பவன்மாட்
டேற்றம் பொருந்து தோற்றத்தீர்.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழகிய தோற்றத்தோடுகூடிய
வர்களே! மதுா நிறைந்த இச் சோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக
ரிதத்தை அல்லது யாகத்தை வளர்ப்பவர்களே! எங்களுக்கு
வேண்டிய பொன்னோடுகூடிய தேரின்மேலேறிக்கொண்டு
இங்கு அவி யளிக்கும் யஜமானனிடத்து வருவீர்களாக.—
(எ-று.) ரிதம், உண்மை, ஒழுங்கு, இயற்கைவிதி, யாக மென்
னும் பொருள்களில் வரும்.

(வேறு.)

4. முழுவது முணர்வீர், மும்மைசா ரிடத்து
முறையினின் விரித்ததர்ப் பையினி
னழகுற எமர்ந்தே யினிய தீந் தேனை
யின்பி னெக்கியத்தினிற் றெளிப்பீர்,

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

பிழியுறுஞ் சோமத் துளிகளையூட்டிப்
பிறங்குறு மொளிமிகுங் கணுவர்
வழிவரு மவர்க, ளசுவினீர், விளித்தார்
வாய்ந்தவும் மிருவரைத் தானே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையு மறிந்தவர்களே! மூன்றிடத்தில்
முறையாக அடுக்கப்பட்ட தருப்பையில் அழகாக வீற்றிருந்து
இவ் வெக்கியத்தில் மதுா ரஸத்தைத் தெளிப்பீர்களாக. அசு
வினிகளே! ஸோமம் பிழிந்து கொடுத்துக் கார்தி சிறந்த கண்
ணுவ வம்சத்தினர் உங்க ளிருவரையும் அழைக்கிறார்கள்.—

(எ-று.)

(வேறு.)

5. மேவு மெந்த வுதவிகளை
மேவ வமைத்துக் கண்ணுவனை
யாவ லோடு காத்தீரோ
வந்த வுதவி யசுவினிகளாள்
பாவ விட்டுச் சுப்பபதிகளாள்
பண்பி னெம்மைக் காப்பிரால்,
ஓவ லின்றி ரிதங்காப்பி
ருவந்து சோமம் பருகவே.

(இ-ள்.) சுப்பபதிகளும் ரிதத்தைக் காப்பவர்களுமாகிய
அசுவினிகளே! எந்த உதவிகளைக்கொண்டு கண்ணுவனைக் காப்
பாற்றினீர்களோ அந்த வுதவியினால் எங்களை இரட்சிப்பீர்க
ளாக. சோமத்தைப் பருகுவீர்களாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

(வேறு.)

6. பிசவனன் மகனுஞ் சுதாசனெ னரசற்
காரந்த பொன் பிறங்கிய தேரி
னிசைவுறும் பொலிவீர் கணக்கிலா வுண்டி
யெடுத்த தளித் தருளினீர்; எமக்குப்

மண்டலம் 1. சூத்தம் 47.

நசுயுர்ப் பலரும் படைத்திடக் கருதும்

பணத்தினை யசுவின் ரின்று

நசையின் தரத்தி னுப்பணின் றன்றே

நபத்திருந் தளித்திடர் கொணர்ந்தே.

(இ-ள்.) அழகிய தேரில் விளங்கும் தர்சனீயர்களே! பிஜ வனன் புத்திரனாகிய ஸுதாசன் என்னும் ராஜனுக்குக் கணக் கில்லாத அன்னத்தை யளித்தீர்கள். எங்களுக்குப் பலரும் பெற விரும்பும் தனத்தை அந்தாட்சத்திலிருந்தாவது ஸ்வர்க் கத்தின் மேலிருந்தாவது கொண்டு வந்து தருவீர்களாக.— (எ-று.) ஸுதாசன் ஒரு அரசன், அவன் பிதாவின் பெயர் பிஜ வனன். அவனது வம்சாவளியுப்பற்றி மண். 7. சூத். 17 செய். 22-25 நோக்குக. தஸ்ரா என்னும் வடமொழிப் பதத் திற்கு தர்சனீயர்கள் அல்லது அழகிய தோற்றத்தை யுடை வர்களென்று சாயணரும் அற்புதச் செய்கையைப் புரிபவர்க ளென்று மேனாட்டாசிரியரும் உரை கூறுவார்கள்.

(வேறு.)

7. நாசத் தியர்காள் துரத்தோ

நண்ணு மண்மைக் கண்ணையோ

ஏசற் றிருப்பி ரெங்கேனு

மெளிதி னுருளுந் தேரேறி

மாசற் றெளிநு மார்த்தாண்டன்

வன்னிக் கிரண வைகலினிற்

பாசத் தடைந்தெம் பக்கத்தே

பரிந்து வருவீர் பண்போடே.

(இ-ள்.) அஸத்திய ரஹிதர்களே! துரத்தி விருந்தாலும் சமீபத்தி விருந்தாலும் எங்கிருப்பினும் எளிதாக வுணரக்கூடிய உமது தேரி லேறிக்கொண்டு சூரியோதய காலத்தே எம்மி டத்து வருவீர்களாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

8. அத்து வரத்திற் சேவைசெ யேழா

மரியவுங் குதிரைக ளும்மை

சில அரிய தமிழ் நூல்கள்.

1. சித்தாந்த சிகாமணி. துறைமங்கலம் சிவப் பி. ரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது. விபூதி, ருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷம், குருலிங்க ஜங்கம அதுஷ்டானங்கள் இவற்றை நன்கு விளக்குவது. ஸ்ரீமான் S. C. நாகி செட்டி யாரவர்கள் எழுதிய விரிவுரை விளக்கங்க ளோடும் ஹாப்டோன் படங்களோடும் கூடியது. சைவ அபிமானிகள் அவசியம் படித்தறிய வேண்டிய நூல். விலை 2 8 0
2. வசவபுராணம். இரண்டாம் சம்பவாகிய நந்தியெம்பெருமான் வஸவ தேவராக உல கில் அவதரித்து ஆற்றிய திருவிளையாடல் களை விளக்குவது. பெரியபுராண சரித் திரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ராயல் ஒன்றுக்கு எட்டு அளவில் 1000-பக்கங்க ளுள்ளது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச் சிட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்தது. வேதாகம வடமொழி மேற்கோள்களோடு பதவுரையும், உரைவிளக்கங்களும் கூடியது. படிக்கப்படிக்கத் தெவிட்டாதது. விலை 8 0 0
3. வீரசைவ விளக்க வினாவிடை. ஆதிகாலந் தொட்டு வீரசைவம் எப்படி வழங்கி வந்த தென்பதை வடமொழி வேத வேதாந்த ஆகம வசன மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டி நல்ல எளியவசன நடையில் குருசீட ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சுமார் 300-பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாகங்களோடு கூடியது. மகாமகோபாத்தி யாய டாக்டர் வி. சுவாமிநாதய்யர் அவர்கள் முதலிய பெரியார்களது அபிப்பிராயங்க ளோடு கூடியது. விலை 0 12 0
4. வீராசாரக்கட்டளை 0 1 0
5. பீக்ஷாடன நவமணிமாலை உரையுடன் 0 2 0
6. பெரியநாயகியம்மை விருத்தம் ஷெடி 0 3 0

வேண்டுவோர் :

குரு பசவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,
GURU BASAVA & Co., Ltd., ‡ தபாற்பெட்டி 510,
P. O. Box 510. ‡ பார்க் டவுன், சென்னை.
P. T., MADRAS. ‡
என்ற விலாசத்துக்கு எழுதவும்.

போலி பாங்களில் ஏமாந்து போகாதீர்கள்

அம்ருதாஞ்சன்

இந்தியாவில் சிறந்த பாம் என்று இப்போதைக்கு
40-வருஷ காலமாகப் பெயர்பெற்று நிற்பது.

வலியை உடனே போக்கும்

சிறந்த மருந்தெனக் கைகண்டது.

கோடிக்கணக்காக விலையாகிறது.

 எங்கும் கிடைக்கும்.

பெரிய புராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் மூலமும், “நவசத்தி” ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. மூலம், ஒலைப் பிரதிகள் கொண்டு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது; பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்புரை, பதவுரைபோலத் துணை செய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். ஒரு சஞ்சிகை விலை அனா 4.

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை ரூபா 5.

” ” ” வெளியூர் ” 6.

புத்தகம் முடிந்தபின் விலை 7-ரூபாய்க்கு மேலாகும். 6-சந்தாதாரர் களைச் சேர்ந்தான்படுவோருக்கு ஒரு புத்தகம் இனாம்.

முருகவேள் புத்தக சாலை,

12, கணபதி முதலி தெரு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

For the convenience of a few Patrons and Lovers of Tamil Literature who are supporting the undersigned in the completion of the Rig-Veda in Tamil, the following concession rates are fixed to enable them to purchase as many copies as possible for distribution and to encourage the Editor in his arduous task.

FOR MONTHLY PAYMENTS.

I. Featherweight Paper Edition.

If paid in advance.

(a)	For 75 copies of a part	...	Rs. 60	0	0
(b)	" 60	"	...	" 47	8 0
(c)	" 50	"	...	" 42	8 0

By V. P. P.

(a)	" 75	"	...	" 62	8 0
(b)	" 60	"	...	" 50	0 0
(c)	" 50	"	...	" 45	0 0

II. Glazed Paper Edition.

If paid in advance.

(a)	For 100 copies of a part	...	Rs. 40	0	0
(b)	" 75	"	...	" 32	8 0
(c)	" 60	"	...	" 25	0 0

By V. P. P.

(a)	" 100	"	...	" 42	8 0
(b)	" 75	"	...	" 35	0 0
(c)	" 60	"	...	" 27	8 0

The Samskrit text with swara will appear as supplement at convenient intervals and will be charged one Rupee for each Ashtaka or Volume. Orders to send by V. P. P. should be accompanied by a remittance of Rs. 5/- which will be kept as permanent advance.

Foreign orders will be calculated at two shillings a rupee for the purpose of this work.

SECRETARY,

**Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.**

The Rig-Veda Samhita is published in Tamil in monthly parts of one chapter each, out of a whole of sixty-four chapters.

As the result of the author's lecturing tour in Burma, Malaya, Indo-China, Cambodia and Ceylon for more than two and a half years, the Vedic monthly reaches all the important towns and villages of the Tamil land round the Bay of Bengal.

Business men will get the maximum benefit by advertising through this monthly magazine. Try once and you will find it to your satisfaction and advantage. Advertisements are taken in English, Tamil and Telugu. Translation free. All charges are payable in advance.

RATES OF ADVERTISEMENT.

Description.	12 Months.	6 Months.	3 Months.	1 Month.
Full Page ...	Rs. 90.	Rs. 50.	Rs. 25.	Rs. 10.
Half Page ...	Rs. 50.	Rs. 30.	Rs. 15.	Rs. 6.
Quarter Page ...	Rs. 30.	Rs. 20.	Rs. 10.	Rs. 4.

MANAGER,
Veda Pravachana Mandir,

27, Muthu Mudali St., Royapettah, Madras.

ரிக்வேதம் என்னும் மாதாந்தர ஸஞ்சிகை சுமார் டிம்மி 80-பக்கங்கள் கொண்டது. எல்லாறாலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறுவது.

இந்தியா, பர்மா, பிளூங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், ஐக்கிய மலாய நாடுகள், ஸைகோன், பிரஞ்சு கொச்சின்சினம், காம்போஜா, இலங்கை மற்றும் பிரதேசங்களிலுள்ள கல்விமான்களாலும், வியாபாரிகளாலும், தோட்டக்காரர்களாலும், ஜமீன்தாரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், செல்வவந்தர்கள் முதலியவர்களாலும், ஸங்கங்கள், புத்தகசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், வாசகசாலைகள் இவற்றின் அங்கத்தினராலும் படிக்கப்பெறுவது.

விளம்பர விகிதம் வருமாறு:—

விவரம்.	12-மீக்கு.	6-மீக்கு.	3-மீக்கு.	1-மீக்கு.
முழுப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 90.	ரூ. 50.	ரூ. 25.	ரூ. 10.
அரைப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 50.	ரூ. 30.	ரூ. 15.	ரூ. 6.
கால்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 30.	ரூ. 20.	ரூ. 10.	ரூ. 4.

விளம்பர சார்ஜை முன் பணமாக அனுப்பவேண்டும்.

இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு மூன்று பாஷைகளிலும் விளம்பரம் போடப்பெறும்.

மானேஜர்,

வேதப்ரவசன மந்திரம்,

27, முத்து முதலி வீதி, ராயப்பேட்டை, சென்னை.

Printed by Penrose & Co. at the Noorjahan Press, 19, Sunkurama Chetty St., G.T., Madras, & Published by Maharshi Sivadhyananda, Editor and Secretary, Veda Pravachana Mandir, 27, Muthu Mudali Street, Royapettah, Madras.

M. 2909.

ஓம்.

வேத புருஷாய நம:

ரிக் வேதம்.

The Rig-Veda Samhita.

(Published in Monthly Parts.)

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு

அத்தியாயமாக வெளிவருவது.

“எனத்தானும் நல்லவை கேட்க அனத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.”

VOL. ... 1. 1933ஆ ஆகஸ்டுமீ PART ... 4.
அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

ஆசிரியர்: சிவத்தியாநாநந்த மஹர்ஷி.

‘What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?’—
MAX MULLER.

‘The Great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.’—
GRIFFITH.

‘True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.’—
MAX MULLER.

உயர்ந்த காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 8.	Foreign for 8 Parts 16 sh.	கிளேஸ் காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 4.
--	----------------------------------	---

மலாய்நாடுகளுக்கு ரூ. 5.

VEDA PRAVACHANA MANDIR,

ROYAPETTAH, MADRAS.

(Founded by Maharshi Sivadhyanananda, the Vedic Bard in Tamil)

(All correspondence to be addressed to the Secretary.)

Rig-Veda in Tamil is being published in 64 Monthly parts from April 1933, each part containing one chapter in full with elaborate notes. The whole of the Rig-Veda consists of 64 chapters.

Since 8 chapters make one Ashtaka or Volume, the rates of subscription are given only for 8 parts at a time.

The rates are :—

I. Featherweight Paper Edition.

Ordinary.

(a) Subscription for 8 parts... Rs. 8 0 0

(b) " for 64 " ... " 60 0 0

For Pandits & Students.

(a) " for 8 parts... Rs. 7 0 0

(b) " for 64 " ... " 55 0 0

II. Glazed Paper Edition.

Ordinary.

(a) Subscription for 8 parts... Rs. 4 0 0

(b) " for 64 " ... " 30 0 0

For Pandits & Students.

(a) " for 8 parts... Rs. 3 8 0

(b) " for 64 " ... " 27 8 0

Payable in Advance. Orders for concession rates should reach the Secretary with remittances.

(See inside cover 3rd page also.)

வடமொழி வேத மூலம்.

வடமொழி வேத மூலம் நான்கு அத்தியாயங்கள் அச்சாகித் தயாராயிருக்கின்றன. முதல் அஷ்டகத்துக்கு வேண்டிய மற்றொரு நான்கு அத்தியாயங்களும் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும். அதனால், மூலம் வேண்டியிருந்தால், ஏற்கனவே சந்தாதொகை ரூபாய் நான்கையும் அனுப்பி விட்டவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டுமென்று எழுதுவார்களானால், அவர்களுக்கு மேல் செலவின்றி மூலத்தை அனுப்பி வைக்கிறோம்.

இனிச் சந்தா அனுப்புவோருக்கு வடமொழி மூலம் தேவையாயிருந்தால் அதற்கென ஒரு ரூபாயும் சேர்த்து ரூபாய் ஐந்து மணியார்டர் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

காலேஜ்களுக்கும், ஹை ஸ்கூல்களுக்கும் நன்மை செய்யும் நோக்கத்தோடும், 15-9-33-க்குள் ரூபாய் 4 அனுப்புவோருக்கு மேல் செலவில்லாமல் வடமொழி முதலஷ்டகம் மூலம் அனுப்பப்படும். ரிக் வேதத்திலுள்ள ஸாமவேதமந்திர அட்டவணையும் ஒவ்வொரு அஷ்டக முடிவிலும் கொடுக்கப்படுகிறது.

காரியதரிசி,

வேதப்ரவசன மந்திரம்,

ராயப்பேட்டை, சென்னை.

5 SEP 1933

MADRAS

Vedic Text with Swara.

Four chapters of Rig-Veda in Sanskrit original are already in print now. Another four chapters will be ready in a month or two. Those that have already sent their subscriptions of Rs. 4 for the first Ashtaka in Tamil will, on requisition made, get a copy of the Sanskrit original also without any extra payment. An index of the Sama-Veda hymns contained in the Rig-Veda is also given at the end of each Ashtaka.

Those that have not as yet sent their subscriptions for the first Ashtaka in Tamil (i.e. Rs. 4) will have to send Rs. 5 if they want the Sanskrit original also with the Tamil Rig-Veda.

As a special concession to Colleges and High Schools, the Sanskrit original will be sent without any extra charge to those who remit Rs. 4 for the first volume before 15-9-1933.

SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

மதுமேகம் தீர மதுரமான சான்று!

இதுவே!

ஐயா!

“எனது நெடுநாள்பட்ட மதுமேகநோயைக் கண்டறிந்து பிராட்டேவோ 46- நெம். கோட்டா நெய்யாட்டி நாயுடுவின் மதுமேகந்த குரணமும், மதுமேக ராசாயனமும் சேர்த்து உபயோகிக்க எனது கொடிய வியாதி அடியோடு தொலைந்து பூர்ண குணமடைந்திலிருந்து அன்றிரை எல்லா மருந்துகளும் சிறந்த குணமுள்ள தெனப் பலருக்கும் தெரிவிக்கிறேன். என.....” கே. வி. சேஷாத்ரி, பி. ஏ., பி. எல்., அட்வகேட், 25, கிருஷ்ணன், கோவில் தெரு, சென்னை.

Consult Dr. KOTAH JAYARAM NAIDU

c/o Dr. Kotah's M. S. Medical Hall,

146, BROADWAY, MADRAS.

CATALOGUE & CONSULTATION FREE.

Genuine Ayurvedic & Siddha Medicines available for sale.

:: FORGET NOT ::

THE WORLD'S GREATEST SCIENCE.
NOTHING BUT ASTROLOGY.

NO Birth Time **NO** Handwriting
Horoscope **Name**

Rare System Ever Attempted.

CORRECT ANSWERS FOR:-

Age of Person, Absence, change or Removal, Character and age of women, Cattle, Disease, Failure or Success, Good or Evil, Gain or Loss, Gain of Wealth and of Honour, Going abroad, Increase, Issue, Marriage, Pregnancy, Removal, Return from Travel, Recovery of illness, Rain, Sex of child in the womb, Travellers, Thief and Theft, Description of Thief, Sex of the Thief, Treasure, Trade, War and Enemy, etc., etc., etc.

Only Re. 1 with 4 questions.

Write Time of writing and clear address.

APPLY TO:-

ASTROLOGICAL PUBLISHING HOUSE,
P. T., MADRAS.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

நத்தியா மூன்று தரமளித் துவக்கு
நலம்பெறு ஸவனத்துந் தருக;
தத்துசீர்க் கிரியை தனமிக வளித்துச்
சமைப்பவன் நனக்கனங் கொடுக்கு
முத்தம நாரே தூயவிக் குசைக்க
ஊறுதநன் கமர்ந்திட வின்றே.

(இ-ள்.) யாக ஸேவை செய்யும் உமது ஏழு குதிரைகளும் ஸவனத் திரயத்திலும் உம்மை இங்கு கொண்டு வருக. நாரர்களே! (நேதாக்களே அல்லது சேனாபதிகளே!) நம் காரியத்தைச் செய்பவனும் நல்ல தானத்தோடு கூடியவனுமான யஜமானனுக்கு அன்னத்தைக் கூட்டுவிப்பவர்களே! நீங்கள் தருப்பையில் வந்தமர்வீர்களாக.—(ஏ-று.)

(வேறு.)

9. என்றும் வசுவைத் தாசுடற்கா
வேற்றிக் கொணரும் வாகனமா
மென்றின் கிரண விதானத்தை
யியையு மத்தேர் மீதேறித்
துன்று மதுரச் சோமமதைத்
தோய்ந்து பருகிக் களித்திடவென்
றின்று வருவீர் பொய்யொன்று
மியம்பாப் பெருமை படைத்தீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! சாசுவதமாகச் செல்வத்தைச் சுமந்து கொண்டு வருவதும், சூரிய கிரணங்களைப்போன்ற ஒளியுள்ள மேற்கட்டியோடு கூடியதுமான அத் தேரின்மே லேறிக்கொண்டு மாதூரியமான சோமத்தைக் குடிப்பதற்காக வாருங்கள்.—(ஏ-று.) மூலத்தில் ஸூரியத்துவசா (ch) என்றுள்ளது சூரியனால் சூழப்பட்டது அல்லது சூரிய கிரணம் போன்றது என்று சாயணர் பொருள் கூறுவர்.

(வேறு.)

10. அளவிலாப் பொருள்க ளடைந்தவர் தம்மை
யெங்களை யணைந்து காத்தருள்வான்

ஓர் திருந்தம்: 197-ம் பக்கத்துள்ள கடை இரண்டடிகளை 195-ம் பக்கத்துள்ள கடையிரண்டடிகளோடு சேர்த்துப் படித்துக்கொள்ளுக.

மண்டலம் 1. குத்தம் 48.

விளியுற வதைத்தோம் அர்க்கங்களோடும்
வேண்டிய வுத்தங்க ளோடும்;
அளியுறு மன்போ டணைந்துகண் னுவர்த
மழகிய வகத்தினி னென்றுந்
துளியுறு சோம மசுவினி ரின்பச்
சுவையொடு குடித்துவீர் டிசமே.

(இ-ள்.) அளவில்லாத பொருள்களைப் பெற்றவர்களாகிய அசுவினிகளை, எங்களைக் காக்கும் வண்ணம் ஸ்தோத்திரங்களோடும், உத்தங்களோடும் கூவியதைத்தோம். சாகுவதமாகக் கண்ணுவர்களுடைய வில்லத்தில் சோமபானம் செய்பவர்கள் நீங்கள். இது உண்மை.—(எ-று.) அர்க்கம், ஸ்தோத்திரம், அர்ச்சனாசாதனம். உத்தம், சஸ்திரம், ஹோதா கூறுவது.

வருக்கம் 2.

48. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 9. குத்தம் 5.

14. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை இருக்குக்களுக்கு ப்ரஹ்மி, இரட்டை இருக்குக்களுக்கு ஸதோ ப்ரஹ்மி. தேவதை: உஷஸ்.

(வேறு.)

1. திவியின் மகளே யுஷற்காலத்
தேவீ யெங்கட் கெனரீயு
மவியில் வாழ்வை யகந்தாங்கி
யாரு மொளியோ டித்திடவே;
புவியி னுதிக்க விபாவரியே
பொருந்து மன்னப் பெருங்குவையோ
டெவையுந் தருவாய் தேவிரீ
யெண்ணில் பொருளோ டித்திக்கவே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியே! விடியற்கால தேவதையே! எங்களுக்காக வாழ்வைக் கையிலேந்திப் பிரகாசத்தோடு உதிப்பாயாக. விபாவரியே! பெரிய அன்னக் குவியலோடு உதிப்பாயாக. தானத்தோடுகூடிய தேவீ! (பசு முதலிய) கண்க்கில்லாத செல்வத்தோடு உதிப்பாயாக.—(எ-று.) விபாவரி, ஒளிக்கு நாயகி, மிகுந்த சோதியுள்ளவள்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(வேறு.)

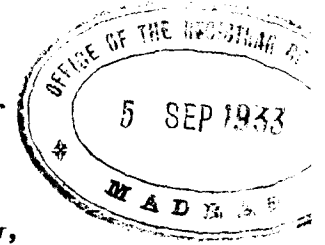
2. பரியுட னுக்கள் பலபடைத் தவர்கள்,
பணமெலாம் பரிந்தளிப் பவர்கள்,
வரமிகத் தருவார், பூரியைப்பலகால்
வழங்கவென் றடைந்துளார் முனரே;
தரமிகு முஷையே, சார்ந்தவெந் தமக்குச்
சாற்றுக் கெய்யம்மையன் புரையை
யுரமிகு செல்வ வான்கட மிடத்தேயந்
துலவுறு தனமெமக் கனுப்ப.

(இ-ள்.) வெகு குதிரைகளோடுகூடியவரும், வெகு பசுக்களோடு கூடியவரும், எல்லாத் தனங்களையும் மாந்தர்க்குக் கூட்டு விப்பவருமாகிய உஷஸுக்கள் (விடியல்கள் அல்லது விடியலடிமானி தேவதைகள்) முன்பே பிராஜைகளுக்குப் பூரியை யளிப்பதற்காகத் தோன்றினார்கள். உஷஸ் என்னும் தேவதையே! எங்களுக்குப் பிரியமும் ஸத்தியமுமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாயாக. செல்வவான்களது திரவியம் எங்கள் விஷயத்திற் செலவாகும்படியாகத் தூண்டிவிடுவாயாக.—(எ-று.) இதற்கு முன் தோன்றிய வைகல்கள் எமக்குப் பரியும், பசுவும், பணமும், யதேஷ்டமாகத் தந்தன. இற்றை வைக லதிதேவதையாகிய ரீயுமின் நெங்களுக்குத் தன மளிப்பாயாக வென்பது பொருள்.

(வேறு.)

3. உடையு முச்சத் துதித் தொளியை
யோங்கவிட்டாள், சையங்கள்
படியி னுள்ளோர் பொருணடிப்
பவ்வ மோடு வோரின், இவட்
கடிதி னிவடன் வருகைதனைக்
கண்டன் னளைக் கருதுற்றே
முடுகி யுருள்வான் மூட்டுபவ
ளின்னு முதிப்பா ளொளியுடனே.

(இ-ள்.) உஷாதேவியும் தன் பிரகாச முயர்ந்து தோன்றும்படி செய்தாள். பூமியி னுள்ளவர்கள் திரவியத்தை நாடித் திரைகடலோடுவது போலத், தேவர்கள் அவளது வரவைக் கண்டு அவளை நோக்கி யுருண்டோடும்படி தூண்டிவைவளாகிய அவள் இன்னும் இன்றுகூடக் கார்தியோடு இங்கே உதிப்பாள்.—(எ-று.) உடை, உஷை, உஷா, வென்பதன் தற்பவம். சையம், தேர்.

மண்டலம் 1. குத்தம் 48.

(வேறு.)

4. வைகலே! நீயும் வருவதை யுணர்ந்து
மருவிய தானங்க ளறிஞர்க்
கைதென வளிக்கு முதார சிலத்தோ
ராகிய நரர் பெயரோடு,
வைகுறு சீரும், யாவரு முணர்
வளம்பெறு கண்ணுவக் குடியிற்
செய்கையி னுயர்ந்தோன் சிறப்புறு துதியைச்
செப்பியே புகழ்வன லீண்டே.

(இ-ள்.) உஷஸே! நீ வருஞ் சமயத்தை யறிந்து கண்ணு
வக் குடியில் சிறந்த அதுட்டாதாவாகிய கண்ணுவோத்தமன்
தானசிலமுள்ள உதார ஸூரிகளாகிய மாந்தர்களின் பெயர்களை
யும், கீர்த்தியையும் ஸ்தோத்திரங் ளளால் புகழ்ந்து கூறுவான்.
—(எ-று.) ஸூரிகள் பொருள் கொடுத்து யாகத்தை நடத்து
விப்போர்.

(வேறு.)

5. இல்லப் பணியை நன்காற்று
மெழிலா ரில்லா ளென்னவுடை
எல்லாங் காப்பா ஞாயிர்க்குட்டத்
தெண்ணிச் சரையை யூட்டுபவள்
சொல்லுங் காலினடை யுயிரைத்
தொழிற்கட் செல்வான் விழிப்பிப்பாள்
செல்லும் பறவை விண்செலவே
சேர்ப்பா ளெழுவா ணுடொறுமே.

(இ-ள்.) கிருக கிருத்தியங்களை யொழுங்காக நடத்தும்
கிருகணியைப்போல எல்லாவற்றையும் பாவிப்பவளும், சீவர்க
ளுக்கு நாஸ்தோறும் கிழத்தன்மையை யூட்டுபவளும்,
காலால் நடந்து செல்லும் ஜீவகோடிகளைத் தத்தம் தொழில்
புரியுமாறு எழுப்பிவிடுபவளும் பட்சிகள் வனத்தில் பறந்து
செல்லுமாறு செய்பவளுமாகிய உடை தினந்தோறும் தோன்
றுகிறாள்.—(எ-று.) உஷற்காலத்தில் மேற்கூறிய பல தொழி
லும் நடைபெறுகின்றன வென்பதுபொருள்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(வேறு.)

6. தத்தம் தொழிலை நடத்துவா னாரைச்
சார்த்துவா ளவரவ ரிடத்தே;
உத்தம் மாக வளிப்பவர் தம்மாட்
டோட்டுவா ளிரவலர் தமையே;
இத்தரை வேகத் தெழுவதா லறியா
ளென்றுமே தாமதம்; அன்ன
மொத்துறை யுஷையே! யுன்பினர்ப் பறவை
யொழுக்குவ கூட்டினை யொழிந்தே.

(இ-ள்.) உடை மாந்தர்களைத் தங்கள் தங்கள் வேலைகளை
நடத்தும்படி வேலைத்தலங்களுக்குப் போகும்படி செய்வாள்.
யாசகர்களைத் தானோத்தமர்களிடத்து அனுப்புவாள். தாம
தமின்றிச் சிக்கிரமாக எழுவாள். வாஜினீதேவியே! (அன்
னத்தோடு நிறைந்தவளே) நீ தோற்றிய பின்னர்ப் பறவைகள்
கூட்டைவிட்டுப் பறந்துசெல்லும்.—(எ-று.)

(வேறு.)

7. இன்ன வுஷையுந் துரத்தே
யென்று முதய விடத்தின்மேல்
மன்னுந் தனது தேர்க்கண்ணே
மாவைப்பூட்டிச் சௌபாக்யந்
துன்னுந் தன்னைச் சதத்தேர்கள்
சுமக்க மாந்தர்ச் சுகந்தனை
யுன்னிச் சிறப்பி னொளிவீசி
யுவரை நோக்கி வருகின்றாள்.

(இ-ள்.) இப்பேர்ப்பட்ட உடை சூரியன் உதிக்கும் ஸ்தா
னத்துக்குமேல் தனது நூறு தேர்களிலும் குதிரையைப் பூட்
டி, சௌபாக்யத்தோடுகூடிய தன்னை யந்நூறு தேர்களும்
சுமந்து செல்ல, மக்களது சுகத்தை நாடிச் சிறந்த கார்த்தியை
வீசிக்கொண்டு அம் மக்களை நோக்கி வருகின்றாள்.—(எ-று.)

(வேறு.)

8. அகிலமு நிறைந்த சீவர்கள் யாரு
மவனொளிக் கண் வணங்குவரால்
நிகிலமும் விரும்பும் பயன்றரு மவளே
நீடுல கொளிபெற நிறுப்பாள்;

மண்டலம் 1. குத்தம் 48.

வெகு தனம் படைத்தாள் வானினுக்கன்பு
மிகுபக ஞ்றையிவட் பகைமை
மிகுமவர் தம்மைத் துடைப்பவர் தமையும்
வீற்றுவிற் றழித்தொளி ருவளே.

(இ-ள்.) எல்லா ஜகத்திலும் நிறைந்த பிராணிக் கூட்டங்
கள் உஷஸின் சோதியைக் கண்டதும் நமஸ்கரிப்பார்கள்.
எண்ணின் பலன்களை யளிப்பவளாகிய உஷஸ் உலகத்தைப்
பிரகாசிப்பிப்பாள். செல்வம் நிறைந்தவளாகிய திவியின் புத்திரி,
துவேஷபுத்தி யுள்ளவர்களையும், எல்லாவற்றையும் வற்றும்படி
துடைத் தழிப்பவர்களையும், தனித்தனியாகக் கெடுக்கிறாள்.
—(எ-று.) இத்தகைய இஷ்டப்பிராப்திக்கும் அறிஷ்ட நிவா
ணத்திற்கும் ஏதுவான உஷையை யெல்லாரும் நமஸ்கரிக்கி
றார்கள் என்றபடி. உஷை, உஷா, உடை, வைகல், விடியல், என்
பனவெல்லாம் விடியற்கால அபிமானி தேவதையை யுணர்ந்
துஞ் சொற்களாம். இவ்வுஷை விண்ணின் புத்திரி எனப்படு
வாள். துகிதர்திவ : என்பது வடமொழிப் பதம்.

(வேறு.)

9. வானின் மகளே யுடைத்தேவி
வையத் தோர்க ளின்படையும்
பாறு வோடு பரிந்தெல்லாப்
பாறு மொளியைப் பரப்புவாய்,
மானம் பெருத்த மாண்பொருளை
மதித்தே யெமக்குப் பகலெல்லா
மூனந் தீர வுதவுவதோ
டோட்டி யிருளை யொளிர்பவளே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியே! உஷைத் தேவியே!
அளவிற் பெரிய செல்வத்தைப் பகலெல்லாம் எங்கட் களித்து
இருளையும் ஒட்டுகின்றவளே! எல்லாருக்குங் களிப்பைத் தரும்
பிரகாசத்தோடு எல்லாப் பக்கத்திலும் பிரகாசிப்பாயாக.—
(எ-று.) இருளையோட்டி ஒளிர்பவளாகிய தேவியே பரப்பு
வாயாக வென முடிக்க. மானம், அளவு.

(வேறு.)

10. குணத்துக்கு நரியே! கூடுமுன் னுதயங்
கூர்ந்தபோ துன்னுளே யகிலம்
பிணக்கரு முயிரின் சேட்டையு முவைதாம்
பிராணனைத் தாங்குறு மெழிலு

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

மிணக்குறும்; ஒளியிற் சிறந்த நாயகியே!
யெண்ணுறும் பெரியதேர் மீது
கணக்குற வமர்ந்து, சித்திரத் தனத்தோய்,
கருத்துறக் கேட்க வெம் விளியே.

(இ-ள்.) ஸூரரியே! (எண்ணிய பலன்களை யளிப்ப
வளே!) நீ உதயமாகுங் காலத்து அகிலத்திலு முள்ள பிராணி
களின் சேட்டைகளும், அவை பிராணனைத் தாங்குந் தன்மை
யும் உன்னாலேயே உண்டாகின்றன. விபாவரியே! பலவிதமான
செல்வத்தோடு கூடியவளே! பெரிய தேர்மீது அமர்ந்து யாங்
கள் கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக.—(எ-று.) ஸூரரி-நினைத்
ததை யளிப்பவள். விபாவரி-விசேஷமான பிரகாசத்தோடு
கூடியவள்.

வருக்கம் 4.

(வேறு.)

11. நராக்கட் டோன்றும் யஜமான
னாடு முணவை யுஷைத்தேவி
தரிக்க; வன்னி காரியங்கள்
சாதித் திடுவோர் போற்றிழைத்து
வரத்தின் மிக்க செய்கைகளை
மருவிப் புரிந்து தீங்கடையாத்
தரத்து மகத்தை யாற்றுமவர்த்
தருக விண்டு நன்குமவே.

(இ-ள்.) உஷையே! மனிதனாய்ப் பிறந்த யஜமானன்
நாடுகின்ற பிரஸித்திபெற்ற அளிக் குகந்த அழகிய வன்னத்
தைக் கைக்கொள்வாயாக. அக்கினி காரியங்களைச் செவ்வனே
நடத்துபவரும், பகைவரால் இம்சிக்க முடியாதவரும், உன்னை
ஸ்துதிப்பவருமான யக்ஞ நிர்வாஹகர்களை இங்கு நன்றாகக்
கூட்டுவாயாக.—(எ-று.) “யஜமானர்களால் கொடுக்கப்பட்ட
ஹவியைக் கைக்கொண்டு, மறுபடியும் அவர்களின்பொருட்டு
யக்ஞத்தை ஸம்பதிக்கிறார்கள்” என்ற ஒரு வார்த்தை யேற்
படுகிறது என்பார் சாயணர்.

(வேறு.)

12. அந்தர வுலகத் திருந்தெலாத் தேவர்
தம்மையு மதுக்குடிக்க கழைக்க;
சந்தர வுஷையே தோய்ந்ததின் றன்மை
துலங்குறப் பலரறி பாக்குப்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 48.

பந்தியா யுலவுந் குதிரையும் பசுவந்
தவப்பல நிறைந்துள சிறப்பி
னந்துறு பேரும் வீரமும் பொருந்தி
நலந்தரு மனநிறுத் துகவே.

(இ-ள்.) உஷாதேவியே! சோமபானஞ் செய்யும்படி அந்தரிட்ச லோகத்தி லிருந்து நீ எல்லாத் தேவர்களையும் இவ் விடத்துச் கழைப்பாயாக. உனது குணம் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி, குதிரைப் பந்தியும் பசுக் கூட்டமும் நிறைந்து நல்ல கீர்த்தியும் வீரியமும் பொருந்தி விளங்கும் அன்னத்தை எங்க ளிடத்து ஸ்தாபிப்பாயாக.—(எ-று.)

(வேறு.)

13. காந்தி யோடிக் கருதலர்க்குக்
கடுந்துன் பூட்டிக் கல்யாண
மேந்துங் கிரணத் தோடியைந்த
வெங்க டேவி யுஷையெமக்கென்
மேந்து மெல்லாச் சீருமிகுந்
தெளிதே வாய்வ தருவத்திற்
ரேயந்த வந்த மார்தனமே
சுவையி னெங்கட் களிக்கவே.

(இ-ள்.) பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணிக் கல்யாண குணத்தோடு விளங்கும் கிரணத்தோடு கூடிய உஷைத் தேவியே! எமக்குத் தருவதற்காக வைத்திருக்கும் தனங்களில், எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததும், இலகுவாகக் கிடைக்கக் கூடியதும் (அல்லது சுகத்தைத் தரக்கூடியதும்), அழகான தோற்றத்தோடு கூடியதுமான தனத்தையே எங்களுக்குத் தருக.—(எ-று.)

14. மகத்துவ மமைந்த உஷையெனுந் தேவி
மன்னுமுன் காவலைத் துணையை
யகத்தினில் விழைந்து பண்டைய காலத்
தாவுதி யிருடிய ரளித்தா
ருகக்கவெம் புகழ்க்குச் செவிகொடுத் தெங்கட்
கொளிமிகு காந்தியோ டியைந்து
பகுக்கலாத் தனத்தை யருளுமெண் வாய்ந்து
பழகுத தேசினிற் சிறந்தே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) மகத்துவம் பொருந்தியவளே! அல்லது பூஜிக் கத்தகுந்த உஷையே! உனது காவலையும், துணையையும் விரும் பிப் பூர்வ காலத்து ரிஷிகள் உனக்காக ஆவுதி யளித்தனர். இப்போது யாங்கள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களுக்குச் செவி கொடுத்து, எங்களுக்குக் காந்தியோடு கூடிய தனத்தைக் கொடுக்க வெண்ணிச் சிறந்த பிரகாசத்தோடு கூடி எங்கள் துதியை ஏற்பாயாக.—(எ-று.) நன்றாய்த் துதியுங்கள் என்று எதிர்மொழி கொடுப்பாயாக வென வொரு வாக்கியம் சாயணர் கூட்டுவர்.

(வேறு.)

15. என்றைக் குஷஸே யாகாயத்
திரட்டைக் கதவைத் திறந்தாயோ
வன்றை யெமக்கு விசாலமா
மில்லம் பகைவர் தோயாதை
மன்ற வளிப்பா யன்றியு முன்
மகிமை சிறந்த மாதேவி
கன்று காவி மிகச்சார்ந்த
கறைநீ ரன்ன மருளுகவே.

(இ-ள்.) உஷஸே! நீ எவ் விடியற் காலத்தில் அந்தரிட்ச சத்தில் (இருட்டு ரூபமாய்க் கிழக்கு மேற்காய்) விபாபித் துள்ள இரட்டையா யுள்ள கதவைத் திறந்தாயோ அப் பொழுதே விசாலமானதும், பகைவரால் இம்சிக்க முடியாதது மான கிரகத்தை எங்களுக் களிப்பாயாக. அல்லாமலும் ஹே! தேவியே! வெகு பசுக்களோடு கூடிய அன்னப் பொருள்களையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக.—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கூறும் இயற்கையழகை ஊன்றிக் கவனிக்க.

(வேறு.)

16. மகத்துவம் வகித்த உஷையெனுந் தேவி
மருவுபல் லுருவமும் வயங்கும்
தகைப்பெரும் பொருளைப் பசவினை மிகவே
தயக்குக; யாரையு மடக்கி
யுகக்கு நற்கீர்த்தி யுவப்புட னமைக்க;
வுணவெலாம் பொதிர்தவ, வெமக்குத்
தொகுத்த நல்லுணவைத் தோய்த்தெமை யளிப்பாய்
சுவைபெறு மாறிவ ணின்றே.

மண்டலம் 1. சூத்தம் 49.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனே! உலையே! பலரு பத்தோடு கூடியவனாகப் பெருந்த செல்வத்தையும், பசுக்களையும் எங்களுக்குக் கூட்டுவாயாக. (சத்துருக்கள்) எல்லாரையும் அடக்கியானும் கீர்த்தியை எங்களுக்குக் களிப்பாயாக. எல்லா வுணவுப் பொருளும் படைத்தவனே! எங்களுக்கு அன்னமும் சிறக்க அளிப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

49. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூத்தம் 6.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸ்ரீ பிரஸ் கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: அறுஷ்டிப். தேவதை: உஷஸ்.

(வேறு.)

1. ஒளிசிறந்த வான்மலத்தினி னுயர்ந்தவன் விடத்தி னிழிந்து பந்தனஞ் செய்த நன்மார்க்கத்தின், உலையே! பிழி மதுவினை யளிக்கு மம் மகன்றன தகத்தே களியிற் செந்நிறக் கோவுனைச் சுமந்துசெல் லுகவே.

(இ-ள்.) உஷாதேவியே! பிரகாசம் பொருந்திய ஆகாயத் தின்மேல் காவலோடுகூடிய மார்க்கத்தில் செந்நிறமான (மேக ஜாலங்களாகிய) பசுக்கள் உன்னைச் சுமந்துவந்து சோமம் பிழிந்து யாகம் செய்யும் யஜமானனது இல்லத்தில் உன்னை விட்டும்.—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் அருணப்ஸவ என் றுள்ளது. ப்ஸாபட்சணே என்பது முன்னரே மண். 1 சூக். 41 செய். 7-ன் உரையிற் கூறப்பட்டது. இங்கு பால் குடிப்பவை யென்று பொருள்படும். கோந்தியனாகிய பதஞ்சனி, பிதாக்க ளாகிய குதிரைகளையும் மாதாக்களாகிய பசுக்களையும் பின் பற்றிச் செல்லுகின்றன உஷஸுக்க ளென்பார். நிகண்டிலும் உஷஸுக்கு வாஹனம் செந்நிறப் பசுக்க ளென்று கூறப்படு கிறது.—சாயணர். இக்கோக்கள் மேகஜாலங்களென்பது மேனாட்டாசிரியர் கூற்று.

2. கண்கவர் வனப் புள்ளது கருதுறு சுகத்திற் கொண்டு செல்வ தத்தேர் மிசைக் கோலத்தி னமர்ந்து, விண்புரந்திடும் புத்திரி மேன்மைசா லுலையே, பண்பினின்று நல் லவிதரு மனிதன்பா லுறவே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியான உலையே! கண்ணைக் கவரும்படியான அழகான அவயவங்களோடு கூடியதும், சுகமாகக் கொண்டுபோகக் கூடியதுமான தேரின்மேலேறி, நல்ல கீர்த்தியோடு பொருந்திய அவிசைத் தரு மனிதனிடத்து இப்பொழுது நன்றாக வருவாயாக. (வந்து அவனை இரட்சிப்பா யாக.)—(எ-று.)

3. வெண்மைசா னிறத் துலையுன துதயத்தின் பின்னர்த் தின்மைசா லிருபதமுள மனிதரு நான்கு வன்மைசால் பத மிருகமு முலவும்; வன்சிறைப்பு ளுண்மையாக வானிடமெலாம் வளைந்துகுழந் துலவும்.

(இ-ள்.) வெண்மை நிறத்தோடுகூடிய உலையே! நீ யுதித்த பின்னர் இரண்டு காற் பிராணிகளும், நாற்கான் மிருகங் களும் (தத்தந் தொழிலை நோக்கிச்) செல்லுகின்றன. பக்கச் சிற குகளோடுகூடிய பட்சிகளும் வானிடத்தெல்லாங் குழந்துலா வும்.—(எ-று.)

4. இருளி னைத் துரத் துங் கிர ணங்களை யியைந்து பெரு வெளியெலா மொளியினைப் பிறக்குவாய் பெரிதும்; மருவு மத்தகை யுன்னையே மதிமலி கணுவர் திருவுற விசை கூட்டியே துதித்தன ருலையே.

(இ-ள்.) உலைத்தேவியே! இருளை யோட்டுங் கிரணங் களால் வெளியிடங்களிலெல்லாம் உன் பிரகாசத்தை மிகவும் பரப்புவாய். அப்பேர்ப்பட்ட உன்னை மேதாவிளாகிய கண் ணுவர்கள் செல்வ விச்சையோடு ஸ்திரீதாத்திரங்களாற் புகழ்ந்து கூறுகிறார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

50. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூத்தம் 7.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்ணுவன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-9 காயத் திரி, 10-13 அறுஷ்டிப். தேவதை: ஸூர்யன்.

(வேறு.)

1. எவ்வுயிரையு மெண்ணி யறிந்திருந் திவ்வியத்தே வினன்றனை, யாவருஞ்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 50.

செவ்விதாகச் சிறந்து தரிசிக்கக்
கவ்வவன் கதிர்க்கேது வுயர்த்துமே.

(இ-ள்.) சாதவேஸனுந் தேவனுமாகிய சூரியனை யெல்லாரும் பார்க்கும்படி யவனது கதிர்களாகிய கொடிகள் அவனை உயரத் தூக்கிப் பிடிக்கும்.—(எ-று.) இன்ன, சூரியன். ஜாதவேதஸன், எவ்வுயிரையும் அறிபவன். கதிர்க்கொடி என்றது சூரியகிரணங்களை.

2. நோக்கின் யாரையு நோக்கிடுஞ் சூரியன்
நேக்கு நல்லொளி சேர, நட்சத்திரம்
ஐக்க மற்ற நிசியொடு, கள்வனெத்,
தேக்க மோடு மிழிந்து மறைவவே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் பார்த்துப் பிரகாசப்படுத்தும் சூரியனது வெளிச்சத்தைக் காணவே (தேவ கிருக ரூபமாயுள்ள) நட்சத்திரங்கள், இரவோடு, திருடனைப்போலொளிந்து மறைகின்றன.—(எ-று.) இவ் வுலகத்து ஸ்தக்கருமங்களைச் செய்பவர்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போகிறார்கள். அவ்விடங்களே நட்சத்திர ரூபமாகக் காணப்படுகின்றன வென்பது தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம் 1-5-2.

3. அவன் வரவை யறிவிக்கு நற்கதி
ரிவண் மனிதர்க ளேய்ந்த விடத்தெலாஞ்
தவடொளிசிறந் தோங்குந் தணலினைச்
சிவண் வோங்கித் தெரிவுறக் காட்டுமே.

(இ-ள்.) அந்த சூரியனுடைய வரவை முன்னுணர்ந்தும் அவனது கிரணங்கள், மனிதர்க ளுள்ள விடங்களிலெல்லாம் வியாபித்து, மிகவு மொளி வீசுகின்ற தணலைப்போல, அவ் விடங்களையெல்லாம் பிரகாசிப்பிக்கும்.—(எ-று.)

4. காத மாயிர மேனுங் கதியிற்செல்
லாதப வுன்னழுகெப் பிராணிக்குங்
காத வீவது; சோதியுண் டாக்குவாய்,
ஓது மண்டமெலா மொளி வீசுவாய்.

(இ-ள்.) (ஆயிரங் காதமானாலும்) வேகமாகச் செல்லும் சூரியனே! உனது அழகு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பார்க்கு மாயையை யுண்டெண்ணுவதாம். சோதியை யுண்டாக்குபவனே! எல்லா வண்டங்களிலும் உன்னொளியை வீசுகிறாய்.—

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(எ-று.) ஆயிரங் காதமாயினு மென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை, தூரத்தைக் குறிக்க வந்தது. யோஜாநாநாம்ஸஹஸ்ரேத்வேத்வே சதேத்வேச்ச யோஜநே என்பது கருதப்படுகிற தென்பார் சாயணர். சூரியதர்சனமானது சண்டாளர்களாகிய பாபிகள் முதலியவரைப் பார்க்கும் பாபமெல்லாம் போக்கும் ஹேதுவாம் என்று சாயணர் கூறுவர்.

5. தேவர்முன்னிலை சென்றுகிக் கின்றனை;
பாவு மாந்தர்த முன்பு மப்பண்பினே
யாவலோடு முதித்திற் கணைசுவாய்
மேவுவாய் துறக்கம் மெலாங் காணவே.

(இ-ள்.) (சூரியனே!) தேவர் கூட்டங்களுக் கெதிரில் நீ யுதிப்பாய். மனிதர்களுக்கு முன்னும் இடம் பரந்த ஸ்வர்க்க முழுதும் காணும் வண்ணம் உதிப்பாய்.—(எ-று.) திரி லோகத்திலுமுள்ள ஜனங்கள் காணும்படி யுதிப்பாய் என்றபடி. தேவர் கூட்டங்கள் மருத்துக்களா மென்பர் சாயணர். மருதர்கள் தேவர்களது கூட்டமாம் என்பது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 2-2-5.

வருக்கம் 7.

6. திதை யோட்டிப் பின் றாய்மை புரிபவ,
வாது தீரும் வகை யிவ் வுலகத்தே
யோது சீவரை யோம்பக் கருதியே
யாது கண்கொண் டெதிர்ப்பட நோக்குவாய்?

(இ-ள்.) வருணனும் (திதை யோட்டுபவனும்) பாவகனும் (எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தஞ் செய்பவனும்) ஆன சூரியனே! ஒழுங்காக இவ்வுலகத்தி லுள்ள பிராணிகளைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எக் கண்கொண்டு பார்க்கிறாய்?—(எ-று.) எக் கண் கொண்டு பார்க்கிறாயோ அக் கண்ணொளியைத் துதிப்போமா கவென்று ஒரு வாக்கியம் வருவிக்க என்பார் நிருத்தக்காரரும் அவரை யோட்டிச் சாயணரும். மூலத்தில் வருண, பாவக, என்னும் முன்னிலைக ளுள்ளன. அவற்றிற்கு அநிஷ்டநிவாரகனே! எல்லாவற்றையும் சோதிப்பவனே! சூரியனே என்று சாயணர் உரை கூறுவர்.

7. வானு மந்தர மார்க்கமும், சூரிய,
தானொழுகித், தயங்கும் கருவுயிர்த்

மண்டலம் 1. சூத்தம் 50.

தினு நல்லுயிர் யாவையு நோக்கியே
மாணஞ் செய்கிறாய் மாண்பி னிராப்பகல்.

(இ-ள்.) சூரியனே! விண்ணிலும் அந்தரத்திலும் சென்று, ஜன்மிக்கும் பிராணிகளுக்கெல்லா மொளியை யளித்து, அவற் றைப் பார்த்துக்கொண்டு இரவு பகலென்னும் அளவைகளை யேற்படுத்துகிறாய்.—(எ-று.) தான், அசை. மாணஞ்செய்தல் அளத்தல். சூரியோதய அத்தமனங்களாலேயே இரவு பகல் பேதங்கள் உண்டாகின்றன என்றபடி.

8. துல்லியக் கதிர்த் தேவ, வெஞ்சூரிய,
அல்லிரிக்கு மணியொளிக் கேசியே,
புல்லுமுன் சையம் பூட்டிய வெம்பரி
மல்லினோடும் வகித்துனை யீர்க்குமே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் கதிரோடு கூடிய தேவனாகிய சூரியனே! இருட்டை யோட்டும் சோதி யே கேசமாக வுடைய சூரியனே! உனது தேரிற் பூட்டிய ஏழு குதிரைகளும் உன்னைச் சுமந்து இழுத்துச் செல்லும்.—(எ-று.) சூரியன் என்னும் சொல்லுக்கு எல்லாவற்றையும் ஒளிபெற விளக்குபவன் என்பது பொருள். சூரியனது குதிரைகள் ஏழாம். 'ரதஸ்யைகம் சக்ரம் சரணவிகலாஸ் ஸப்ததூரகாஸ் ஸாரதிரபி' என்பது கருதத்தக்கது.

9. சூரன், நன் பெருந் தேரின் புதல்விய
ராருந் தூய்மை யணைந்த வடவைகள்
கூருந் தேரிற்று மாகவே கூடுறு
மேரி னேழினைப் பூட்டி யுலவுவான்.

(இ-ள்.) (எல்லாவற்றையும் தொழிற்கண் ஊக்குவோனாகிய) சூரியன் தனது பெரிய தேரின் புத்திரிகளும், பரிசுத்தத் தோடுகூடியவைகளும், தனது தேரிற் றுமே பூட்டிக்கொள் ளும் சிறப்பு வாய்ந்தவைகளுமான பெண் குதிரைகளேழினை யும் தன் தேரிற் பூட்டித்திரிவான்.—(எ-று.) ஸூர: ஸர்வ ஸயப்ரோக: என்பார் சாயணர்.

(வேறு.)

10. இருடிணிந்த வவ்விடத்தினின் மேலெழுந் துயர்ந்தே
யிருள் கடிந்திடுஞ் சோதியை யெழிலுற நோக்கி
வர முயர்ந்த நற்கடவுளர்க்கட் டரக்கடவுள்
தாஞ் சிறந்த சோதியை யுறுஞ் சூரியற் சார்ந்தாம்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) (அறுஷ்டாதாக்களாகிய நாம்) இருட்டு நிறைந்த விடத்திற்கு மேல் இருளை நீக்கும் சோதியைப் பார்த்தவர்களாய்த், தேவர்களிற் சிறந்த தேவனாகிய உத்தம ஜோதிஸோடு கூடிய சூரியனை யடைந்தாம்.—(எ-று.) இம் மறை உத்வயம் தமஸஸ்பரி.....அகன்மஜ்யோதிருத்தமம் என்றது.

இனி வரும் 3 மறைகளும் பாசநாசனத்துக்கும், ரோக நிவாரணத்திற்கும், விஷ நிவாரணத்திற்கும், பக்தி முக்தி பலப்பிரதத்திற்கும் உருச் செபிக்கக்கூடிய மந்திரங்களாம். ஏன்? பிரஸ்கண்ணுவன் தனது தோலிற் றேன்றிய வியாதியை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுவதற்காகவே இம் மூன்று மந்திரங்களாலும் சூரியனைத் துதித்தான். அச் சூரியனும் அவனது நோயை மாற்றினான். அதனால் இம் மூன்று செய்யுட்களாலும் சூரியனை யுபாசிப்பவர்கள் ரோகம் நீங்கிச் சுகப்படுவார்கள்.— என்பது செளநகர் அறுக்கிரமணிகையி லுள்ளது.

11. இன்று நீயெழுந் தறுகுலச் சோதியை யுடையோய்,
துன்று மந்தர மீதுசென் றெதிர்படத் தோய்ந்து
கன்று நோய், நிறங்கவர்வ, தென்னெஞ்சினுட் புருந்து
நின்ற வேதனை, சூரிய, நேடியே யழிப்பாய்.

(இ-ள்.) (மித்திரமஹனே!) எல்லாருக்கும் அறுகுலத் தைக் தரும் சோதியை யுடையவனே! சூரியனே! நீ இன் றைக்கு உதயமாய் அந்தரத்தின் மேற் சென்றேறி யாரும் பார்க்கும் வண்ணம் உயர நின்று எனது நிறத்தைக் கவருகின்ற இதய ரோகத்தைத் தேடி யழிப்பாயாக.—(எ-று.) ஸூர்யன் ஸர்வஸ்யப்ரோகன் என்பது மேல் 9-ம் செய்யுளில் கூறப் பட்டுளது. மித்ரமஹன் என்பதற்கு மித்திரர்களால் பூஜிக்கப் படத் தகுந்தவன் என்பது ஓர் பொருள். ஈண்டு ஸர்வேஷாம் அறுகுல தீப்தியுத்த: என்பார் சாயணர். மித்திரர்கள் நிறைந்த வனே யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

12. என்னுடம்பினி நெழிவினை யழிக்குமஞ் சளினைத்
துன்னுசாரிகைகளியெ னும்பறவைவாய்த்தோய்ப்பம்;
பின்னு மென்னெழில் பேர்க்குமிப் பிங்கல வருண
மன்னு நல்லரி தாலமார் தருவின்மாற் றுவமே.

(இ-ள்.) என் உடம்பின் அழகைக் கெடுக்கின்ற மஞ்சள் நிறத்தைச் சாரிகை (நாகணவாய்ப்புள்), கிளியென்னும் பட்சி களிடத்து நிலைக்கச் செய்வோம். இன்னும் அப்பிங்கல நிறத்தை

மண்டலம் 1. குக்தம் 51.

ஹரிதால விருட்சத்தினிடத்துப் பொருந்தும்படியாகவும் செய்
வேம்.—(எ-று.) சாரிகை, நாகணவாய்ப்புள், இந்நோய் காமாலை
யென்றும், பண்டைக்காலத்து ரோமர்களும் (Vide Pliny H.
N. XXX. II) இவ்வியாதி Starling என்னும் பட்சியைப்
பார்ப்பதால் விலகுவதோடு, அவ்வியாதிக்காரன் அப்பட்சியைப்
பார்த்தால் அவன் சாவதற்குப் பதிலாக அது சாகுமென்று நம்
பிரிருந்தார்களென்றும், மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

13. அகிதி புத்திர னார்த்தன் முழுவலி யோடு
முதயமேறியென்றன்னையிங்கொறுத்திடுநோயா
மதிபகைவனைப் பேரற வழித்தன னினியான்
மதிசெகுக்குமப்பகைவனை மதித்தொன்றும்புரியேன்.

(இ-ள்.) அகிதி புத்திரனாகிய ஆதித்தியன் (சூரியன்) தன்
து முழு வலிமையுங்கொண்டு உதயமாகி, என்னை இம்சிக்கும்
வியாதியாகிய பகைவனைப் பேரற வழித்தான். இனி நான்
அவனை யொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை.—(எ-று.)

51. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 10. குக்தம் 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அங்கிரஸன் புத்திரன் (இந்திர ஸமானமான) ஸவ்
யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 14, 15 த்ருஷ்டிப். தேவதை:
இந்திரன்.

1. பலர்போற்று மத்தகரை யிருக்குவக்கு
மிந்திரனைப் பண்பார் செல்வச்
சலதிதியை மனிதருக்கென் றருளுதவி
வான்கதிரிற் சால வோங்கு
நலகவின்கொள் விப்பிரனைத் துதித்துநனி
களிப்பூட்ட; நமக்கு வேண்டும்
பலபோக மளிப்பதனிற் சிறந்தோனை
யருச்சித்துப் பரவ நன்கே.

(இ-ள்.) எல்லா யஜமானர்களாலும் அழைக்கப்படும் அவ்
வாட்டுக் கடாவும், இருக்குக்களை (ஸ்தோத்திரங்களை)க் கேட்டு
ஆரந்திப்பவனும், செல்வமெல்லாம் பொதிந்த சமுத்திரம்
போன்றவனும், மனிதருக்கருள் புரிந்து ஆகாசத்தில் சூரிய கிர
ணங்க ளோங்குவதுபோலச் சிறந்தோங்கும் விப்பிரனும்
(மேதாவியும்) ஆன இந்திரனைத் துதித்து அவனுக்குச் சந்தோ

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

ஷத்தை யுண்டுபண்ணுவீர்களாக. நமக்கு இவ்வுலகத்து வேண்
டும் பல் சுகங்களையும் தருவதற் சிறந்தவனைப் பூஜிப்பீர்
களாக.—(எ-று.) தகரென்றது, சுண்ணுவ புத்திரனான மேதாதி
தியின் யாகத்தில் ஆட்டுக்கடாவுருவாக வந்து இந்திரன் சோம
பானஞ் செய்தான் என்பதை முன்னிட்டு. அ, பண்டறிசுட்டு.
அப்பொழுது அவ்விருடி. நீ மேஷமென்று கூறினார். அதனால்
ஆட்டுக்கடாவென்றது ஈண்டு இந்திரனைக் குறித்தது.—சாயண
ருரை. மேஷம் என்னும் பதத்திற்கு சத்துருக்களிடத்துப்
பொறுமை கொள்வது என்பது பதப்பொருள்.

2. துணையெனநின் றொழுகியவர் திறமையுளோ
ரிருபுக்க டோய்ந்து மத்தம்
இணையிலொளி யந்தரமுற் றும்பரப்பு
மிந்திரனை, யெண்ணிக் காக்குங்
குணமுளனைத், தற்குழ வலியியைத்துச்
சிறந்தவனைக், கூர்ந்தி ரந்தார்;
பணையொலி, யச் சதக்கிருது வெற்றிக்கென்
றவருட்டப் பரந்த தன்மே.

(இ-ள்.) துணையாக நின்றவரும், திறமை (வலிமை) வாய்ந்
தவருமான ரிபுக்கள் (அல்லது சாயணர் மதப்படி மருத்துக்
கள்) மதம் பொருந்தி, அந்தரிட்ச முழுவதும் தனது காந்தி
யைப் பரப்புவனும், நற்குணமுள்ளவனும், வலிமை மிகுந்த
வனுமான வந்திரனை (விருத்திரவதஞ் செய்யும்படி) வேண்டி
னார்கள். (அன்பும் ஸத்தியமும் நிறைந்து) அவர்கள் வேண்டிய
அவ்வொலியானது, சதக்கிருது பகைவரைக் கொல்வதற்கு
வேண்டிய பலத்தை யளித்து வியாபித்தது.—(எ-று.) ரிபுக்கள்
என்பதற்கு மருத்துக்கள் என்பது நிரூபிக்கப்பட வந்த பொரு
ளாம். உரு பார்தி ஒளியோடு கூடியவர் மருத்துக்கள் என்
பார் யாஸ்கர். இந்திர தேஜஸே துவாதச (12) ஆதித்தியர்
களின் ஒளி விசேஷங்களாம் என்பது சுருதி.

3. அங்கிரச னுக்காகப் பசுக்குகையைத்
திறந்தனையால்; அத்தி ரிப்பேர்
பொங்கிருடி யசுரர்வா யகப்படா
தோடவெனப் புரிந்தாய் தூறு
மங்கலமும் வாயில்லை; விமதனுக்கென்
றன்னமொடு மருவுஞ் செல்வ
மிங்களித்து வெற்றிபெறப் பிறர்போற்றுங்
குவிசுநட மெடுத்தாய் போரின்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) அங்கிரஸனுக்காக (பணிமுதலிய வசுரர்களால்) அடைக்கப்பட்ட பசுக்குகையை (நீர் நிறைந்த மேகத்தை என்றபடி) திறந்துவிட்டாய். அத்திரியென்னும் ரிஷி அசுரர்களது பீடையிலகப்பட்டுக் கொள்ளாதபடி நூறு மார்க்கங்களை யேற்படுத்தினாய். விமதனுக்கு அன்னமும் செல்வமுமளித்து, ஜயம் பெறும்படி பிறருந் துதிக்கும் வச்சிர நர்த்தனத்தை யவனது போரிற் செய்வித்தனை. (வச்சிரத்தால் அவனைக் காத்தனை).—(எ-று.) அதனால் உன் மகிமை வர்ணிக் குந் தரத்ததன்று என்றபடி.) அங்கிரஸன் ஸப்தரிஷிகளில் ஒருவன். விமதன் ஓர் ரிஷி, இவன் புருமித்திரனது மகளைக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டவன். அதற்கு அசுவினிகள் உதவினார்கள் (மண். 1, சூக். 112, செய். 19.)

4. வெள்ளமதை யடைத்துவைத்த முகிலினைபுந்
திறந்தனையால் லிழைந்து தானு
வுள்ளமிகும் வசவினையப் பருப்பதத்துக்
கைக்கொண்டாய்; ஒங்கும் முன்பின்,
எள்ளரிய விருத்திரனை, யிர்திரனே,
கொன்றிட்டா யென்ற போது
கொள்ளுமொளிச் சூரியனை யகிவாய்மீட்
டாகாயங் கொளுவி னாயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வெள்ளத்தை நிறைத்து வைத்தி
ந்த மேகங்களைத் திறந்துவிட்டாய். தானுவென்னு மசு
தா பெற்றதால் இம்சையைத் தருகின்ற செல்வத்தைப்
வதத்தினிடத்திலிருந்து கைக்கொண்டாய். உன் வலிமையி
ல் விருத்திரனைக் கொன்றாய். பிறகு அங்கியினுந் சூழப்பட்
ருந்த சூரியனை மீட்டும் விண்ணிடத்தில் ஒளியோடு நிறுவி
ய்.—(எ-று.) அகி, விருத்திரன், நீர் கொண்ட கருமேகம்.

5. அவிக்கான வன்னமதைத் தம்வாய்க்க
ணனித்தொழுகு மசுரர், மாயை
தவச்சார்த்தோர் தமையுனது மகாமாயை
வலிகொண்டு தளர்ச் செய்தாய்;
புவிக்கான வீரவுளச் சேவகனே,
பிப்புருவின் புரத்தைப் பேர்த்தே
அவக்யாதி தாசர்களு மடைந்தழிய
விரிசுவா னனைக்காத் தாயே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) ஹவியன்னத்தைத் தமது வாயிற்
போட்டுக்கொள்ளும் மாயை மிகுந்த வசுரரை யுனது பெரிய
மாயையால் (ஞானத்தால்) வலி கெடும்படி செய்தாய். யஜமானர்
களைக்காக்கும் வீரத்தன்மை பொருந்திய மனத்தோடு கூடிய
வனே! நீ பிப்புருவின் கோட்டையை யழித்து, தாஸர்க ளவ
மானத்தை யடையும்படி செய்து ரிஜிச்வானனைக் காப்பாற்றி
னாய்.—(எ-று.) பிப்புரு ஓர் அசுரன். மழையைப் பெய்யவிடாத
படி தடுக்கும் மேகங்களே அவனது கோட்டைகள் என்பார்
மேனாட்டாசிரியர். விருத்திரன், அஹி, சுஷ்ணன், நமுசி,
பிப்ரு, சம்பரன், உரணன் இவர்கள் அசுரர்கள். வறட்சியை
யுண்டிபண்ணுவோர், தேவர்களை யிம்சிக்கக் கருதுவோர். இவர்
கள் விருத்திரனோடு சேர்த்து எண்ணப்படுபவர். விருத்திர
னாதிபர் என்று மண். 1, சூக். 5, செய். 8 இல் கூறப்பட்டவர்
கள் இவர்களே. இரிசிசுவானன் ரிஜிச்வான், ரிஜிச்வானன்,
ஒரு ரிஷி.

6. சுட்டுணனைக் கொல்லுகையிற் சூற்சனையு
மிரட்சித்தாய், தோய்ந்த வானி
லட்டியிலாப் படைக்கிரையாச் சம்பரனை
யதிதிக்கு வற்கா மாய்த்தாய்,
மட்டடையா வலிபெருகு மர்ப்புதனைக்
காலடியின் மதித்துத் தேய்த்தாய்,
ஒட்டலரார் தாசர்களைக் கொல்லுதற்கே
பண்டிருந்திங் குதித்தாய் மன்னே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) சுஷ்ணனைக் கொல்லும் செய்கை
யினால் சூத்ஸரிஷியைக்காத்தனை. அதிதிக்குவனுக்காகச் சம்
பராசுரனைக் கொன்றனை. மிக்க வலிமை பொருந்தி யோங்கிய
அர்ப்புதனைக் காலால் மதித்தழித்தனை. எப்பொழுதும் தஸ்யுக்
களைக் கொல்லுவதற்காகவே நீ யுதிக்கிறாய்.—(எ-று.) சூத்ஸன்
மண். 1, சூக். 4, 95, 96, 106 முதலிய சூத்தங்களைக் கண்ட
ரிஷி. அதிதிக்குவன், திவோதாஸன் என்னும் வள்ளலின் மற்
றொரு பெயர், சுஷ்ணன். சுட்டுணன். சுட்டுணனும், சம்பர
னும் அசுரர்கள். மேல் 5-ம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க.
தாசர், தஸ்யுக்கள், கள்வர்கள். இவர்கள் பூர்வ குடிகளாகிய
காட்டு மனிதர்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

7. உன்னுடைய பலமுழுது முனக்குள்ளே
துதைந்துளதால், உன்ற னுள்ளந்
துன்னுறந் சோமமதைப் பருகுவதின்
மகிழ்வுறுமாற், சுகத்தே யுன்கை

மண்டலம் 1. சூத்தம் 51.

மன்னுறுமுன் வச்சிரமெங் களுக்கெல்லாந்
தெரிந்ததே, மதியார் தங்கள்
கொன்னுறுமாண் மைகளையெலாம் அதுகொண்டு
தண்டித்துக் குறைப்பாய் மன்னே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) உன் பலமுழுதும் உனக்குள்ளே
யே நெருங்கியுள்ளது. உன் மனம் சோமபானஞ் செய்வதில்
மகிழ்ச்சி யடையும். உன் கையி லுள்ள வச்சிராயுதத்தைப்
பற்றி எங்களுக்கு முன்பே தெரியும். அத னுதையினால் சத்
துருக்கரின் ஆண்மைகளை யெல்லாம் கெடுப்பாயாக.—(எ-று.)

8. ஆரியரை யவர்க்கிடுக்கண் விளைக்கின்ற
தாசர்தமை யறிவாய் நன்கே;
சீரியரல் லாதவரை நனியொறுத்துத்
தருப்பைவிரி சிறப்பி னேன்மாட்
டேருடனே வசப்படுத்தி; துடுக்குளரைக்
கண்டித்தே யெழிலார் யாகம்
பாரியலத் தூண்டுக; எக் கியத்துன்சீர்
யாவையுமே பகர்வேன் வேட்டே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அதுட்டாதாக்களாகிய ஆரியரை
யும், அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தரும் தஸ்யுக்களையும்
உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கர்ம விரோதிகளுக்கு இம்சையை
வருவித்துத் தருப்பையை விரிக்கும் யஜமானனது வசத்தே
அவர்களை ஒப்புவிப்பாயாக. துடுக்குள்ள துஷ்டர்களைக் கண்
டித்து உலகத்தில் யாக காரியம் நடக்கும்படி தூண்டுவாயாக.
ஸ்தோதாவாகிய நான் யக்ஞத்தினிடத்து உன் சீரையெல்லாம்
விரும்பிக் கூறுவேன்.—(எ-று.)

9. விரதமதை யதுட்டிப்போர் தமைக்காக்க
விரதமெலாம் விடுத்தோர் தம்மைச்
சாதமுறப் பிடித்துத் துதிப்பவராற்
றுதியிலரைச் சயிப்பிப் பானால்;
இரதமுற வோங்கிடினு மின்னுநனி
யோங்குபவ னெட்டி வானிற்
றுரிதமுற மிந்திரனைத் துதிவமிரன்
மகக்குவையைத் தோய்ந்து கொண்டான்.

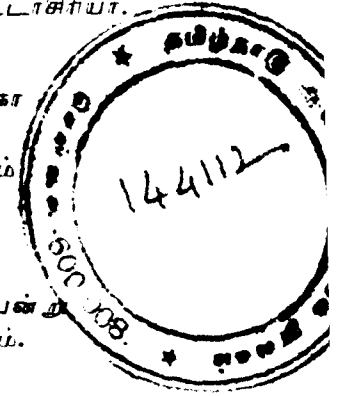
(இ-ள்.) இந்திரன் விரதானுஷ்டான முள்ளவரைக் காக்கு
மாறு விரதமில்லாதவர்களைப் பிடிப்பான் (அல்லது வசப்படுத்து
வான்.) ஸ்தோதாக்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்யாதவர்
களை நாசப்படுத்துவான். ஏற்கெனவே வளர்ந்தோங்கித் தோன்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

றினும் பின்னு மதிகமாக வளர்ந்தோங்கி ஸ்வர்க்கத்தை யடை
யவிரையு மிந்திரனைத் துதிக்கும் வம்ரன் என்னும் ரிஷி அவ் விர்
திரனால் தடை நீக்கப்பட்டவனாய் யாக ஸம்பாரமாகிய குவியலை
யெடுத்துக்கொண்டு போனான்.—(எ-று.) வமிரன் வம்ரன் ஒரு
ரிஷி, விகநஸின் புத்திரன். இவன் பூமியி லுள்ள புற்றின்
ஈரத்தை விசேஷமாகக் குடிப்பவன் என்று சாயணர் கூறுவர்.
மண். 1 சூக். 112 சேய். 15-ல் இவன் விபிபானன் அல்லது மிக
வும் குடிப்பவ னென்று சொல்லப்படுகிறது. ஜகா(Cgh)ன என்
பதற்கு அழித்தா னென்றும் பொருளுண்டு. அதனால் வம்
ரன் மகத்துக்கான அன்னக் குவியலை இந்திர னில்லாதபோது
அழித்தா னென மொழி பெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

10. உசனனெனு மிருடிவலி கொண்டுனக்கா
வாக்கியவல் வரனுங் கீர்த்தி
வசனமுற வலியின்வான் புவிபிரண்டும்
பேதித்து வயக்கிற் மைய;
அசனநிறை யவிநேடி மனவேக
வாதனுடை யரிக ளுன்னை,
விசனமற வருண்மனத்தோய், வலியென்று
நிறைந்தொழுகி மேவச் சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உசனாகவ் வனென்னும் ரிஷி
தனது பலத்தினால் உனது பலத்தை யுருப்படுத்தியபோது,
அவ் வலிமையும் கீர்த்தி வாய்ந்த தியாவாப் பிருதானிகளை
(வானம் பூமியை) இரண்டாகப் பிரித்தா சிறத்திற்று. யக்ஞத்
தில் நிறைந்துள்ள அலியைத் தேடிவருப்படி பரிபூரண வலி
மைபொருந்திய உன்னை மனோவேகத்தோடு கூடிய வாதனு
டைய (வாயுவினுடைய) குதிரைகள் யாகத்தலத்துக்குச் சுமந்
துகொண்டுவரும்.—(எ-று.) உசனன், கவியின் மகன், ஓர் ரிஷி;
இந்திரனுக்குப் பிரியமானவன். இந்திரனுக்கு வச்சிராயு
தத்தை யுருப்படுத்திக் கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.
மண். 1 சூக். 121 சேய். 12 பார்க்க. இவ் வச்சிராயுதத்தையே
துவஷ்டா செய்து கொடுத்தா னென்றும் சொல்லப்படுகிறது.
'யஸ்ய சுஷ்மாந் ரோதஸீ அப்யஸேதாம்.' என்பது தைத்தி
ரிய ஸம்ஹிதை 1-7-13. எவனது (இந்திரனது) பலத்தினால்
பூமி வான மிரண்டும் மாற்றித் திரிகின்றனவோ வென்பது
பொருள்.

11. காவியன முயனனது துதியதனின்
மிகக் களித்த கால வேந்தன்
ருவியிக வக்கிரித்துச் செல்பரிகள்
பூட்டியதேர் சார்ந்து நிற்பான்;
மாவலியவ் வக்கிரனு நெறியொழுது
மேகமதின் மலையீ யோட்டத்
தாவமதை யவழித்துச் சுட் ணென்புரத்தை,
துகளுமவே யழித்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) கவியின் மகனாகிய உசனன் துதித்தபோது சந்தோஷப்பட்டு இந்திரன் வக்கிரகதியோடு கூடிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரிலேறிக்கொள்வான். மிகுந்த வலியோடு கூடி உக்கிரம் வயாந்தவவன் வழியில் செல்லும் மேகத்தி லிருந்து பிரவசித்துச் செல்லும் (மழை) நீரை யோடவிட்ட சுஷ்ணனது பெரிய கோட்டைகளைப் பலவிதமாக அழித்தான்.—(எ-று.) சுட்டுணன், சுஷ்ணன் எல்லாவற்றையும் வற்றடிப்பவன். ஆவம், ஆபம், நீர்.

12. துளித்தொழுகும் சோமமதைக் குடிக்கவெனத்
தேரேறித் தோய்வாய் நீயே;
களிப்பினொடியா மபிடவஞ்செய் சோமமதிற்
கழிமகிழ்வு காண்பாய் போலத்
துளிக்குமது சார்யாதன் சார்த்துவதின்
மதமதனைத் தோயு மப்போ
தழிக்கலுரூப் புகழ்சருவி விண்ணுலகத்
துயர்வடைவா னனைகன் ருயே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்துக் கௌஷீதகியில் ஒரு இதிலாஸம் சொல்லப்படுகிறது. [சார்யாதன் என்னும் ராஜரிஷியின் யக்ஞத்தில் பிறகு கோத்திரத்தில் பிறந்த சியவன ரென்னும் ரிஷி அசுவினிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து ஸோமபானஞ் செய்வித்தார். இந்திரன் அதைக் கண்டு கோபங்கொண்டான். உடனே சார்யாதன் அவ் வந்திரனை யுத்தேசித்துச் சோமம் பிழிந்துகொடுத்தான். என்பது.] (இந்திரனே!) நீ சோமம் குடிப்பதற்காகவே தேரேறி வருகிறாய். (வேறொன்றையும் உத்தேசித்து நீ பிரவர்த்திப்ப தில்லை யென்றபடி.) எங்களுடைய ஸோமாபிஷுவத்தில் (ஸோமம் பிழியும் கர்மத்தில்) திருப்தியடைவதுபோலச் சார்யாதன் செய்யும் ஸோம யாகத்திலும் திருப்தியடையும்போது

யாக கர்த்தாவுக்கு விண்ணுலகத்திலும் நிலையான கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகிறாய்.—(எ-று.) சார்யாதன் வைவஸ்வதமறுவின் புத்திரனாகிய சர்யாதியினுடைய மகன். சர்யாதியெனினும் சர்யாதனென்னும் ஒன்றே. மண். 1 சூக். 112 செய். 17 யும் பார்க்க.

13. சொற்சந்த மிகுந்தவன்கட் சீவானன்
சோமமதைத் தோய்ப்போ னுக்கென் .
மற்சந்தக் கூந்தலணி பேதைவிரு
சையதன்னை யளித்தாய் வேந்தே;
மற்சந்தக் கருமத்தோய் வ்ருஷணச்வன்
மகள்மேனை மதித்தா னாய்;
சொற்சந்தம் படச்சவனத் தென்றுமில்வன்
செயலெல்லார் துதிக்கற் பாற்றே.

(இ-ள்.) (இவ்விடத்துப் பின் வருவது சொல்லப்படுகிறது.) (அங்க ராஜன் ஒருநாள் தன் ஸ்திரீகளோடு கங்கையில் ஜலக்கிரீடை செய்தான். அச் சமயத்தில் தீர்க்கதமனென்னும் பேருள்ள ரிஷி தன் மனைவியினாலும் பிள்ளை வேலைக்காரர்களாலும் (தூர்பலத்தினால் இவனு லொன்றும் செய்ய முடியாதென்று) துவேஷத்தினால் கங்கையில் தள்ளப்பட்டான். அந்த ரிஷி ஒரு ஓடத்தி னுதவியால் அங்க ராஜன் கிரீடித்துக்கொண்டிருந்த விடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அந்த ராஜனும் ஸர்வக்ருணை அந்த ரிஷியை யெடுத்து, 'பகவனே! எங்களுக்குப் பிள்ளையில்லை. இவள் பட்டமகிஷி. அவளுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்குப்படி செய்க.' என்று வேண்டிக்கொண்டான். அவனும் அப்படியே யாகட்டுமென்றான். அம் மகிஷியும் ராஜாவைப் பார்த்து அப்படியே யென்று சொல்லி, 'இவன் வயது முதிர்ந்த கிழவன், ஜுகுப்ஸிதன் (நிந்தைக்குள்ளானவன்) எனக்கு யோக்கியனல்லன்' என்று எண்ணித் தன் தாசியாகிய உசித் என்பவளை அவனுக் களித்தாள். அவளும் ஸர்வக்ருணை அவ் விருடியின் மந்திர பலத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு ரிஷிபத்தினி யானாள். அவளிடத்தில் பிறந்தவன்றான் கட்சீவானென்னும் ரிஷி. அவனே ராஜபுத்திரனானான். அவன் அனேகவிதமாய் ராஜஸூயம் முதலிய யாகங்களைச் செய்து இந்திரனை ஸந்தோஷப்படுத்தினான். அவ் வந்திரனும் இக் கட்சீவானனுக்கு விருசயை (Vrichaya) என்னுந் தருணியை மனைவியாகத் தந்தான்.] இந்திரனே! அழகிய ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னைத் துதிக்கும் கட்சீவானனது ஸோமபான யாகத்தே

மண்டலம் 1. சூத்தம் 51.

திருப்தியடைந்து அவனுக்கு விருசயை யென்னும் பெண்ணைக் கொடுத்தாய். சோபன கர்மத்தோடு கூடியவனே! விருஷணச்வனது புத்திரியாகிய மேனை என்னும் கன்னிகையாக நீயே யானாய். உனது ஸவனங்களி லெல்லாம் உன்னுடைய இந்தச் செய்கைகளேத் துதிக்க வேண்டும்.—(எ-று.) சாட்யாயனியில் இந்திரனை 'நீ விருஷணச்வனுடைய (மகள்) மேனையாய்' என்று கூறியிருக்கிறது. கட்சீவான் என்ற பதத்துக்கு குதிரை ஈட்டும் கயிற்றோடுகூடியவன் என்பது பொருள் என்பார் யாஸ்கர். கட்சீவான் என்னும் பேரைப்பற்றி மண். 1 சூக். 18 செய். 1 உரையில் நோக்குக.

(வேறு.)

14. தனமிலான் குணத்து மேலோன் நன்னுறு காப்பாம்வாயி
வினமுறு துணைபோல வந்திரன் பச்சிரக்
ளினமெலாந்துதிக்கப்பெற்றே யென்னும்பொன் பசுத்தேர்மாவு
மனமிகப்படைத்தவேந்தன்மற்றையோர்க்கவனே ஈவான்.

(இ-ள்.) பஜரகோத்திரத்தவர்களாகிய அங்கிரஸர்களாற்
துதிக்கப்பெற்ற இந்திரன், வாசற்படியின் துணைப்போலத்,
தனமில்லாதவனாகிய குணோத்தம யாககர்த்தாவுக்குத் துணை
யாக நிற்பான். தனத்தைத் தருபவனாகிய வவ் வந்திரனே,
குதிரைதேர், பசு முதலிய மற்றதனங்களை யிச்சித்தடைந்து
மற்றவர்களுக்கும் யதேஷ்டமாகக் கொடுப்பான்.—(எ-று.)
பஜரகோத்திரம் புராதனமான கோத்திரம்; அங்கிரஸ் கோத்
திரமும் அதுவும் ஒன்றாகக் கருதப்படும். துணைபோலத் தன்
னுறு காப்பாம் என முடிக்க.

15. இத்துதி சுயமாச்சோதி தோய்ந்தவந்திர வொன்னுரை
சத்தியமாக வாட்டும் பலத்தினைச் சமத்தினையந்த [ச்
சுத்த வீரப்படைஞர் தொக்கவாண்டகை யுன்க்கென்
றொத்ததுன் நகத்தியாங்கொண்மதிச்சுதரின் வவக.

(இ-ள்.) சுயஞ்சோதியோடுகூடிய வந்திரனே! பகை
வரை நிச்சயமாக விச்சிக்கும் பலத்தை யுத்தகளத்தி லடைந்த
சுத்த வீரர்களோடுகூடிய காளையாகிய உன்பொருட்டு இத்துதி
கூறப்பட்டது. உன்னு லளிக்கப்பட்ட வீட்டில் யாங்கள்
வித்வான்களாகிய புத்திரர்களோடு தங்கி யிருக்கட்டும்.—
(எ-று.) மூலத்தில் ஸூரிகளோடு என்றுள்ளது. அதற்கு ஞான
வான்களான ரித்விக்குக்களோடு யாங்கள் தங்கியிருக்கட்டும்
என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

வருக்கம் 11.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

52. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூத்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தொடி ஸ்வயன். வடமொழிச்சந்தம்; ஜகதி, 13-15
த்ருஷ்டிப். தேவதை: இந்திரன்.

1. போற்றுங்க ளத்தகரைத் துறக்கவொளி
யறிபவனைப் பொருளீ வோனை
நூற்றுமர்கள் துதியாள ரகலாது
பின்றொடர்ந்து துதியாற் போற்ற
வேற்றவனை; வேகமுறு குதிரையென
வெம்மையிவண் வேண்டிக் காப்பா
னாற்றுவெனத் தோராகு மிந்திரற்காச்
சூழ்துதிக்க ளவனத் தின்றே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்க்க வொளியாகிய சூரியனை யறிபவனும்
பொருளைத் தருபவனும் நூறுபேர் ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்
கள் எப்பொழுதும் போற்றிப் பின்றொடருபவனுமான அம்
மேஷத்தை (அத்வர்யூக்களே!) நன்றாக வணங்குவீர்களாக.
(நூறு குதிரைகளோடு தோன்றும்) ரதமாகிய அவ்வந்திரன்
வேகமாக வருங் குதிரையைப்போல வந்து என்னைக் காக்கும்
படி ஹவனத்தில் (யாகத்தில்) அவனைச் சூழந் துதிக்கே யான்
செய்வேன்.—(எ-று.) தகர்—மேஷம், ஆட்டுக்கடா. இந்திரனைத்
தகரென்றது மண். 1, சூத்தம் 51, செய். 1 உரையிற் பார்க்க.
ஈண்டு பின்றொடரும் நூற்றுவரையும் நூறு குதிரைகளாகவும்
இந்திரனைத் தோராகவும் உருவகப்படுத்தினார். அவனம், ஹவ
னம் என்பதின் சிதைவு. யாகமென்பது பொருள். அத்வர்யு
ஹோதா உத்காதா இவர்களைப்பற்றி மண். 1, சூக். 7, செய். 1
உரையிற் பார்க்க. இத்துதி ஸாமவேதத்திலும் வருகிறது.

2. சோமபா னஞ்செய்து மதமேறி
யிர்திரனுந் தோய மாற்றில்
வாமமுற வோடாது தகைத்தவனாம்
விருத்திரனை வாட்டி நீரை
யேமமுறக் கீழ்வீழ்த்தி யந்நீர்க்கண்
மலையெனவே யியங்கா தோங்கிச்
சேமமுற வாயிரமாந் துணையளிப்போன்
வலிபெருகிச் சிறந்தா னன்றே.

மண்டலம் 1. குக்தம் 52.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கணக்கான உதவிகளைப் புரியும் இந்திரன், சோமம் குடித்துச் சந்தோஷமடைந்து, ஆற்றில் நீரோடாத படி தடுத்த விருத்திரனைக் கொன்று, நீரைக் கீழ்நோக்கிவிழும் படி செய்து, அந் நீரின் மத்தியில் மலைபோல் அசையாமல் நின்று பலத்தில் சிறந்தோங்கினான்.—(எ-று.)

3. தடைசெய்வோர் தமைத்தடுப்போ னுனந்த முறைமுலஞ் சார்ந்த மத்தந் தடையின்றி யோங்குபவன் வான்மடிமேல் வியாபிக்குந் தன்மை வாய்ந்தோன் கடையெய்தாத் தனத்தோனா மிந்திரனை ஞானியரிற் கன்ம விறு மிடைபுந்தி கொண்டழைப்பே னனத்தையவன் பூரணமாய் விளைவிப் பாணே.

(இ-ள்.) தடைசெய்து நிற்குஞ் சத்துருக்களைத் தடுப்பவனும், ஆரந்தத்துக்குக் காரணனும், மதம் வளர்ந்தவனும், மேகத்தின் மடியின்மேல் பார்த்து செல்பவனும், குறையாத செல்வத்தோனுமாகிய இந்திரனை மேதாவிகளாகிய ரித்விக்குக் களோடு கூடிக் கன்மத்துக்கு யோக்கியமான புத்தியோடு கூவுவேன். (ஏனினில்) அவன் அன்னத்தை (எங்களுக்கு)ப் பூரணமாக நிறையச் செய்வான்.—(எ-று.) வான்மடி என்றது மேகத்தில் நிறைந்த நீரை. ஞானியரின், ஞானியரோடு.

4. சமுத்திரத்தை யாக்குநதிக் கூட்டந்தந் நீர்கொண்டச் சமுத்திரத்தை யமைத்த லெனக் குசையிடங்கொள் சோமமுமவ் வாகாயத் தமர்ந்த வேந்தை யிமைப்பொழுதி னிரப்பும்; அகி வதைப்போன்மாட் டணியங்க மியைந்தோர் யாருங் குமைத்தலுறா நடையாளர் பகைவாட்டு முதவியினர் கூடி நின்றார்.

(இ-ள்.) ஸமுத்திரத்தை நதிக்கூட்டங்கள் தமது நீரைச் சுமந்துகொண்டோடி நிரப்புவதுபோலத், தருப்பையி லொழுகும் சோமத்துனிகள் ஆகாயத்தி லுள்ள இந்திரனைப் பூரிப்பிக்கும். விருத்திர வதஞ் செய்யு மவன் பக்கத்தில் அழகான அவயவத்தோடு கூடியவரும், ஒருவராலும் தடுக்க முடியாத நடையுள்ளவர்களும், பகைவரை வாட்டுபவருமான உதவியாளர்கள் (மருத்துக்கள்) சேர்ந்து நின்றார்கள்.—(எ-று.) வேந்து, இந்திரன். உதவியினர் ஈண்டு மருத்துக்கள், ஊதய: என்பது

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

வடமொழி. சமுத்திரம் நதிகளுக்கு நாயகமும். 'ஸமுத்திராயு வபுநாய, ஸிந்துநாம் பதயேநம:' என்பார் பிறரும்.

5. மழையுதவா விருத்திரனை மதமணந்து போராடி மாய்த்த வேந்தை விழையுதவி புரிவோர்கள் கீழ் நோக்கின் வேகவதி விழையச் சேர்ந்தார் கழுமலுறு சோமத்தாற் கழிதுணிவு கொண்டவலன் கழியப் பேதித் தெழுகுவிச விர்திரனுந் திரிதனெழுந்த துபோல வெழுந்த போதே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைக் கையேந்திய இந்திரன் சோம பானத்தால் துணிவுகொண்டு வல னென்னு மசுரனை வதைத்துத், திரிதன் அநாயாஸமாக வெழுந்ததுபோல வெழுந்தவப் பொழுது, மழை பெய்யாது தடுத்து நின்ற விருத்திரனை மதத்தை யடைந்து கொன்ற வவ் விர்திரனுக்குப் பக்கத்தில் உதவியாளர்களாகிய (மருத்துக்கள்) கீழ் நோக்கிச் செல்லும் நீரோட்டத்தைப்போல வேகமா யோடி அவனுக்குத் துணையாக நின்றார்கள்.—(எ-று.) உதவியாளர்கள் மருத்துக்களென்பது மேல் நாலாம் செய்யுளினுரையிற் சொல்லப்பட்டது. வலன் ஓர் அசுரன்; மண். 1, சூக். 11, செய். 5 நோக்குக; மேகங்களாகிய பசுக்களை ஒரு குகையிலடைத்துவைத்து வறட்சியை யுண்டிபண்ணும் அசுரனாவன். இவனைக் கொன்று இந்திரன் வலாரி யென்னும் பெயர் பெற்றான். திரிதன், தரிதன், ஒரு இருடி. நீர் வேட்கையால் ஒரு கூபத்தி லிறங்கித் தண்ணீர் குடிக்கும்போது அசுரர்கள் இவனிறங்கியிருந்த கூபத்தைக் கல்லால் முடிவிட அவன் அதனை லட்சியம் செய்யாமல் அநாயாசமாக மேலே வந்தானென்பது இதிலுடையது. மேல் மண். 1, சூக். 105 நோக்குக. விருத்திரன், அகி இரண்டும் ஒரு பொருளான. மண். 1, சூக். 33 நோக்குக. மேக நீரைப் பெய்யாமற் மடுத்துவைப்பவன் விருத்திர னென்னு மசுரன். கழுமலுறல், நிறைதல்.

வருக்கம் 12.

6. மாற்றலனை வென்றவொளி யுனைச்சூழ்ந்த துன்வலியு மாக மோங்கிற் தேற்றமழை சுருட்டியவ னந்தரத்தின் மேலிடத்தே யேய்ந்து சாய்ந்தான்,

மண்டலம் 1. சூத்தம் 52.

மாற்றிய வலியுடையோன் விருத்திரன் றன்
வன்கதுப்பில் வச்சி ரத்தை
யேற்றெறிந்திங் கிடிமுழங்கி, இந்திரனே,
யவன்வலிரீ யிறுத்த வன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே தடுக்க முடியாத வலிமையுள்ள விருத் திராசுரனது கன்னத்தின்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெறிந்து பேரொலியோடு நீ யவ் விருத்திரனது வலிமையைக் கெடுத்த போது பகைவனை ஜயித்த அந்தப் பிரகாசமானது உன்னைச் சூழ்ந்து நின்றது; உனது பலமும் வானிற் பரந்துநின்றது. மழை நிறைந்த மேகத்தைப் பெய்யாது தடுத்துநின்ற அவ் விருத்திரனும் அந்தரிட்ச உலகத்தின்மேல் சாய்ந்து விழுந் தான்.—(எ-று.) சாய்ந்தானென்பதைச் சாய்ந்தோனென மாற் றிச் சாய்ந்தவனும், வலியுடையோனுமான விருத்திரனது கதுப்பி லடித்து அவன் வலியை நீ முடித்தபோது ஒளி யுன் னைச் சூழ்ந்தது, உன் வலி மாக மோங்கிற்று எனக் கொளலும் ஒன்று.

7. இந்திரனே யுன்மகிமை யோங்குவிக்கும்
பிராமணங்கள் இழியு நீர்க்கால்
சுந்தரமாக் குளிரிப்புங் கணக்கெனவே
யுன்னிடத்துத் தோயும்; இன்னும்
அந்தரத்தோர் தங்கொல்லன் றுவட்டாவு
அதிகவலி யார்ந்த சம்ப
நந்துமுன தொண்வலிமைக் கேற்றபடி
கூராக்கி நாட்டி னானே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது பெருமையை யுயர்த்தும் பிராஹ்மணங்கள் (ஸ்தோத்திர சஸ்திர ரூபமாயுள்ள மந்திரங் கள்), நீர்க்கால்வாய்கள் குளத்தை நிரப்புவதுபோல, உன்னை யடைந்து உன் பெருமையை நிறைக்கும். தேவர்களது கொல் லனாகிய துவட்டாவும் உனது வலிமைக்குத் தக்கபடி வச்சிரா யுதத்தைக் கூராக்கிக் கொடுத்தான்.—(எ-று.) துவட்டா, தேவக் கொல்லன். மண். 1 சூத். 13 செய். 10 நோக்குக. சம்பம், குலிசம், வச்சிராயுதம். அந்தரத்தோர்=தேவர்கள்.

8. படைத்தொனிருந் கிருதுவெழி லிந்திரனே
யரிகளுடன் பண்பார் நீரம்
அடைத்தொழுகும் விருத்திரனை யதஞ்செய்து
மனிதருக்கென் றவையோடச்செய்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

தெடுத்தனையாற் கரங்களினி லயக்குலிசம்;
அதுவன்றி யாரும் பார்க்க
விடுத்தனையாற் சூரியனை வானிடத்தே
யொளியோடு மிளிர்வா னின்றே.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த கிருதுவோடு (ஞானத்தோடு அல் லது கர்மத்தோடு) கூடிய விந்திரனே! உன்னுடைய குதிரைக் ளோடு ஜலங்களை யடைத்துவைத்த விருத்திரனை யதஞ்செய்து மனிதருக் குபயோகமாகும்படி அச்சலங்களை யோடவிட்டு இரும்பினாலான வச்சிராயுதத்தைக் கையி லெடுத்தாய். அது வன்றி வானிடத்தில் எல்லாருங் காணும்படி சூரியனைப் பிர காசத்தோடு நிறுத்தினாய்.—(எ-று.) கிருது, கர்மம், ஞானம். அரி, குதிரை. நீரம் வடமொழி, நீர்என்பதுபொருள்.

9. பெருமையுளோர் சுயஞ்சோதிப் பலமமைந்த
வுக்தமதைப் பிறங்கு விண்வா
யருமைபெற வேறுவதைப் பயமீர்க்க .
வெடுத்தனரா லார்ந்த மாந்தர்க்
சூரிமைபெற நலமீயும் போரதனி
லிந்திரனோ டிற்று மிக்குத்
தருமுதவி மருதர் நார்த் துதிபெறுவோர்
மதத்தொடுவான் சார்ந்த போதே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு நன்மையைத் தரும் ஸங்கிராமத் தில் (யுத்தத்தில்) இந்திரனுக்குத் துணையாகவென்று, உதவி யளிப்பவரும் மனிதராற் போற்றப்படுபவருமான மருத்துக்கள் மதத்தை யடைந்தவர்களாய் விண்ணிடத்திற் கூடி நின்றபொழுது, பெருமை வாய்ந்த ஸ்தோதாக்களாகிய யஜமானர்கள் விருத்திரனிடத்துண்டான பயமானது தங்களை வலித்திழுக்க, (ஸ்தோஷத்தைத்தரும்) ஜோதியோடுகூடியதும், (சத்துருக் களைக்கொல்லும்) பலத்தைப்பெற்றதும், விண்ணை நோக்கிச் செல்வதுமான உக்தத்தை யவனுக்காகச் செய்தார்கள்.— (எ-று.) 'அவ்வுக்தத்தின் றுதியைக் கேட்டு இந்திரன் விருத் திரனைக் கொல்ல வெழுட்டும்' எனக் கூட்டுக வென்பார் சாயனர்.

10. பலமாரும் வானுலகு மவன்முழக்கத்
தலமந்து பயந்தோ டிற்றால்;
நலமாருஞ் சோமமதை நனிகுடித்த
மத்தமதி னாடி, அப்போ(து),

உலமாருந் தோள்வேந்தே, உன்குவிசர்
புவிவாணி னுடற்றுந் துன்பப்
புலனாரும் விருத்திரனைச் சிரம்பிளக்க
மிகுவலியாற் புடைத்த தன்றே.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்திய வேந்தனே (இந்திரனே)! அவ் விருத்திரனது முழக்கத்தைக் கேட்டுப் பலம் பொருந்திய வானுலகமும் பயந்து வேறாக நின்றது. நலம் பொருந்திய ஸோமத்தைக் குடித்து நீ மதங்கொண்டிருந்தபோது வச்சிராயுதம் பூமி வான மென்னு மிரண்டிடத்திலும் துன்பத்தை மூட்டுகின்ற விருத்திரனைத் தலை பிளக்கும்படி முழு வலியோடும் அடித்தது.—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

11. இந்திரனே இப்புவிதா னிற்றைவிடப்
பதின்மடங்கு குணித மேய்ந்து
நந்துறப்பன் னுடோறு மனிதரெலார்
தவப்பெருகி நடப்பாரேனு
மெந்தவகை யினுமகவா னுன்வெற்றிப்
பிரசித்த மெய்தி யோங்கும்;
அந்தரமே பெனப்பார்துன் மொய்ம்புமருஞ்
செயலோங்கி யணைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மகவானே! இந்தப் பூமி இப்பொழுது திருப்பதைவிடப் பத்துமடங்கு விசாலமாக நாளுக்கு நாள் அங்கே மனிதரது தொகை விருத்தியாயினும் உனது பலமானது எவ்வாற்றினும் பெயர்பெற்றோங்கும். உனது பலத்தினால் (விருத்திரவதமாகிய) கருமங்கள் ஆகாயமென்னும்படி விஸ்தாரமாக வோங்கிப் பரந்தன.—(எ-று.)

12. செருக்கார்த மனத்தோயி வ்யோமவுல
கத்தின்மேற் சேர்ந்து மெத்தப்
பெருக்கார்த வலியுளநீ யெமைக்காப்பான்
பூவுலகம் பெருக விட்டாய்;
உருக்கார்த வுன்வலியி னளவாக
வப்பூமி யுறுத்திப் பின்னர்
நெருக்கார்த நீரோட்ட வந்தாம்வா
வினையேற்று நிமிர்ந்தா யன்றே.

(இ-ள்.) (பகைவரை யடக்கும்) கர்வம் வாய்ந்த மனத் தோடுகூடிய வந்திரனே யாங்கள் காணும் இந்த அந்தரிட்சவுல கத்தின்மேற் பொருந்தி மிக வலிமையுள்ள நீ எங்களைக் காக்கும் வண்ணம் பூவுலகத்தைச் சிருஷ்டித்தாய். மேலும் உனது வலிமைக்கு ஒரு அளவாக விருக்கும்படி அப் பூமியைக் கடினமாகச் செய்து பின் நீர் நிறைந்த அந்தரத்தையும், விண்ணையும் கைக்கொண்டு மேலேறினாய்.—(எ-று.) உருக்கார்த என்னுஞ் சொல் எதுகை நோக்கி வந்தது.

(வேறு.)

13. புவிக்கெதிரீ நீ; உயர்ந்து புகழுற வீரர் சார்ந்த
புவிக்கெஜமான னீயே; புகலுமுன் மகிமைதன்னு
லவிக்கரு மந்தரத்தை யார்த்தினாய்; உண்மையாகக்
குவிக்கினுன் னெதிரா யாருங் கூறுதற்கில்லைமாதோ.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பூமிக் கெதிரளவாக நீ நிற்கிறாய். கீர்த்தி வாய்ந்த வலிமையோடுகூடிய வீரர்கள் நெருங்கியுள்ள புலோகத்துக்குத் தலைவனும் நீயே. உன் மகிமையினால் (பூமிக்கும் வானத்துக்கும் மத்தியி லுள்ள) அந்தரம் முழுவதையும் நிறைத்தனே. உனக்குச் சமானமாகக் கூறத் தகுந்தவர் வேறு யாரு மில்லை; இது சத்தியம்.—(எ-று.) புலோகம்: ஈண்டு ஸ்வர்க்கலோகம்.

(வேறு.)

14. அவன் விரிவைப் புவிவான மடைந்ததிலை;
யவன்றேசி னுரு மெல்லைத்
திவமுறுந் சலப்பெருக்குந் தோய்ந்ததிலை;
சோமமதைச் சிறக்க வார்த்து
நவவலியின் மதர்த்துமழை தடுப்பவனை
நலிக்குங்கா னாடி யன்னுன்
தவவலியை யார்படைத்தார்? பிறாலர்; நீ
யேயகிலந் தகைசெய் தாயே.

(இ-ள்.) அவனது (இந்திரனது) வியாபனத்தைப் பூமி வானங்கள் அடைந்ததில்லை. அந்தரிட்ச வுலகத்து ஓடும் ஸிந்துக்கள் (மேக நீர்கள்) அவனுடைய தேஜஸ் இருக்கு மிடத்தை யடைந்ததில்லை. ஸோமத்தைக் குடித்துப் புதிய பலத்தை யடைந்து மதங்கொண்டு மேகத்தைத் தடுக்கும்

மண்டலம் 1. சூத்தம் 53.

விருத்திரனை யவன் கொல்லும்போது, அவனுடைய பலத்தை யொத்த பலத்தை யார் பெற்றார்கள்? (ஒருவரும் பெறவில்லை யென்றபடி) நீயே எல்லா வலகத்திலு முள்ள பிராணிக் கூட் டங்களையும் ஒழங்கு படுத்திவைத்தாய். வேறொருவரு மில்லை— (எ-று.) படர்க்கை முன்னிலை மாற்றைக் கவனிக்க.

(வேறு.)

15. இப்போரின்மருதருன்னையேத்திரொண்ணியுன்பால்
நப்பேரிற் றேவரெல்லா நாடியே மகிழ்ந்தார், நீயுந்
துப்பேறுங் கொலைகூர் சம்ப மிந்திரா சுற்றி யோச்சி
யப்பேறு தடக்கு மந்த வகிமுகத் தடித்த காலை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வலிபொருந்திக் கொலை செய்வ திற் சிறந்த வச்சிராயுதத்தைச் சுழற்றி நீரை யொழுக விடாத படி தடுத்த அகியாகிய விருத்திராசுரனது முகத்தில் நீ யடித் தபோது இந்தப் போரில் மருத்துக்கள் உன்னை (ப்ராஹ்ம பக வோ ஜஹி வீரயஸ்வ) என்பதாகிய வசனங்களாற் றுதித்தார் கள். விசுவ தேவர்க ளெல்லாரும் உன்னிடத்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள்.—(எ-று.) அகி, விருத்திராசுரன். அகியினது முகத்தென்க. சம்பம், வச்சிராயுதம். ந, உயர்வுப் பொருளில் வந்தது. ஏறுது, முன்னோடாது என்றபடி.

வருக்கம் 14.

53. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 10. சூத்தம் 3.

11 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி. அங்கிரஸ புத்திரன் ஸவ்யன். வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 10, 11 த்ருஷ்டிப். தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. மகிமையொடு பொருந்தியவற் கெந்நாளு
முயர்துதிகள் மதித்தீ வோமால்;
தருகிரியை மிகப்புரியும் யஜமானன்
சதனமதிற் சார்ந்து பண்க
னாகவொடுமிந் திரற்றுதிக்கும், தூங்குவார்
நப்பொருளின், உவனுங் கைத்தை
மிகவினாவி ன்டைகுவதால்; தனந்தருவோர்
தகவில்துதி விழையா னன்றே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) தூங்குவோருடைய பொருள்களைத் (திருடன் இலகுவிற் கைக்கொள்ளுவது) போல (அவன்) இந்திரன் (அசுர ரது) பொருளைக் கைக்கொள்ளுவதால், யாக கார்யம் செய்யும் யஜமானனது யாக வீட்டில் சொல்லும் பண்களெல்லா மவ் விர்திரனை ஸ்தோத்திரம் செய்யும். தான கர்த்தாக்கள் தக வில்லாத (பெருமையற்ற) ஸ்துதிகளை விரும்ப மாட்டார்கள். அதனால் மகிமையோடு கூடிய இந்திரனுக்கு எப்பொழுதும் நல்ல ஸ்தோத்திரங்களையே எண்ணிப் போற்றுவோம்.— (எ-று.) விவஸ்வத: பரிசரத: என்பார் சாயணர், யாகஞ்செய்வோ னென்பது பொருள். தூங்குகிறவர்களிடத்து ஒருநாளும் அவன் பொருளைக் கண்டதில்லை என்று மேனாட்டாசிரியர் உரை கூறி யுள்ளார். தூங்குவோராகிய யாக மில்லாத சோம்பேறிகளிட த்து இந்திரன் ஒரு பயனையும் பெறுவதில்லை யென்று அதற் குப் பொருள் விரிப்பார்.

2. பரிதருவாய், இந்திரனே, பசுத்தருவாய்,
யவத்தருவாய்; பரிந்து செல்வ
மிரிதருகா தெடுத்திடுவோ நெவற்றினையுங்
காப்பவன், பண் டிருந்து மாந்தர்க்
குரிமையொடு முதவுபவன், விழைவுதரா
தொழியாதாய், உவந்தெம் நண்பர்க்
கரியதுனை யாவாயா லுனக்கெனவித்
துதிவசன மாந்தி சைப்பாம்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ குதிரை யளிப்பாய்; பசுவந் தருவாய், யவமாதி தானியமுங் கொடுப்பாய். செல்வத்தைச் சேகரித்து வைக்கும் ஸ்வாமியாம். எல்லாரையும் பாவிப்பவன் நீ. மக்களுக்குத் தானந் தருவோன் நீ. இச்சித்தவற்றைத் தராதுவிடாய். எம் ஸகாக்களாகிய ரித்விக்குகளுக்கு நல்ல தோழனாம். அத்தகைய (இந்திரனாகிய) உனக்கு இத் துதி வசனங்களைக் கூறுவோம்.—(எ-று.) தம் என்று மூலத்தி லுள் ளது இத்தகைய இந்திரனாகிய அவனுக்கு என்றும் பொருள் கூறலாம்.

3. மதியிகுத்தோய், இந்திரனே, முரண்டோன்றுஞ்
செயல்புரிவோய், மகத்தாஞ் சோதி,
யதிதூரஞ் சூழ்ந்துசெறி யித்தனமு
முன்னதென வறிய நின்ற;
எதிர்வாரை வாட்டுபவ, அவற்றிலிருந்
தெடுத்தெமக்கென் றிலாய் நன்கே;

மண்டலம் 1. குக்தம் 53.

துதிகுறி யுணைநினைப்போ னிச்சையினைக்
குறையாது தோய்ப்பா யின்றே.

(இ-ள்.) நல்ல குணத்தோடு கூடியவனே! (விருத்திர வதம் முதலாகிய) பலத்தைத் தோற்றுவிக்கும் செய்கைகள் பலவற்றைச் செய்பவனே! உத்தமமான சோதியே! எதிர்த்த வர்களை யடக்குபவனே! இந்திரனே! வெகுதூரத்தில் பார் துவிடக்கும் இச் செல்வங்கள் உன்னதென்று பலரு மறியும் படி கிடக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து எமக்குத் தானஞ்செய் வாயாக. ஸ்தோத்திரஞ் செய்து உன்னைக் கருதுவோனது ஆசைகளை யொன்றுங் குறையாமல் அளிப்பாயாக.—(எ-று.)

4. எரிவளர்க்கு மிப்பொருளில் யாமளிக்குஞ்
சோமமதி லின்பங் கொண்டே
பரிவளர்க்குந் தனத்தோடு பசுக்கூட்டம்
பலவளித்துப் பரிந்தெ மின்மை
யிரிதாச்செய் தொண்மனங்கொள்; இந்துவிழை
யிர்திரை விடுக்க னுற்றும்
பரிசனத்துத் தசியுவினை யடக்கி யவன்
பகைநீங்கி யனம்பெற் றோமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களா லளிக்கப்படும் இந்தச் சரு புரோடாச மாதிய பொருள்களிலும், யாங்கள் தரு மிச் சோமத்திலும் சந்தோஷத்தை யடைந்து பசுக்களும் குதிரை களும் நிறைந்த தனத்தை எங்களுக் களித்து எங்கள் தரித் திரத்தை நிவர்த்தித்து நன்மனத்தோடு கூடியிருப்பாயாக. சோமத்துளிகளை இச்சிக்கும் இந்திரனது துணையினால் (துன் பஞ் செய்யும் கூட்டத்தாரோடுகூடிய) தஸ்யுவை யடக்கி அவ னது பகை நீங்கி யன்னப் பொருள்களை யடைகிறோம்.— (எ-று.) இடுக்கணுற்றும் பரிசனத்து என்னும் அடை வட மொழிமூலத்தி லில்லை. பெறுகிறோம் பெற்றோம் எனத் துணிவுப் பொருளில் வந்த காலவழுவமைதி. சரு, புரோடசம், ஓமத்திரவியங்கள்.

5. இந்திரனே யன்னமொடு தனத்தினையு
நனியேற்றத் தியாங்க ளெய்த;
சந்திரனே யெனப்பலருங் களிக்கின்ற
வலிவான் தயங்கித் தோய்ந்த
துந்தொளி மதியினுறல்; பகையடக்கும்
யிரவலி யுயர்ந்த தாக்கண்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

முந்துறின் மதுகுதிரை யொடுசெறிந்த
தெமைச்சேர்க முன்பின் மாதோ.

(இ-ள்.) இந்திரனே நல்ல உணவையும் சிறந்த தனத்தையும் நாங்கள் நன்றாக அடையட்டும். சந்திரனைப்போல ஆஹ்லாதத்தை தருகின்றதும் வானத்தை யெட்டி நிற்பதுமான வலிமையை உன்னுடைய காந்தியோடுகூடிய புத்தியினால் நாங்கள் அடையட்டும். சத்துருக்களை யடக்கியாளுவதும், பசுக்களும் குதிரைகளும் நிறைந்ததுமான பலம் எம்மை வந்துசேரட்டும். —(எ-று.)

6. வலியூட்டு மருதருனை மதர்ப்பித்தார்,
உவப்பீந்த வலிசா லுன்ற
னிலையேற்ற வலிப்பொருள்கள், சோமங்க
ளுனக்குவப்பை நேடித் தந்த,
பொலிவூட்டுந் துதியாளன் குசைவிரிப்போன்
றனக்காகப் புகலும் பத்துத்
தலைகூட்டு மாயிரமாம் விருத்திரரைச்
சற்பதியே தடிந்த வன்றே.

(இ-ள்.) சற்பதியே! (சாதுக்களைப் பாதுகாக்கு மிந்திரனே!) உன்னை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து தருப்பைகளைப் பாப்பு லோனாகிய யாக கர்த்தாவுக்காகப் பதியுயிரம் விருத்திரர்களை யும் நீ கொன்றபோது, பலத்தை விருத்திபண்ணும் மருத்துக் கள் உன்னை மதமடையச்செய்தனர்; வலிமையிற்சிறந்த உனக் காகத் தரப்படும் அவிப்பொருள்களும் உனக்குக் களிப்பைத் தந்தன; ஸோமத்துளிகளும் உனக்குச் சந்தோஷத்தை யூட்டின.—(எ-று.) விருத்திரரென்றது ஈண்டு உபத்திரவகாரக் களாகிய சத்துருக் கூட்டங்களை. பொருள்கள் ஈர்த என்க.

7. தீரமொடு மிந்திரனே யொருபோர்நின்
றொருபோர்க்கட் செல்வாய்; மொய்ம்பி
னாரும் திற் கோட்டைகளை யொன்றொன்று
யழித்திடுவாய்; அணையார் தத்தங்
கூருமெழி லோய்ந்துதலை வணங்கச்செய்
தோழனொடு கூடித் தூரத்
தேருடனே பலமையை புரிநழுதி
முழுநாச மெய்வித் தாயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! தைரியத்தோடு நீ ஒரு போரைச் சயித்து மற்றொரு போர்க்குச் செல்லுகியாய். பலத்தினால் சத்

துருக்களது கோட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக அழிக்கிறாய். சத் துருக்கள் தங்கள் பொலிவிழந்து தலைவணங்கும்படி செய்கிற உனது தோழனாகிய வச்சிராபுத்தோடுகூடத் தூரத்திலிருந்து பலவித மாயங்களையுஞ் செய்கிற மாயாவியாகிய நமுகியை நாச மடையும்படி செய்தாய்.—(எ-று.) அதனால் ஸ்துதிக்கு நீ யோக்கியன் என்றபடி. தோழன் ஈண்டு வச்சிராபுத்தத்தைக் குறித்து நின்றது. நமுகி (ch) மழை பெய்யாது தடுக்கும் ஓரசான்.

8. அநிதிக்கு வன்சிறந்து மேற்சென்ற
காலத்தே யவனுக் காகத்
துதிதிக்கெல் லாந்தோன்றக் கரஞ்சனொடு
பண்ணயனுஞ் சோரக் கொன்றாய் ;
கதிதிக்கெக் குஞ்சூழ்ந்திங் கிரிஜிச்சு
வான்முற்றும் காவ லிஞ்சிப்
பதிதிக்கென் றிகழாமல் வங்கிருதன்
சதநகரம் பாழ்செய் தாயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே அநிதிக்கவன் என்னும் அசுரன் பெரு மையோடு யுத்தத்திற்குப் போனபோது அவனுக்காக உன் புகழ் எல்லாப்பக்கத்திலும் விளங்கும்படி, கரஞ்சன், பரண யன் என்னும் அசுரர்களைக் கொன்றாய். ரிஜிச்வான் என்னும் அரசன் எல்லாப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்து முற்றுகைபோட்ட போது வங்கிருதன் என்னும் அசுரனுடைய நூறு கோட்டை களையும் கேவலமென்றெண்ணாமல் அழித்தாய்.—(எ-று.) அநி திக்கவன் மேல் மண். 1, சூக். 51, செய் 6-ல் பார்க்க. ரிஜிச்வான் மண். 1 சூக். 31 செய். 5 நோக்குக. கரஞ்சன், பரணயன், வங் கிருதன் இவர்கள் அசுரர்கள். பரணயன் பண்ணயன் என்று பிறறு. சதநகரம், நூறு கோட்டைகள்.

9. பிறர்நெருங்காச் சக்கரந்தோய் தேர்மீது
பேர்சானீ பிறங்கி யாறு
திறம்பெருகு மாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்
பதினமர்புடை செறிந்து சூழ
மறம்பெருகு மிருபதினமர் நரபதிக
டம்மையெதிர் மடங்க வென்றாய்
அறம்பெருகு சச்சரவன் துணையின்றி
யமர்க்குத்தே நின்ற வன்றே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பிரக்கியாதி பெற்றநீ (சத்துருக்க ளாகிய) பிறர் கிட்ட நெருங்க முடியாத சக்கரத்தோடுகூடிய தேரிலேறித் தர்மம் சிறந்த ஸுச்சரவஸன் ஒரு துணையுமில்லாமல் உன்னைத் துதித்தபோது அவனைக் காப்பதற்காக, அறுபதின யிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது வீரர்கள் புடை சூழ யுத்தத் துக்கு வந்த இருபது நரபதிகளோடு சண்டை செய்து, அவர் களைக் கொன்றாய்.—(எ-று) ஸுச்சரவஸ், சச்சரவன், ஓர் அரசன்.

(வேறு.)

10. துணையினை யளித்துச்சச்ச ரவசனைக் காத்தா யுன்ற
னிணையிலாவளியிற் றூர்வயாணனை யெடுத்தாய் வேந்தே
கிணைபெறும் வலி யினைமை சேரு மவ்வரசனுக்கு
ளிணையுற வாயு குற்ச னதிதிக்கவ னிவ ரேய்த்தாயே.

(இ-ள்.) வேந்தனே! (இந்திரனே!) உனது உதவிகளினால் ஸுச்சரவஸைக் காப்பாற்றினாய். ஒப்பற்ற உனது பலங்களால் தூர்வயாணனைக் காத்தாய். வலிமையும் இளமையும் சிறந்த அவ்வரசனது (ஸுச்சிரவனது) வசத்தில் ஆயு, குத்ஸன், அநி திக்கவன் இம் மூவரு மடங்கும்படி செய்தாய்.—(எ-று.) ஆயு, புரு ரவ வம்சத்து ராஜன். மண். 1, சூக். 94, செய். 2 நோக்குக. குத் ஸன், அநிதிக்கவன் இவர்கள் முன்பே சொல்லப்பட்டார்கள். ஸுச்சரவஸ், சச்சரவன், சச்சரவஸன் எல்லாம் ஒருவனையே சுட் டும். அவன் ஒரு அரசன். தூர்வயாணனும் ஓரசனே. தூர் வயாணன் வேகமாகச் செல்வோ னென்பது பொருள். அநி திக்கவனும் திவோதாஸனு மொருவனே. ஸுச்சரவஸனும் தூர்வ யாணனும் ஒருவனையோ வென்று ஸந்தேகப்படுவார் மேனாட் டாகிரியர். ஆயு, குத்ஸன், அநிதிக்கவன் இந்திரனுக் குகந்த ராஜரிஷிகளாயினும் ஸுச்சரவஸன், தூர்வயாணன் இவர்களைக் கருதும்போது இந்திரன் இவர்களிடத்தே அதிக விசுவாசமுள் ளவ னென்று தெரிகிறது. இவ்விந்திரனுடைய பிரியத்தை மண். 2, சூக். 4, செய். 7 லும் பார்க்கலாம்.

11. யாகமு முடிந்த பின்னர் வேந்தெமைத் தேவர் காக்க
வோகையோ டுயராக்கத்தோ டெனதுந் ரோழராவேம்
வாகை வீரம்பொருந்து மகார் நனியாயுள் வாய்ந்தோ
ரேகமாச் சமத்தினெங்கட்கேய்ந்தனர்வாழ்த்துவோமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! யாகம் முடிந்த பிற்பாடு இனி யெம் மைத்தேவர்கள் காப்பாற்றிநிற்கநாங்கள் சிவதமர்களாயும் தோ

மண்டலம் 1. சூத்தம் 54.

முர்களாயு மாவோம். வீரர்களாகிய புத்திரர்கள் மிகுந்த ஆயுட் காலத்தோடு கூடியவர்களாய் எங்களிடத்துச் சுகமாய்ப் பொருந் தியிருக்க, யாங்க ளுன்னை வாழ்த்துவோம்.—(எ-று.) சிவதமர் களாய் உத்தம கல்யாணர்களாய் என்பது பொருள். இதனையே செய்யுளில் ஓகையோடுபராக்கத்தோடு என்றார். ஏய்ந்தனராய் வாழ்த்துவோ மென்க. வேந்து, அண்மைவிளி.

வருக்கம் 16.

54. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 10. சூத்தம் 4.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷட ஸம்பன். வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி. 6, 8, 9, 11
த்ருஷ்டிப். தேவதை: இந்திரன்.

1. மகவானே பாவமதின் முழுக்கிவிடும்
போரினில்யா மருவா தாற்றாய்;
தகவாரு முனதுவலி முழுதுமெவ
ரறிந்திங்ஙன் சாற்ற வல்லார்?
மிகவாரு முழுக்கத்தி னதியொழுகு
ரீரினைரீ விம்ம விட்டாய்;
இகமாருந் தரைநடுக்கிற் றமொறி
யோட்டடர்கிங் கியங்க லென்னே!

(இ-ள்.) தனத்தோடு கூடிய விர்திரனே! எங்களைப் பா பச் செய்கைகளுக் குள்ளாக்கும் யுத்தத்தில் யாங்கள் சேராத படி காப்பாயாக. (ஏனெனில்) உனது பல முழுவதும் ஒருவ ராலும் சொல்ல முடியாது. அந்தரிட்சத்தில் மிகுந்த சப்தத் தோடு செல்லும் ரீரைப் பேரிரைச்சல் போடுகித்தாய், பயத் தினால் இப்பூமி யேன் நடுக்கியோடுகிறது?—(எ-று.) மகவான், தனவான். ஏனெனில் என்னும் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. ரீ எந்தப்போரில் எவரோடு சேருவா யென்பது நிச்சய மில்லாத தனால் சில சமயங்களில் ரீ எதிரிகள் பக்கத்தில் நின்றவிட் டால் உன்னோடேயே சண்டை செய்ய நேரும். அதனால் பாபம் ஏற்படும். ஆகையினால் அப் போரில் எம்மை முட்டி விடாதே பென்று கூறப்பட்ட தென்பார் மேனாட்டாகிரியர். பூமி யென்ற தினால் வானம் அந்தரங்களையும் இனத்தாற் கொள்ளுக வென் பார் சாயனர். முவுலகும் நடுக்குவானேன் என்ற வினாவுக்கு

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

உன் வலியைக் கண்டு முவுலகும் நடுக்குகின்றன என்ற விடை கொள்ளத்தக்கது என்பார் அவர்.

2. அர்ச்சிக்க வுரம்பொருந்துஞ் சக்கிரியைப்
பூசிக்க வார்த்தே யுண்மை
யிச்சிக்குந் துதிகேட்கு மிர்திரனைத்
துதிக்க புவி வானி ரண்டு
நச்சித்த மின்மையினைத் தீர்க்கவென
விரக்கின்ற நாதன் றன்னைக்
கர்ச்சித்துக் கீழிழியும் வகைரீரைப்
பெய்விக்குங் காளை தன்னை.

(இ-ள்.) (அத்வர்புக்களே!) வலிபொருந்திய சக்கிரியை அர்ச்சிப்பீர்களாக. இது தகுதியான துதியென்று எண்ணி அதனை விரும்பிக் கேட்கும் இந்திரனைப் பூசிப்பீர்களாக. பூமி வானமென்னு மிரண்டுக்கும் (நாயகனை) மழைபெய்விப்பவனைத் துதிப்பீர்களாக.—(எ-று.) 'இச்சித்த வளித் தொழுகும் வலி மிகுந்த காளையா மிறைவன்தன்னை' என்பது நான்காம் அடியி ன் பாடபேதம். வலியிற் சிறந்த மாந்தர் நினைத்தவற்றை யளிக் கும் பெருமை வாய்ந்த விருஷபத்தை என்பது பொருள்.

3. பகைவர்களை யடக்குந்தன் வலியினிடத்
தெவன்மனத்தே யுறுதி பாரித்
தகவுவனவ் வொளிசாரும் பெருந்தேவை
நன்மொழியா லருச்சித் தேத்த;
மிகுகீர்த்தி யசரனவ னென்னாரை
வாட்டுபவன் மேன்மை சான்றோன்
புகலரிக ளிரண்டேத்து மிடபமொடு
தேரொனவே புகல்வா ரன்றே.

(இ-ள்.) (ஸ்தோதாக்களே!) பகைவரை யடக்கும் தனது வலியை யெண்ணி யெவன் செல்வானே அவ் வொளிபார்த் பெருந்தேவனாகிய இந்திரனை நல்ல வார்த்தை கூறி யருச்சிப்பீர் களாக. அவன் மிகுந்த கீர்த்தியுள்ள அஸுரனும், பகைவரை யடக்குபவனும், மேன்மை பொருந்தியவனும், இரண்டு குதி ரைகளால் பூஜிக்கப்படுபவனும், (இழுக்கப்படுபவனும் என்ற படி.) அவனையே விருஷபமென்றும் ரதமென்றும் கூறுவார் கள்.—(எ-று.) ஸ்தோதாக்கள், ஸ்தோத்திரம் செய்வோர். அசுரன் ஈண்டு இந்திரனைக் குறித்தது, பகைவரை யடக்கு வோன் அல்லது பலத்தோடுகூடியவன் அல்லது (ஆஸைப் பராண

தார்பாதி ததாதி இதி அஸூர:) பிராணங்களைத் தருபவன், அல்லது ப்ராணவாக்யம் என்று தைத்திரீயம் கூறுவதால் ஜலத் தைத் தருபவன், என்பது பொருள். அஸூரன் அபிஷ்டத்தை நீக்குபவன், தேவன் என்னும் பொருள் மண். 1 சூக்த. 24 செய். 14ல் சொல்லப்பட்டது. விருஷபம், இச்சித்த பொருளை வர்ஷிப்பவன். ரத: ரம்ஹணசீல: வேகமாய்ச் செல்லுபவன். இந்திரனைத் தேரெனவும், காணையெனவும் உபசாரப்படுத்திக் கூறினார்.

4. பெருந்திவியி னுச்சமதிற் பிறங்கிடங்க
ளசைந்திரப் பிறங்கி னாய்நீ,
யருந்திடத்தி னொருவனுய்ச் சம்பரண
யுடல்பிளக்க வடித்திட் டாயே,
பொருந்துபல மாயாவிக் கூட்டமதைச்
சுதை குடித்துப் பொங்கு மூக்கத்
திருந்திறலிற் கூரசனி கையேந்தி
மனத்துணிவோ டெதிர்த் த போதே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பல மாயாவிக் கூட்டங்களாகிய அசுரர்களைச், சோமபானஞ்செய் தெழுந்த ஊக்கத்தினால் வலி மைபொருந்திய கூர்மையான அசனியை (வச்சிராயுதத்தைக்) கையிலேந்தி மனத் துணிவோடு எதிர்த்து வீசியபோது வா னுச்சியி லுள்ள விடங்களைக் கம்பிக்கச்செய்தாய்; மேலும் நீ பொருவனாக நின்று சம்பராசுரனைப் பிளந்தாய்.—(எ-று.) கூர சனி கூரிய இடி அல்லது வச்சிராயுதம்.

5. (அ) மேகத்தை நனிமுழங்க விட்டனையால்,
வாயுவினுன் மெதுவை யெய்தத்
தாகத்திற் பழஞ்சமைத்தாய், வற்றுவிக்கும்
ஆதவன்மேற் றண்ணீர் வைத்தாய்.
ஏகத்தி னெதிரின்று பகைவதைக்கு
முள்ளமதை யெய்து முன்போற்
பாகத்திற் சமைப்பவர்க ளின்றேனு
முனக்குமேற் பகர்தற் றியாரே?

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ மேகத்தைக் கர்ச்சிக்கச்செய்தாய். வாயுவினுல் (புளி முதலாகிய) பழங்கள் மெதுத்தன்மையை யடைந்து பழுக்கச்செய்தாய். வஸ்துக்களைச் சோஷிப்பிக்கும் சூரியனுக்கு மேலான விடத்தில் தண்ணீரை யமைத்தாய். பகைவரை வாட்டுகின்ற உள்ளத்தோடுகூடிய உண்ணப்போலக் காலபலனைத் (வெயில் காலத்தில் வறட்சியையும் மழைக்காலத்

தில் மழையையும்) தருபவர்கள் இன்றைக்காவது உன்னின் மேம்பட்டவர்கள் சொல்லுவதற் கெவராவ துள்ளார்களோ? (இல்லை என்றபடி.)—(எ-று.) வாயுவினுல் சூரிய கிரணங்களையும், மழையினால் நீரையும் மறுபடியும் நிலைநிறுத்துகிறார்கள். அப்படி நிறுத்துவது இந்திரனுடைய வேலையாக உபசரிக்கப்பட்டது. வநம் என்பதற்குச் சாயணர் நீர் என்று உரை கூறுவர் ஆனால்மேனாட்டாசிரியர் வநம், காடு என்பார். அவருரைப்படி செய்யுள் வருமாறு.—

- (இ) வனமாரும் பெருமுழக்கத் திந்திரனே
சுட்டுணனு மறைத்து வைத்த
தனமாரும் பொருட்குவையை வாயுவினி
னெற்றியின்மேற் றள்ளுங் காலே
மனமார முற்காலத் திழைசெயலை
யின்னமுமே மறித்துஞ் செய்யா
துணையாரே தடுப்பவர்க ளுறுதியொடு
பகைவதைக்கு முள்ளம் வாய்ந்தோய்.

(இ-ள்.) உறுதியும் பகைவதைக்கு மனமும் பெற்ற விந்திரனே! காடுகளை நிறைக்கும் பேரொளியோடு விழும்படி சுட்டுணன் அடைத்து வைத்திருந்தவற்றைக் காற்றினது தலையில் தள்ளும்போது, நீ முற்காலத்துச் செய்த அத்தொழிலை இன்று திரும்பவும் செய்யாதவண்ணம் உன்னைத் தடுக்கப் பலம் வாய்ந்தவர் யாவருளார்?—(எ-று.) இந்திரனே என்பது அதிகாரத் தாம் சேர்த்தது.

வருக்கம் 17.

(வேறு.)

6. நரியனைத் துருவ சன்னை நாடியே யதுவை வையற்
சூரியபுத்திரன் துர்வீதி யோடுநால் வரையுங் காத்தாய்;
பரியொடு தேர் கெடாது பாவித்தாய்; சதமகத்தோய்!
அரியநம்புரங்க டொண்ணுற்றென்பதை யழித்தாயன்றே.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! நர்யன், துர்வசன், யது, வைய னுடைய புத்திரன் துர்வீதி என்னும் நான்கு ராஜாக்களைக் காத்ததோடு அவர்களது தேர் குதிரைகள் கெடாதபடி பாதுகாத்தாய். சம்பரனது 99 கோட்டைகளையும் அழித்தாய்.—(எ-று.) துர்வசன், யது, துர்வீதி இவர்கள் யாககர்த்தாக்களுக்கு உதவிசெய்யும் ராஜரிஷிகள் என்பது, மண். 1, சூக்த. 36, செய். 18ல்

மண்டலம் 1. குத்தம் 54.

கூறப்பட்டது. நாயனும் ஒரு ராஜரிஷியே. இத் தொண்ணூற்றொன்பது கோட்டைகளும் சம்பாந தென்பார் சாயனர்.

7. அவனேநற் சனங்களுக்கு வேந்தனொடு
சற்பதிபு மாவான் ஆன்மா
வவனேயிற் கோம்புபவன், அசிப்பொருந்திச்
சாசனத்தை யரிதிற் காப்போன்,
அவனேநற் றுதிகுறு மவனுக்கு
வேண்டுமுண் வளிப்போன், மேக
மவனேற்றத் துக்கெனவே வானிழியு
ரீர்சொரியும் அறிக மாதோ.

(இ-ள்.) அவனே (இந்திரனே!) ஜனக்கூட்டத்துக்கு நாயகன்; ஸத்துக்களுக்கு (ஸாதுஜனங்களுக்கு) ப்பதி; அவனே ஆத்மசக்தியை வளர்ப்பவன்; அவனே யசிப்பொருளோடு கூடி யாகவிதிகளைக் காப்பாற்றுவவன்; அவனே உத்தம் அல்ல சஸ்திரம் கூறும் ஹோதாவுக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களைக் (கர்ம பலனாக)த் தருபவன்; அவனுக்காகவே மேகமானது ஆகாயத்திலிருந்து கீழ் விழும் மழை நீரைச் சொரிந்தது.—(எ-று.) உத்தம் அல்லது சஸ்திரம் ஹோதா கூறுவது; ஸ்தோமம் அல்லது ஸ்தோத்திரம் ஸாமகன் பாடுவது. மண். 1, ரூக். 47, செய். 10 பார்க்க. உபரம், உபலம், மேகமென்பது கிருத்தம்.

(வேறு.)

8. இணையிலை யவனுர்த்தக் கிணையிலையவன் ஞானத்துக்
கணவுறு சோம்பான மாற்றுவோர் கருமத்தோங்க,
தணவறு வேந்தேயுன்மன் தகைமிகு பலத்தைத் துலத்
கிணையறுமாண்மைதன்னையேற்றஞ்செயவியீவோரே.

(இ-ள்.) அவனது (இந்திரனது) பலத்துக்கு வேறெவருடைய பலமு மொல்வா. அவனுடைய ஞானத்துக்கு மற்றொருவனுடைய ஞானம் கிறிது மொல்வாது. (இந்திரனே!) உன்னுடைய மகத்தாகிய பலத்தையும் ஸ்துலம்போல் கிருத்தியாய் நிகழ்த்தியும் ஸத்தத்துவத்தையும் (ஆண்மையையும்) கிருத்தி செய்யும் அகிதருவோராகிய சோமபாஜிகள் கர்மாபிவிருத்தியை யடைபட்டும்.—(எ-று.) சோமபாஜிகள் சோம்பான யாகஞ் செய்யும் யாகர்த்தங்கள். ஈவோ ராகிய ஆற்றுவோர் கருமத் தோங்க எனக் கூட்டுக.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

9. உனக்கென்றேயுண்ணுதற்காவுயர்கல்லிற் பிழிந்தசோம
மிணிக்கவே மிகுதியாக வள்ளத்தி னியைந்த; வேந்தன்
மனக்கினி லீயும் பாண மண்டுக வாசை தீர்க்க;
பினர்ப்பொருளளிக்க விச்சைகொள்ளுகபெரிதெமக்கே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ யுண்பதற்காகவே கல்லிற் பிழிந்த சோமங்கள் மிகுதியாகப் பாத்நிரங்களில் நிறைந்துள்ளன. இந்திரனது மனத்துக்குச் சுகத்தைத்தரும் பாணத்தை நீ குடிப் பாயாக. குடித்து ஆசை தீருவாயாக. பின்பு எங்களுக்குச் செல்வந்தரு மிச்சையை யடைவாயாக.—(எ-று.) வேந்தன் மனக்கு இனிவு ஈயும் பாணம் என்றது இந்திர பாணமாகிய சோமத்தை. வேந்தன் ஆற்றெடுகை.

(வேறு.)

10. மழைநீரைத் தடுத்தவிரு ணின் றதுவால்;
விருத்திரன்மன் வயிற்றி னைப்பண்
மழைமேக மொளிந்தடைந்தது; அவனடைத்த
வாறுகளா மழைக்கார் மண்ணீர்
விழைவோடுந் தரையிலுள சரிவெல்லாம்
வெள்ளப்பின் வெள்ள மாகக்
குழைவோடு மோடும்வகை யிர்திரனுங்
குறித்தடித்துக் குயிற்றி னனே.

(இ-ள்.) மழை நீரைத் தடுத்து வைத்திருந்த இருட்டும் இருந்தது. விருத்திரனுடைய வயிற்றில் மேகமானது ஒளிந்திருந்தது. அவ்விருத்திரன் அடைத்துவைத்தநதிகளாகிய மழைத் தண்ணீர் பூமியின் சரிவுகளிலெல்லாம் ஒன்றன்பிடுனென்றாய் வெள்ளமாக எல்லாப்பக்கமும் ஓடும்படி இந்திரன் அதனையடித்தோட்டினான்.—(எ-று.) நதிகள், நீரை யிலக்கையாற் குறித்தது.

(வேறு.)

11. இந்திர வதனா லெங்கட் கிருமைநோய் தீர்க்குங்கீர்த்தி
யந்திலெம் மொன்னார் தம்மை யடக்கும் பேரருமுமீக;
நந்து நஞ்செல்வர் தம்மை ஞானியர் தமையு மோம்பாய்;
எந்தமக்களிப்பாய்பொன்னுமெழில்மகாருணயுமின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ எங்களுடைய நோயை நீக்குங்கீர்த்தியையும் எங்களது பகைவரை யடக்கும் மகத்தாகிய வலி

மண்டலம் 1. சூத்தம் 55.

மையையுந் தருவாயாக, உமது செல்வான்களையும் ஸூரிகளையும் (வேதவித்துக்களையும்) பாதுகாப்பாயாக, எங்களுக்குப்பொன்னும், அழகிய மக்களும், உணவுப்பொருள்களு மளிப்பாயாக.— (எ-று.) எங்களைச் செல்வர்களாக்கிக் காப்பாயாக. ஞானிகளா கியஸூரிகளையும் ரட்சிப்பாயாக எனவும் பொருள் கொள்ளு வார். அற்றேல் 'நந்தெமைச் செல்வராக்கிக் காத்திடாய் ஞானி யோம்பாய்' என்று மூன்றும் அடியைப் படிக்க. மகார், உம் மைத் தொகை.

வருக்கம் 17.

55. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூத்தம் 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷ்டி ஸவ்யன். வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி. தேவதை: இந்திரன்.

1. அவன்பெருஞ்சீ ராகாயந் தன்னினும்பே
ரிடமகன்ற(து), அவன்மேன் மைக்க
ணவனியெனு மிந்திரனைப் புடையொவ்வா(து),
அரும்பலத்தோ னச்ச மூட்டு
மவன், துதிப்போர்க் காப்பகையைத் தவிப்பிப்போன்;
காளைதன தரிய கொம்பைக்
கவனமுறத் தீட்டுதலின் வச்சிரத்தைக்
கூர்பெறவே கருக்கிற் பானே.

(இ-ள்.) அவனுடைய (இந்திரனுடைய) பிரபாவமானது ஆகாயத்தைக் காட்டிலும் விஸ்தீரணமாக நின்றது. அவனது மகத்துவத்தில் பூமியும் அவனை (இந்திரனை) ஒருவாறு ஒத்து நிற் கானது. அரிய பலத்தோடு கூடிய அவன் பீமன் (பகைவர்க்குப் பயங்கரத்தைத் தருபவன்.) ஸ்தோதாக்களாகிய மனிதர்களுக் காக அவர்களது பகைவர்கள் பரிதவிக்கும்படி செய்பவனும். காளைமாடு சண்டைக்காகக் கொம்பைத் தீட்டுவதுபோல அவன் வச்சிராயுதத்தைக் கூராகும்படி சாணியிற் தீட்டுவான். —(எ-று.) கருக்கிற்பான், தீட்டுவான்.

2. அந்தரத்திற் றடமகன்று பரந்துள்ள
நதிகளின் பர்ண வம்போற்
கந்தரமா யேற்றவற்றைப் பெய்விப்பான்;
அதுவன்றிச் சோம பானத்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

துந்துமனக் காளையைப்போல் நடந்திடுவான் ;

இந்திரனு முற்றும் போரின்

முந்துறநல் வலிமிகுத்த வீரனெனுஞ்

சநாதனமா மொழிவேட் டானே.

(இ-ள்.) இந்திரன் அந்தரிட்சத்தில் விஸ்தாரமாகப் பரந் துள்ள மழைநீரைச் சமுத்திர மேற்பதுபோல முன்பு தானேற் றுப் பின் பெய்விப்பான் ; அஃதல்லாமல் சோமபானஞ் செய் யப் போகும்போது உற்சாகத்தோடுகூடிய விருஷபம் போல நடந்து போவான். யுத்தத்தில் இந்திரன் ஸநாதனமான வலிமை பொருந்திய வீரனென்னும் ஸ்தோத்திர மொழியைக் கேட்க விச்சிக்கிறான்.—(எ-று.) நதி, நீரென்பதை யாகுபெயரார் காட்டிற்று என்பதை மண். 1 சூத் 54. செய் 10ற் கூறினார்.

3. புசிக்கவென வன்றுநீ யிந்திரவப்
பருப்பதத்தைப் பொழியு மாறு
நசக்குவையால்; அளவிறந்த செல்வமதைத்
தரிப்பவரை நாடி யாள்வாய்
இசைக்குரிய காரியங்க ளாற்றுவதில்
நேவர்களி னென்று முன்வந்
தசைக்கரிய வுக்கிரனாய் விளங்கியெலாத்
தொழிற்குமுன ரணைவா னன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அம்மேகத்தைப் புசிப்பதற்காக அல்ல, மழை பொழிவதற்கென்றே நசக்குகிறாய். அளவில்லாத செல்வத்தைத் தாங்கிய (குபேரன் முதலியவர்களையும்) நாடி யாளுகிறாய். அவ் விந்திரன் கீர்த்திதருங் காரியங்களைப் புரி வதில் தேவர்களுக்கு முந்தின உக்கிரனாய் எல்லாத் தொழிற் கண்ணும் முன்னிற்கிறான்.—(எ-று.) பர்வதம், மேக மென் பார் சாயணர்; மலையென்பார் மேனாட்டாகிரியர். முன்னிரண் டடி முன்னியாகவும் பின்னிரண்டடி படர்க்கையாகவும் கூறி னார். இது வேதத்தில் ஸஹஜம்.

4. இனத்துமனி தருக்கெதிரி லைந்திரமொய்ம்
பவன்காட்டு மெல்லைச் சார்ந்த
வனத்திலவ னேவணங்கு மவர்தங்கள்
வசனத்தால் வாழ்த்தப் பெற்றோன்
மனத்தினிய தேனுவை மகவானுஞ்
சேமமுனி மருவிக் குங்கா
லுனன்கினிய விடபமா யாகத்தோ
ருவப்பவனு யுறுகின் ருனே.

(இ-ள்.) மனிதருக்கு முன் தனது ஐந்திர வலிமையைக் காட்டும்போது, காட்டில் அவனை (இந்திரனை) நமஸ்கரிக்கும் ரிஷிகளது வசனத்தினு லவனே வாழ்த்தப்படுவான். யாககர்த்தா (இந்திரன்) (இந்திரன்) பாதுகாப்பை யெண்ணித் தேனாவை (ஸ்துதி வசனங்களைச்) சேர்க்கும்போது யாகஞ் செய்வோன் விரும்பும் விருஷபமாக (இச்சைகளை யளிப்பவனாக.) இந்திரன் எதிர்ப்படுகிறான்.—(எ-று.) தேனா: என்பதற்குப் பசுக்க ளென் றுபொருள் கொள்ளின் விருஷபம் காளை யென்னும் பொருளை ஏற்கும். பின்னிரண்டடிக்குச் சாயணருரை வருமாறு:—“அந்த விருஷன் (இச்சையை யளிப்பவன்) விரும்பத்தக்கவன். தனவா னாகிய எஜமானன் இந்திரனும் காக்கப்பட்டு எப்போது ஸ்துதி வாக்கியத்தைத் துண்டுகிறானோ அப்போது வருஷனும் (ஹவிப் பொருளை வருஷப்பவனாகிய விர்திரனும்) எதிரொலி தருகிறான், அல்லது புருஷர்களுக்கு யாகத்தில் ருசியை ஊட்டுகிறான்.” என்பது. மருவுவிக்குங்கால் இடைக் குறைந்தது.

5. பெருஞ்செருவி லவனேதான் பிறர்பலத்தைச் சோதித்துப் பிறங்கு மொய்ப்பி
னரும்பொருநன் றுதியாளர் பொருட்டாகக் கொலைக்கருவி யாகுஞ் சம்பந்
திருந்துறவே யோச்சியபிற், சோதியுளோ
னிர்திரன் ற னிடத்து மாந்த
ரொருங்கினெவ ரும்விசுவா சந்தனைக்கை
யேற்றிட்டா ருண்மை தானே.

(இ-ள்.) பெரிய யுத்தங்களில் பிறர் பலத்தைச் சோதித் துப் பார்க்கும் பலத்தோடு சண்டை செய்பவன் அவனை (இந்திரனை.) ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவ தற்காகக் கொலைக் கருவியாகிய சம்பந்தை (வச்சிராயுதத்தை) வீசின பிறகுதான், சோதியோடு கூடியவனாகிய இந்திரனிடத் து மனிதர்கள் உண்மையான நம்பிக்கை வைக்கத் தலைப்பட்ட னர்.—(எ-று.) இந்திரன் பலவான் என்னும் நம்பிக்கையை மனிதர்கள் வைக்கத் தலைப்பட்டன ரென்க. சம்பம், வச்சி ராயுதம்.

6. புகழ்விரும்பிப் புவிபெனத்தன் வலிமிசூத்து
கிருத்திமமாப் புரிவார் கோட்டை
யுகல்விரும்பி யிடித்தழிப்பா னவற்றையெனும்,
வான்றயங்கு மொன்றல் சோதி

தகவொளிர்வான் றடைரீக்கி, யாகமதைப்
புரிவோர்க்காத் தகைசால் செய்கை
மிகுபவனும் வெள்ளமதைச் சரளமதா
யொழுக்கும்வணம் விடுவிப் பாணே.

(இ-ள்.) கீர்த்தியை விரும்பித் தனது பலம் பூமியைப் போற் பெருத்துக் காணக் கிருத்திரும் மாகச் செய்யப்பட்ட அசுரபுரங்க ளழிய வேண்டு மென்றெண்ணி, யவற்றை யழிப் பாளுனும் நற்செய்கைகளிற் சிறந்த வவன் (இந்திரன்) யாக கர்த்தாக்களுக்காக வானத்தில் விளங்கும் பல சோதிகளையும் பிரகாசிக்கவிட்டு மழை வெள்ளமானது தாராளமா யோடும்படி செய்வான்.—(எ-று.) கிருத்திரும்: சூது. எனும், எனினும்.

7. சோமமதைக் குடிப்பவனே யுன்மனமுந்
தானமதிற் சுவையின் வைக;
வாமறுதி செவிக்கொள்வோ யுன்பரியை
யிம்மகத்தின் மார்க்கஞ் சேர்க்க;
ஏமமுற, இந்திரனே, மாவல்லோர்
வினைவினைவை யென்று மோர்வார்;
சேமமுறு சாரதிக ளுள்ளளவும்
பகைவருனைச் செகுத் திடாரே.

(இ-ள்.) சோமபானியாகிய இந்திரனே! உன் மனம் தானஞ்செய்வதிற் பொருந்தட்டும். அழகிய வந்தனங்களைக் கேட்பவனே! உன் குதிரைகளிரண்டையும் இந்த யாகசாலை யை நோக்கித் திருப்புவாயாக. இந்திரனே! கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் குதிரைகளை யடக்கி நடத்துபவரும், செய்கைத் தவற் றினால் வரும் பிரதிகுலத்தை யுணர்பவருமாகிய சாரதிகள் உன் தேரை யோட்டுமளவும், ஆயுதத் தரித்த பகைவருன்னை இம் சிக்கமாட்டார்கள்.—(எ-று.)

8. வற்றுகு பொருளதனை யிருகரத்துங்
கொடைநிமித்த மணியாக் கொண்டாய்,
அற்றுகு வன்னுடலும் புகழ்பரந்தோய்,
அழிவில்வலி யணைந்து நின்ற(து),
உற்றுகு நீரெடுப்போர் சூழ்ந்திடுங்கு
பங்களென வுன்னங் கங்கள்
பெற்றாரும் பெருஞ்செயலால், இந்திரனே,
மிகப்பெருகிப் பிறங்கு மாலோ.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 56.

(இ-ள்.) கீர்த்தி மிகுந்தவனே! சுயராஜிதமான பொருளை இரண்டு கைகளாலும் தானத்தினிமித்தம் ஏந்துகிறாய். உன் சரீரம் பகைவரால் அழிக்க முடியாத வலிமையை யடைந்துள்ளது. தண்ணீரிறைப்பவர்கள் கிணறுகளைச் சூழ்ந்து நிற்பதுபோல, இந்திரனே, உனது சரீரத்தின் அங்கங்களெல்லாம் விருத்திரவதம்போன்ற பெரிய காரியங்களால் நிறைந்திருக்கும். —(எ-று.)

வருக்கம் 20.

56. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 6.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷே ஸவ்யன். வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி. தேவதை இந்திரன்.

1. வடவையொடு கிரீடிக்க வெழுங்குதிரை
யெனவிவனு மகத்தோன் வைத்த
விடமதிப்பே ருண்கலத்தே யுளசோமன்
சூடிக்கமன மெழுவே தூண்டி
யுடன்மயமா யரிபூட்டி யியையிரத
மொளிவாய்ந்த துடனி ருத்தித்
திடமுறவே பெருஞ்செயல்க ளாற்றும்வலி
பெறச்சோமஞ் சிறந்துண் பானே.

(இ-ள்.) பெண் குதிரையோடு கிரீடிக்க வெழும் ஆண் குதிரையைப்போல, இவ்விந்திரன் யஜமானன் சேகரித்து வைத்துள்ள பெரிய உண் கலங்களி லுள்ள சோமத்தைக் குடிப்பதற்குத் தன் மன மெழுகையால் தன்னைத் தூண்டிப், பொன் மயமாய் இரண்டு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றுப் பிரகாசத்தோடு கூடிய தனது தேரை நிறுத்திப், பெரிய காரியங்களைச் செய்யும் வன்மையை யடையச் சோமத்தைக் குடிப்பான். —(எ-று.) உடல், பொன், தங்கமென்னும் பொருட்டு.

2. பொருள்கூட்டு மனமெழுந்த வாணிபர்கள்
பரவையின்மேற் போவார் நோப்
பொருளேந்துந் துதியாள ரவற்குழந்து
வணக்கமொடு போற்றி நிற்பர்;
காணோதித் தோகையர்கள் மலையேறிப்
பூத்தொகுத்த தோய்வ தென்னப்

பொருடோயுந் துதியுரிவீர் யாகபதி
யுரம்விரைந்து புகழு விரே.

(இ-ள்.) பொருள் சம்பாதிக்க விரும்பிய வியாபாரிகள் சமுத்திரத்தின் மேலும் போவதுபோல நல்ல ஸ்துதிகளைக் கூறுவோர் (தாங்கள் பொருள் பெறும் நிமித்தம்) அவனை (இந்திரனை)ச் சூழ்ந்து வணக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரம் செய்வார்கள். காமினிகளாகிய ஸ்திரீகள் (தங்களுக்குஷ்டமான) பூக்களைச் சேகரிப்பதற்காக மலைகளின்மே லேறுவதுபோல, ஸ்தோதாக்களே, யாகபதியாகிய இந்திரனது வலிமையை ஸ்துதியுங்கள். —(எ-று.)

3. அயகவச மணிந்தவவன் முரணினரை
மிகநலிப்போ னூர்த மாயை
மயவசரன் சுட்டுணனைத் தாமணியாற்
சிறையகத்தே மதத்தாற் கட்டுஞ்
சயமுடைய னுனமகான் றுகள்கதுவா
தெதிரிகளைச் சாட நாகத்
துயர்சிகர மொளிர்வதென வவனுண்மை
போரிடத்தே யொளிரு மன்றே.

(இ-ள்.) இருப்புக் கவசத்தை யணிந்தவனும், சத்துருக்களை வாட்டுபவனும், மாயை மிகுந்த வசரனாகிய சுஷ்ணனைக் கயிற்றூற் காராக்கிரஹத்திற் கட்டும் ஜயசிலனும், மஹானும் (ஆன இந்திரன்) தனக்குத் தோஷம் நேராதபடி பகைவர்களைச் சாடும்போது, அவனது ஆண்மை மலைச் சிகரம் விளங்குவது போல யுத்தத்தில் உன்னதமாகப் பிரகாசிக்கும். —(எ-று.)

4. வைகறைக்கா லந்தன்னிற் சூரியனு
முடன்செல்லபோல் வண்மை பென்னு
மெய்குலவு தேவியின் தூமுமுனல்
வளர்ந்துற்று வேந்தன் பக்கல்
வைகடுமக் காலமடங் காவலியோ
டிருள்சித்து வளரன் னானு
மொய்குரலிற் பெருந்துளி யெழுப்புவான்
பகைவதைத்த மொய்ப்பி னோடே.

(இ-ள்.) விடியற்காலத்துக்குப்பின் சூரியன் றோற்றுவது போலப் பலமென்னுந் தேவி உன்னால் வளர்ச்சியடைந்து இந் திரனது பக்கத்தில் நிற்கும்போது அடங்காத வலிமையோடு இருளைக் கெடுத்துப் பெருமையில் வளருகின்ற அவ் விந்திரன்

மண்டலம் 1. குக்தம் 56.

சத்துருஸம்ஹாரஞ் செய்த உற்சாகத்தினால் எழுந்த சப்தத் தோடு பெருந்துளியைக் கிளப்புவான்.—(எ-று.) உன்னால் என் பதற்கு ஸோமத்தால் என்று பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரி யர். உனது (ஸ்தோதாவினது) ஸ்தோத்திரத்தால் என்பார் சாயனர். இருள்தீத்து, அந்தகார ரூபமா யுள்ள விருத்திரன் முதலானவர்களைக் கொன்று என்பது பொருள்.

5. விருத்திரனான் மறைக்கப்பட்ட டாருயிருக்
காதரவா மெலிவி னீரை
யிருத்திரீ யசைவிலா தந்தரத்துப்
பலதிக்கு மியைத்துப் பின்னர்
உரத்தின்மிகு மிற்கிரனே தனமெளிதிற
றரும்போரி னுவந்து சோமம்
வருத்தியநன் மதவலியா லவற்கொன்ற
போதுவெள்ள மழைநந் தாயே.

(இ-ள்.) வலி மிகுந்த இந்திரனே! விருத்திரனால் மறைத் துவைக்கப்பட்ட பிராணிக் கூட்டங்களுக்கு ஆதாரமான தண்ணீரை யசையாதபடி அந்தரத்தில் பல திக்குகளில் நிறுத் திப் பின்பு செல்வ மெளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய யுத்தத்தில் சோமங் கொடுத்த மதவலியினால் இவ் விருத்திரனைக் கொன்ற போது மழை நீர் வெள்ளமாகக் கீழிழியும்படி செய்தாய்.— (எ-று.)

6. இந்திரவன் மகத்துவத்தால் வானிருந்து
பூதலத்தே யெச்ச கத்துஞ்
சந்தரமா யுயிரோம்பு மழை நீரை
நிலைப்பிப்பாய்; சோம மாந்தி
நந்துமதக் களியெய்தி முகினீரை
• வீழ்த்துங்கா னாடிக் கல்லான்
முந்துறும்பல் காவலினை விருத்திரற்கு
வாய்த்தவற்றை மொய்ம்பிற் றீர்த்தாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன் மகத்துவத்தினால் விண்ணி டத்தி விருந்து பூமிப்பிரதேசத்தில் எல்லாச் சகத்து முள்ள உயிர்களுக் காதாரமான மழைத் தண்ணீரை நிலைக்கச் செய் வாய். சோமத்தைக் குடித்து மதத்தினால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து மேகநீரை வீழ்த்தும்போது விருத்திரனுடைய கல் லாலான காவல்களை உன்னுடைய பலத்தினால் அழித்தாய்.—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

57. மண்டலம் 1. அதுவாகம் 10. குக்தம் 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : ஷட ஸவ்யன். வடமொழிச்சந்தம் : ஜகதி. தேவதை இந்திரன்.

1. பெருங்குணத்துப் பெருஞ்செல்வப் பெருந்தானஞ்
சிறந்தோற்குப் பிறங்கு முண்மை
யருந்திறலோற் கென்றுதியை யாக்குவன்மெய்
பெருத்தோற்கிங் கணையு மொய்ம்பிற்
பெருந்திறலும் பள்ளமிழி புனலெனவே
தடுக்கரிதாப் பெருக வெங்கும்
பொருந்துயிர்க்கட் பரவுநிழல் பலமளிப்பான்
நிறந்துவிடும் புகழி னோற்கே.

(இ-ள்.) சிறந்த குணத்தோடு கூடியவனும் பெரிய செல்வத்தோடுகூடியவனும், தானத்திற் சிறந்தவனும், உடலின து ஆகிருதி பெரிதாகவுள்ளவனும், பள்ளத்திற் பாயும் நீரைப் போலத் தடுக்கமுடியாத ஆற்றல் சிறந்துநிற்கப், பலஜீவர்களிட த்தும் வியாபித்துநிற்கும் செல்வத்தைத் திறந்துவிட்டுத் தானஞ் செய்பவனுமாகிய இந்திரனைக் குறித்து எனது மனனியமான ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்வேன்.—(எ-று.) நிழல், செல்வம் அல் லது தனம்.

2. வெள்ளஞ்சூ ழிவ்வுலகு முழுதும்பி
னுனைத்தொடர்ந்த வேள்வி வேண்டிப்
பள்ளமுறும் புனலெனவே யவிதருவோன்
சவனங்கள் பார்து சூழ
மெள்ளருஞ்சீ ரிந்திரன்கட் பொன்மயமா
வோங்கியெவ ரோனார் தன்னை
யெள்ளினருக் கிடுக்கணளி வச்சிரந்துங்
காதசலத் திறுத்த போதே.

(இ-ள்.) மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்த இந்திரனிடத்துப் பொன் மயமாய்ச் சத்துருவதஞ்செய்வதிற் சிறந்த வச்சிராயுதமானது மேகமாகிய மலையி னுச்சியில் (அல்லது விருத்திரன்மேல்) ஜாக் கிரதையா யடித்த (மேகத்தைப் பிளந்த) பின்னர் இவ்வுலக முழு வதும் உன் சம்பந்தமான யாகத்தின் பொருட்டு உன்னைப் பின்றொடர்ந்தன; ஹவிஷ்மந்தனது யக்ஞப்பொருள்கள் பள் ளத்தி லோடும் ரீரோனப் பார்து உன்னைச் சூழும் —(எ-று.) ஹவிஷ்மந்தன், அவிப்பொருளைப் படைத்தவன். முன்னிலை களும் இந்திரனையே குறித்தன.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 57.

3. பீமனுக்குத் தமப்போற்றிற் குரியவனுக்
கிம்மகத்துப் பேசு மின்று
சேமமுற வவியுணவைச் சேர்த்திடுவாய்,
உஷஸேரீ சீர்த்தி வாய்ந்த
தாமணீஐந் திரமொய்ம்பார் சோதியைத்தோத்
திரம்புரீவோர் சாலத் தேரும்
வாமணியிங் கவிபெறுவான் குதிரையெனக்
கதித்தேக வயக்கி னாரே.

(இ-ள்.) உஷாதேவியே! பயங்கரமானவனும், உத்தம
ஸ்தோத்திரத்திற்குப் பாத்திரனுமான வந்திரன் பொருட்டு இந்
த யாகத்தில் இப்பொழுது ஹவிர்லக்ஷண வன்னத்தை நீ சேர்ப்
பாயாக. கீர்த்தி மிகுந் தாமனும் (எல்லாவற்றையுந் தாங்குபவ்
னும்) ஐந்திர வலிபொருந்திய சோதியும், ஸ்தோதாக்களால்
நன்றாக அறியப்பட்டவனுமான அவனை, குதிரைதான் கருதிய
இடத்தை நாடி விரைவாகச் செல்வதுபோல, குறித்த வலி
யுண்டியை நாடிச் செல்லும்படி, கதியுள்ளவனாகச் செய்தார்கள்.
—(எ-று.) பீமன், பயங்கரமானவன். தாமன் : எப்பொருளையும்
தாங்குபவன், வாமன் : எதுகைப்பற்றிச் சேர்ந்தது.

4. பலர்போற்று மிந்திரனே விபுலதன
நாயகனே பண்பு வாய்ந்த
நலம்போற்று முன்றுணையை நேடுமியா
முன்னவரே நாடி னாவோம்;
பொலன்போற்றுந் துதிவிழைவோ யுன்னையலா
ரெம்பாவைப் பொருந்தா ரன்றே;
நிலம்போற்றும் பொருள்களினே விரும்பலினென்
துதிவசன நேர்ந்தேற் பாயே.

(இ-ள்.) பலராலுந் துதிக்கப்படுபவனே! இந்திரனே
மிகுந்த செல்வமுள்ளவனே! உன்னை யாச்ரயித்து நடக்குப்
பாங்கள் உன்னைச் சேர்ந்தவரே யாவோம். அழகிய துதிவை
விரும்புவவனே! உன்னை பல்லாத பிறர் எமது பாக்களைப்
பொருந்தி நிற்கமாட்டார்கள். பூமியானது தன்னிடத்து ஓந்
தும் வஸ்துக்களை விரும்புவதுபோல எங்களுடைய ஸ்துதி வ
னங்களை நீ விரும்பிக் கைக்கொள்வாயாக.—(எ-று.) நிலம் விருப்
பலின் எனச் சேர்க்க. இன், உவமை யுருபு. இது ஓர் ஸாமம்

5. இந்திரவுன் விரியமு மிகப்பெரிதா
முன்னவரே பாங்க ளிரந்த

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

நந்துறம்பல் றுதியாற்று வோனெண்ண
மகவானே நாடிப் பூர்த்தி
பொந்தும்வகை யாற்றுகவுன் விரியத்தைப்
பின்பற்றிப் புகல்பேர் வாணம்
வந்துதன தூரம்பெருக்கிற்(று), இப்புவிபு
முன்வலிக்கீழ் வணங்கிற் மன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது சாமர்த்தியம் மிகப் பெரி
யது. நாங்கள் உன்னைச் சேர்ந்தவர்கள். மகவானே! இந்த
ஸ்தோதாவினது எண்ணத்தை நாடிப் பூர்த்தி செய்வாயாக.
பெரிய விண்ணும் உனது திறமையி னளவாகவே தனது பலத்
தை விருத்திசெய்துகொண்டது. இந்தப் பூமியும் உனது பலத்
துக்கு எடங்கிநின்றது.—(எ-று.) விரியம், சாமர்த்தியம், திற
மை. பூர்த்திபொந்துதல் : நிறைவுபெறல், பொந்துதல், திசைச்
சொல்.

6. வச்சிரத்தைக் கைப்பிடித்த வந்திரனே
யிடம்பாந்து வளரம் மேக
வுச்சிதப்பேர் மலையினேரீ நொறுங்கும்வகை
யுன்குவிசத் துடைத்தா யங்கே
வைச்சதனை சூழ்ந்துளரீர் கீழ்நோக்கி
யோடும்வகை வயக்கி யெங்கும்
பொச்சமிலா தோங்கும்வலி நீதனியே
தாங்கினையாற் பொய்மை யன்றே.

(இ-ள்.) வச்சிரியே! இந்திரனே! விஸ்தீரணமான பெரிய
அந்த மேகமாகிய மலையை (அல்லது விருத்திராசுரனை) நொறுங்
கிப்போகும்படி உனது வச்சிராயுதத்தினு லுடைத்தாய். அந்
கே கட்டுப்பட்டுநின்ற நீர் கீழ்நோக்கி யோடவிட்டாய். ஓட
விட்டு எவ்விடத்தும் குறையாமல் பெருத்து நிற்கின்ற வலி
மையை நீயே தனியாகப்படைத்தாய். (வேறொருவரும் படைக்
கவில்லை யென்றபடி.) இது சத்தியமாம்.—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

58. மண்டலம் 1. அறுவாகம் 10. சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : கோதமபுத்திரன் நோதஸன். வடமொழிச்சந்தம் :
1-5 ஐகதி, 6-9 த்ருஷ்டிப். தேவதை : அக்கினி.

1. பலத்தினுற் பிறப்படைந்த வமரனவ
 னுதித்ததுமே பாடி வானால்;
 நலத்தவோ தாலாவான் மகத்தவன் றன்
 னுதுவனாய் நடக்குங்காலை
 வலத்தருஞ்சீர் மார்க்கத்தா லந்தரிட்ச
 வுலகமதை மதிக்கத் தோற்றித்
 தலத்துறுமா மகமதனி லவிசுமந்து
 தெவ்வர்பணி சாதிப் பானே.

(இ-ள்.) பலத்தினால் (அரணியைக் கடைவதால்) தோன்
 றும் மரணமற்றவன் அவன். அவன் பிறந்தவுடனேயே தொடு
 வதற்கு முடியாதவனாயிருப்பதால் துன்பத்தைத் தருவான்.
 ஹோமநிஷ்பாதகனாகிய அவன் யாக கர்த்தாவின் தூதனாகத்
 தேவர்களைக் கொண்டுவரச் செல்லும்போது அதற்கு முன்
 அமங்கலமாயிருந்த அந்தரிட்ச வுலகத்தைத் தான் செல்லும்
 மார்க்கத்தால் பலருக்கும் தெரியும்படி ஒழுங்குபடுத்தித் தாற்றி
 யாகத்தினிடத்தி லுள்ள அனியைச் சுமந்து தேவர்களுக்கு
 பணிவிடைசெய்வான்.—(எ-று.)

2. சரையடையான் சுவாலையாற் றுண்வேண்டுஞ்
 சிறுதுரும்பைச் சாப்பிட்டுப் பிடி
 னருகுறையும் பெருங்காட்டர் தீனப்பற்றி
 விரைவினெரி நிலைக்க வேறும்;
 மருவுபொருட் சட்டழிக்க வெழுஞ்சுடர்கள்
 குதிரையென மருவுங் காந்தி;
 உரைதருமா காயத்தி னெழிவியெனப்
 பெருமுழக்க மோங்கிற் மன்றே.

(இ-ள்.) கிழத்தன்மையை யடையாதவனாகிய அக்கினி
 தனது சுவாலையினால் தனக்கு வேண்டிய சிறு துரும்புகளைத்
 தின்று பிறகு பக்கத்தி லுள்ள பெரிய காஷ்டங்களிற் பிடித்
 துக்கொண்டு நிலைத்திருக்கும் வண்ண மேறுவான். தம்மை
 யடையும்பொருள்களைத் தவிர்த்துக் கருதும் சுவாலையின் குதிரை
 யைப்போலப் பளபளப்பாய்த் தெரியும். அப்பொழுது ஆகா
 யத்திலுள்ள மேகம் முழங்குவதுபோலப் பெரிய சப்தமானது
 எழுந்தது.—(எ-று.)

3. உருத்திரர்க்கும் வசக்களுக்கும் புரோகிதனய்த்
 தூதுவனு யுறைந்து மிக்க
 வருத்தியுட னவிதாங்கித் தனம்பரிக்கு
 ம்மரணுல காயுட் காலம்

பெருத்துறையு மனிதரிடத் திரதமென
 விரைந்தோடிப் பேர்சால் செல்வக்
 கருத்துறுமன் னார்க்கேற்ற வகைத்தேவன்
 சிறந்தீவான் கனகந் தானே.

(இ-ள்.) உருத்திரர்களுக்கும், வசக்களுக்கும் புரோகித
 னாயும், ஹோதாவாகவும் தங்கி அவர்களுக்காக அன்போடு
 அளிப்பொருள்களைச் சுமந்து பகைவரது தனத்தைப் பறிக்
 கின்ற அமரனாகிய தேவன் (ஒளிபொருந்தியவன் அதாவது
 அக்கினி) ஆயுள்பெருத்த மனிதரிடத்து ரதமென்று சொல்
 லும்படி வேகமாய்ப் போய்ச் செல்வத்தை எண்ணி ஸ்தோத்திர
 ரஞ் செய்யு மவர்களுக்குத் தக்கபடி சிரேஷ்டமான தனத்தை
 யளிப்பான்.—(எ-று.)

4. வாயுவினாற் றாண்டப்பட்ட டக்கினியும்
 பேரொளியின் வளர்ந்து தன்னு
 வேயுமொளிச் சுவாலையினு லெளிதாகப்
 பெருமரங்க ளேறா நிற்கும்;
 பாயுமிட பம்மெனநீ மூப்படையா
 யாவலொடும் பாத பங்கள்
 தீயவொளி யலைபாய்ந்தோய் வனந்தாவு
 நெறிகறுப்பாய்ச் சேரு மன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியானது வாயுவினாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டு
 மிகுந்த தொனியோடு வளர்ந்து தனது நாக்கிற் றேய்ந்த
 சோதியால் இலகுவாகப் பெரிய மரங்களில் ஏறிப் பற்றிக்
 கொள்ளும்; மூப்பை யடையாதவனே! ஒளிபொருந்திய
 சுவாலையாகிய அலையோடு கூடியவனே! பாய்ந்துசெல்லும்
 விருஷபத்தைப்போல (காளையாட்டைப்போல) ஆவலோடும்
 மரங்கள் தீய்ந்துபோகும்படி காட்டிற் றுவும்போது நீ போன
 வழி கறுத்துப் போகிறது.—(எ-று.)

5. சுடர்ப்பல்லன் வாயுவினாற் சோதிக்கப்
 பட்டொளிர்வோன் றேயாக் கூட்டத்
 தடர்த்தொழுகுங் காளையென வனமதனிற்
 சுடர்க்கூட்ட மார வென்றுந்
 துடைக்கரிய ரஜத்தினிற்றன் நேசுவலி
 யோடுமெதிர் தோன்றிச் செல்காற்
 படைத்தபெரு மச்சத்தாற் றுவாமுஞ்
 சங்கமமும் பணிக்கு மன்றே.

மண்டலம் 1. குத்தம் 58.

(இ-ள்.) சுவாலையே பல்லாகவுடையவனும் வாயுவினால் பிசாரோபிக்கப்பட்டு வளர்பவனுமான அக்கினி, நிறைந்துள்ள பசுக்கட்டத்தை யடக்கித்திரியும் காளையைப்போலக் காட்டினிற் றனது சுவாலைக்கட்டமானது நிறைய என்றும் அழியாத அட்சயமான ரஜத்தினிடத்தே தன் தேஜோபலம் தெரியும்படி செல்லும்போது ஸ்தாவர சங்கமங்கள் பயத்தினால் நடுங்குகின் றன.—(எ-று.) ரஜம், ஆகாயமென்பார் மேனாட்டாகிரியர். மாங்களினின்று ஒழுகும் கசிவுரீர் என்பார் சாயணர். தபுர் ஜம்பு : சுடர்ப்பல்லன்.

வருக்கம் 23.

(வேறு.)

6. மக்களாலெளிதிற் போற்ற மருவுவோ யதிதி யோதா பக்கமார் நண்பனென்னச் சுகத்தினைப் பகுப்போ யங்கி யிக்கட லுலகின் மாந்த ரிடத்தழகமைந்த பொன்னின் மிக்குருவுளையமைத்தார் மேன்மைசால் பிருகுலென்போர்.

(இ-ள்.) மாந்தர்களால் எளிதிற் றுதித்தழைக்கக் கூடிய பவனே! யாகத்தலத்துக்கு வரும் அதிதியே! ஹோதாவே! பட்சத்தோடு கூடிய சிநேகிதனைப்போலச் சுகத்தை ஈபவனே! அக்கினியே! பிருகுக்கள் உன்னை மாந்தர்களுக்கு மத்தியில் அழகுவாய்ந்த பொன்னை யமைப்பதுபோல ஸம்ஸகார பூர்வ மாய் அமைத்தார்கள்.—(எ-று.) பக்கம், பட்சம். ஓதா, ஹோதா வென்பதன் சிதைவு.

7.(அ)அங்கியையெழுநாலோனையருமைவாய்மகஞ்செய்வோனைத் தங்குறு மகத்தில் யாருஞ் சார்த்து முத்தமனைக் கீர்த்தி பொங்கிய துத னாகிப் புகல்வசு கூட்டு வோனை யிங்குறு மலியின் வேட்டற் கிகெனத் தனமிரப்பல்.

(இ-ள்.) அக்கினியும், ஏழு நாக்கோடு கூடியவனும், யாகம் செய்யும் ரித்விக்கும், எல்லாரும் யாகத்தில் பூஜிக்கும் உத்தம னும், ஹோதாவும் செல்வத்தை (வசவை) க் கூட்டுபவனுமான அக்கினியை, இங்குள்ள அவிபுணவோடு வணங்கித் தனமளித் தும்படி வேண்டுமென்.—(எ-று.) இச் செய்யுள் மேனாட்டாகிரிய ருரைப்படி பாடியது. ஆனால், மூலத்தில் ஸப்த ஜுஹவா வென்றுள்ளது. சாயணர், 'ஏழு ஹோதாக்கள், ரித்விக்குக் கள் யாகத்தில் வணங்கு முத்தமனும், தேவர்களைக்கூட்டி வரு பவனும் ஆன அக்கினியை வணங்குகிறார்கள். எப்பொழுதும்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

செல்வத்தைக் கூட்டுபவனாகிய அவ் வக்கினியை ஹவிரஸக்ஷண அன்னத்தோடு வணங்கிக் கர்ம பலனை ரத்னத்தை யாசிப் பேன்.' என்று உரை கூறுவர். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:--

(இ) கேழுறுத்தமனா மங்கி தேவரைச் சேர்ப்போன் றன்னை யேழுபேர் மகத்தோர்யாகமிழைப்பவர்வணங்காநிற்பர் மானழைய யென்றுங் கூட்டு மவனை யுண்டியின் மதித்துத் தாழுவே னாதநங்க டருகென யாசிப்பேனே.

8. முன்பினிற் பிறந்த சூனுமொய்த்த பன்னட்புனியுக்கோய்! அன்பர் நிறுதுதிப்போர்க் கிறை யழிவிலாச்சுமனிப்பாய்; உண்பன பெற்றோ யங்கி யுயரயத் திடமார் காப்பால், அன்பொடு முனைத்துதிப்போன் பாபங்க ளகற்றிக்காக்க.

(இ-ள்.) வலியினால் (முறுகக் கடைவதனால்) உண்டான புத்திரனே! மித்திரர்களில் சிறந்தவனே! (அல்லது அறுகல சோதியோடு கூடியவனே!) உன்னைத் துதிக்கு மன்பர்களுக்கு இப்பொழுது அழியாத சுகத்தைக் கொடுப்பாயாக. உண்ணும் பதார்த்தங்களிற் றேன்றியவனே! அக்கினியே! இரும்பு போல் உறுதியாகவுள்ள காவலினால் உன்னைத் துதிக்கும் யஜ்மானனது பாபங்களை நீக்கி யவனை இரட்சிப்பாயாக.—(எ-று.) நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்து ஜடராக்கினி வளர்வதால், 'உண்பன பெற்றோம்!' என்றார்.

9. ஒளிமிகு மங்கி யுன்னை யோம்புவோற் கில்ல மாக; ஒளிமிகு தனத்தோ யாகமுஞ் சுவோர்க்களிக்கவின்பம்; ஒளிமிகு துதியாளர்தம் பாவத்தை யொறுத்துக் காக்க; ஒளிமிகு செயற்செல்வத்தோ னுறுகவல்விரை வில்வைகல்.

(இ-ள்.) காந்தி பொருந்திய அக்கினியே! உன்னைத் துதிப்பவர்க்கு நீ (கஷ்டத்தை நீக்கும்) வீடாக விருப்பாயாக. ஒளிபொருந்திய தனத்தோடு கூடியவனே! (பகவானே!) யாகஞ் செய்வோர்க்குச் சுகத்தை யளிப்பாயாக. நல்ல ஸ்துதி களைச் செய்பவர்களைப் பாபத்தினின்றும் நீக்கிக் காப்பாயாக. கீர்த்தி பொருந்திய செயலினால் பெறுஞ் செல்வத்தோடு கூடிய அக்கினி இவ் விடியற் காலத்தில் விரைவாக விளங்க வரட்டும்.—(எ-று.) நான்காமடி முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. மக வான், தனவான்.

வருக்கம் 21.

மண்டலம் 1. சூத்தம் 59.

59. மண்டலம் 1. அதுவாகம் 11. சூத்தம் 2.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோதமபுத்திரன் நோதஸன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டிப். தேவதை: (வைசுவாநர) அக்கினி.

1. அங்கியே யிதரத் திக்க னுன்கிளை; அமரர் யாநு மங்கலி லுன்வாய்ச் சாலமகிழ்வர்; மக்கட்கணூர்த்தோய்! தங்குறு துணை போலத் தாங்குவாய் தாணி யோரை, யங்கமா யவர்க்கு மத்தி யமைவுறு நாபி யாவாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மற்ற நெருப்புக்கள் உனது கிளைகளாம். மரண தர்ம மில்லாத தேவர்கள் உன்னிடத்து மிகவும் மகிழுவார்கள். மனிதர்களிடத்து (ஜடராக்கினி ரூபமாக) நிறைந்திருப்பவனே! (விட்டைத்தாங்கும்) துணைப்போலப் பூமியிலுள்ளவர்களைத் தாங்குவாய். அவர்களுக்கு மத்தியில் நாபியைப் (கொப்பிழை) போல நிற்கியாய்.—(எ-று.) வைசுவாநர, மக்கட்கணூர்த்தோய், மனிதர்களிடத்து ஜடராக்கினி ரூபமாய் நிறைந்தவனே என்பது பொருள்.

2. வானத்தின் சிரமாம், வையம் வயங்கிய கொப்பிழாவான், வானத்தும் வையத்திற்கு மதிபதி யானா னங்கி; ஞானத்தின் மலிந்த வார்யர்க் கொளிரலந் தருந் தேவாகத் தானத்திற் படைத்தார் வைசுவாநர, தேவ ருன்னை.

(இ-ள்.) அக்கினி விண்ணின் சிரஸாம் (முக்கியமானவனும்). பூமியில் விளங்கும் ரக்ஷகனும் (கொப்பிழாம்). வானம் பூமி யிரண்டிற்கும் அதிபதியுமானான். வைசுவாநரனே! எல்லாத் தேவர்களும், ஞானவான்களாகிய ஆரியர்களுக்கு, ஒளிபொருந்திய தானசீலனாகிய தேவனாக உன்னைப் பிறப்பித்தார்கள்.—(எ-று.) இடம் மாற்றைக் கவனிக்க. வைசுவாநரன், மனிதர்களிடத்து ஜடராக்கினி ரூபமாக நிறைந்தவன்.

3. அசைவிலாக் கிரண மென்றுழ்க் கமைந்தெனவங்கிக்கண்ணே யிசையொடுநரம்மெய்யுற்றதியினிற்செல்வமேயந்த(து), உசிதமார் மலைக்க ணீர்க்க ணோடதிக்கண் மக்கட்க ணிசைவுறு தனத்துக்கெல்லா மிறைவ னீயேயாமன்றே.

(இ-ள்.) சூரியனிடத்துச் சலனமில்லாத கிரணங்களமைந்ததுபோல அக்கினியாகிய வைசுவாநரனிடத்தில் செல்வம் அமைந்துள்ளது. பர்வதங்களிலும், ஜலங்களிலும், ஒஷதிகளிலும்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

லும் மனுஷர்களிடத்திலு மிருக்கும் செல்வத்துக்கெல்லாம் நீயே ராஜாவாம்.—(எ-று.) நரர்மெய் யுற்றதி, வைசுவாநரன். ஏழனுருபுக ளும்மைத்தொகைக்கண்வந்தன.

4. வான்புவி பரந்தாற் போல மகன்புகழ் வளர்ந்த தம்ம; தான் பெறு வலிசா ரோதா, தகைமைசார் மனிதனேர்வான், கோன் பெறுவீரன் மெய்யேகொள்ளுறு வலிமை சார்ந்தோன் மேன்மைசா னடையோன் வைசுவாநரற் கேயந்தமீப்பா.

(இ-ள்.) ஆகாயமும், பூமியும் பரந்துநின்றதுபோல அவர்களது புத்திரனாகிய அக்கினியின் புகழும் பரந்துநின்றது. வலி பொருந்திய ஹோதாவும், ஸ்தோத்திரம்பெறும் பிரபுவை யொத்தவனும், யாவரையும் நடத்தும் வீரனும், உண்மையான வலிமையோடுகூடியவனும், நடையிற் சிறந்தவனுமான வைசுவாநரனுக்குப் பலவித ஸ்தோத்திரப்பாட்டுக ளமைந்தன.—(எ-று.) ஒதா, ஹோதா. அக்கினி, வானம் பூமிகளுக்குப் புத்திரன்.

5. வயிச்சுவாநரனே ஜாதவேதஸ பெரியவானுன் சயிர்க்கொணு மகிமை தன்னைச் சார்ந்ததே யில்லை, நீயு மயிர்க்கொணு வரசனுவா யணிமன வம்மார்தர்க்கே; செயிர்த்திடுபோரிற்றேவர்க்காகவே சேர்த்தாய்பொன்னை.

(இ-ள்.) வைசுவாநரனே! ஜாதவேதஸனே! (ஸர்வக்ருகிய அக்கினியே என்றபடி.) பெரிய வானமும் உனது மகிமையடைந்ததில்லை. நீயும் நன்மனமுள்ள மனிதக் கூட்டத்துக்கு அரசனும். புத்தத்தில் தேவர்களுக்காகவே (அசுரர்களிடத்திலிருந்து பிடுங்கின) தனத்தைச் சேர்க்கியாய்.—(எ-று.) வான் உம்மைத்தொகை.

6. விருத்திரற் செற்றா னென்று வினழந்துபூரவர் சேவிக்கும் அருத்துரீர்மழையளிக்கு மாண்மையோன் மகிமையின்றே பொருத்துவென், தாசற்கொன்றான், புகனார்மெய்ப்புகந்தி வருத்தினன் சம்பரன்னை, மழைமுகிலொழுக்கினனே.

(இ-ள்.) விருத்திரனைக் கொன்றானென்று பூரவர்கள் (பூருவின் மக்கள் ஜனங்கள் என்றபடி) வணங்குகின்ற விருஷ்டிக்குக் காரணமான காளையினது மகிமைகளைச் சொல்லுவேன். இந்த வைசுவாநரன் காரியவிக்கினம் செய்யும் தஸ்புவைக் கொன்றான், சம்பரனை வாட்டி (அவன் அடைத்துவைத்திருந்த) மழைநீரை யோடவிட்டான்.—(எ-று.) பூரவர்கள், ஜனங்கள். பூரு, மக்களுக்கு ஒரு முதாதையாக எண்ணப்படுபவன். வைச்

வாநான், ஈண்டு மேக மத்திய நெருப்பாகிய மின்னலைக் குறிக்கும். அதனற்றான் இந்திரனுக்குக் கூறிய பெருமையை யெல்லாம் அக்கிக்குக் கூறியது. இத்ததி அக்கியும் இந்திரனும் ஒரு கடவுள் தம்சமென்பதைக் காட்டினிறதென்றும் கொள்ளலாம். அருந்தும் அருத்தும் என வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

7. வயிச்சுவா நான் விசுவ மனிதர்க்கண் மகிமை வாய்ந்தோன் குயிற்றிடு மகப் பரத்துவாசன் கும்பிடுவோன், அங்கே ப்யிற்றிடுமொளியோன், அங்கிபழகமன் புண்மையோற்கா வயக்கினுன் புருரீதன் சாதவனைய னூறுபோற்றே.

(இ-ள்.) வைசுவாநரனும், எல்லா மனிதரிடத்தும் மகிமையோடு தங்கியிருப்பவனும், யாகத்தினிடத்து பரத்துவாசன் வணங்குவோனும், நல்ல ஒளியோடு கூடியவனும், பிரிய ஸத்தியவாக்கோடு கூடியவனுமான அக்கினிக்காகச் சதவனியின் புத்திரான புருரீதன் நூறு (ஈண்டுபல) ஸ்துதிகளைச்செய்தான்.—(எ-று.) நூறு யாகம்புரிபவன் என்பது சதவனி என்பதன் பதப்பொருளாம். சாதவனையன் தத்திதம். புருரீதன் அவன் மகன், ஓர் அரசன் (சாயணர்).

வருக்கம் 25.

60. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. குத்தம் 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷே. நோதஸன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டிப். தேவதை: அக்கினி.

1. வன்னியைக் கீர்த்தி யோனை, வளர்மக கேது தன்னை, யுன்னியே காப்பான் நூதன் தேவரோ நெவான் மன்னைய மாதரிச்வான் வழங்கினுன் சீர்சால் செல்வமென்ன; அத்துவிசன்மனைப் பிருகுவ நட்டேற்றானே.

(இ-ள்.) அவியைச் சுமப்பவனும் (வன்னியும்) கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், யாக கேதுவும், நன்றாகக் காப்பவனும், நூதனும், அவியளிக்கும்போது தேவரோ டொருவனுய் வருபவனும் ஆன அக்கினியைப் பிரசஸ்தமான செல்வத்தைப்போல மாதரிச்வான் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அந்தத் துவிஜனை (இரு பிறப்பாளனை அக்கினியை)ப் பிருகுவம் நட்பாளனாகப் பெற்றான் (புத்திரனாகப் பெற்று நென்பதும் ஒன்று).—

(எ-று.) வஹ்ரி, வன்னி, சுமந்து செல்பவன், ஈண்டு அவியைச் சுமப்போன். மககேது, யக்ஞத்தைப் பிரகாசிப்பவன். துவிஜன், தியாவாபிருதிவி (வானம் பூமி) களுக்குப் பிறந்தவன், அல்லது இரண்டு அரணிக் கட்டைகளிற் றேன்றியவன். நட்பு என்பதற்கு வடமொழியில் ராதி: என்றுள்ளது. அதற்கு மித்திரான் என்று தைத்திரியத்திற் பொருளுள்ளது. சிலர் புத்திரானும் சொல்லுவார்கள். மாதரிச்வான் வாயு வென்பார் சாயணர். அரணியைக் கடைவதற்குமுன் மறைந்திருந்த அக்கினியை, விவஸ்வனது தூதனாக நின்று ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டுவந்தவன் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். இவர் மதப்படி ரிக்வேதத்தில் மாதரிச்வான் என்னும் பதத்திற்கு வாயுவெனப் பொருள்கொள்வது பொருந்தாது.

2. அரிய நல்லியோ டாரு ஞான மர்த்தியர்க டேவ ரிருவரு மவன்மனைக் கிணங்கியே சேவைசெய்வார்; கிருகநம்பதி வேதாவாம் பூச்சியன்றினை யோதாவாய் மருவிப்பார் மகத்தோர் மத்தி யெல்லுதிக்கு முன்னே.

(இ-ள்.) அவியைக் கையி லேந்தியவர்களாய் மேதாவிகளாகிய மர்த்தியரும் (மனிதரும்) தேவருமாகிய விருவரு மவனுடையை ஆக்கைக்கு கிணங்கிச் சேவிப்பார்கள். கிருஹபதியும் கர்மபலனைத் தரும் வேதாவும் பூஜ்யனும் (பூஜிக்கத்தகுந்தவனும்) ஆன அவனை ஹோதாவாகச் சூரியோதயத்துக்கு முன் (உஷஸ் காலத்தில்) யஜமானர்களுக்கு மத்தியில் (அத்வர்புக்கள்) ஸ்தாபிக்கிறார்கள்.—(எ-று.) அத்வர்புக்கள். யாகப் பிராஹ்மணரில் ஒரு வகுப்பினர். ஹோதா, ஓதா, தேவர்களை யழைப்பவன், தூதன். வே (dh) தா, விதாதா, அபிமத பலஸ்ய கர்த்தா, இஷ்டமான பலனைத் தரும் கர்த்தா வென்றபடி, இதனையே ஊழ் என்பர் குறளாசிரியர்.

3. புதியது நல்ல கீர்த்தி பொருந்திய தென்கள்போற் றிங் கியமார் தெழுந்த தாயுள்படைத்தவர் மனுவின்மக்கள் பொதியவி யுண்டியோடுபோற்றுவோர்போர்நேர்நாலும் வதிவிக்கு மதுவின்றலு வாய்ந்தவன் மனைச் சேர்க.

(இ-ள்.) நவதரமானதும் ஸத் கீர்த்தியோடு கூடியதும் இதயத்திலிருந்து வந்ததுமான எங்கள் ஸ்துதி, ஆயுள் படைத்தவரும், மனும்மக்களுமான மாந்தர்கள், அவியன்னத்தோடு போற்றுவோர், புத்தம் நடந்தாலும் உற்பத்தியெய்து வணங்குகின்ற களிப்புத்தரும் நாக்கோடு கூடிய அக்கினியை யடையட்

மெ.—(எ-று.) ரித்விஜ: ரிதௌ காலே யஷ்டார: காலத்தில் அக்கினி வளர்த்து வணங்குபவர் இருத்துவிக்குக்களாம். துதி அக்கினியை யடையட்டு மென்க.

4. மனிதர்கள் விரும்பும் பாவகன் வச வரேணியன் பொன் இனிதளி மகத்தினேதா வெனத்தெரிந்தோன் மாந்தர்க்கா மனமுறு தமன நிலின் மகப் பதி யங்கி செல்வ வினமுயர் தனத்தி னுத னுக வென்றுஞ் சிறக்க.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் விரும்புகின்ற சோதகனும், வசவும், வரேண்யனும், செல்வந் தருபவனும், யாக ஹோதாவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவனுமான அக்கினி, மனிதருக்காக ராட்சஸர்களை யடக்குபவனும், கிருகபதியும் செல்வங்களிற் சிறந்த தனத்துக்கு நாயகனுமாகச் சிறந்து நிற்கட்டும்.—(எ-று.) பாவகன், பொருளைச் சோதிப்பவன். வச, செல்வன். வரேண்யன், சிறந்தவன்.

5. வேதியிலுன்னைத் தூய்மை விழைந்துமாவெனக்கிளர்த்துக் கோதமக் குடி யுதித்த குமார் யார் தனப்பதியா மேதமி லலிதாங் குன்னை மதியினு லேத்துவோமார் போதுகவிராவின் வைகல் புந்தியாற்பொருள் பெற்றோனே.

(இ-ள்.) (போய்ச் சேரவேண்டிய விடத்துக்கு விரைவாகச் செல்லுங்) குதிரையைத் துடைத்து வைப்பதுபோல வேதியிலுன்னைக் கிளறிப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் கோதம வம்சத்துதித்த யாம் (நோதஸன் என்றபடி) தனத்துக்கு நாயகனும் நல்ல ஹவிஸைத் தாங்குபவனுமான உன்னைப் புத்திபூர்வமான ஸ்துதிகளாற் போற்றுவோம். தியாவஸு (புத்தியினுற் பொருள் படைப்பவன்) ஆகிய அக்கினி வேகமாக அதிகாலையில் வரட்டும்.—(எ-று.) யாம், மரியாதைப் பன்மை.

வருக்கம் 26.

61. மண்டலம் 1. அதுவாகம் 11. குத்தம் 4.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷே நோதஸன். வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டிப். தேவதை: இந்திரன்.

1. லலிமிகுத் துயர்த்தோன் வேகமருவியோ நெதிர்க்கலாதான் சொலுமிருக் கதனுக்கேற்ற தாய்குணப் பெரியன் பின்னர்ச்

செலுமியல் பில்லாவேந்தற்குயர் துதியனம்போற்செய்வேன் பொலுறு முன்னோ ரீத்த பிரமங்க ளோடு மாதோ.

(இ-ள்.) பலமுள்ளவனும், விரை வுள்ளவனும், பகைவராலெதிர்க்க முடியாதவனும், சொல்லும் இருக்குக்குச் சமமான குணத்திற் பெரியவனும், பின்செல்லு மியல்பில்லாதவனுமான வந்திரன் பொருட்டு, அழகாக முன்னோர் தந்த பிரஹ்மங்க (அளிக்ஞரிய அன்னங்கள்) ளோடுகூடிய உயர்ந்த துதியை (ருசியான) அன்னத்தைப் போலச் செய்து போற்றுவேன்.—(எ-று.) இருக்கு, ஸ்தோத்திரப் பாடல். பிரஹ்மம், ஹவிர்ஸ்ட் சண அன்ன மென்பார் சாயணர்.

2. புவியினிற் பகைவதைப்போ விரந்திரன் மன்னைச்சூழ்ந்தே யவியென வோங்கும் பாவை யளிப்பன லதனை மெத்தச் சவிபெறு குரவினோடு சாற்றுவேன்; தொல்பதிக்குக் கவினை மனத்தாலந்தக் கரணத்தாலறிவாற் சொற்றார்.

(இ-ள்.) பூமியில் சத்துருக்களை யிம்சிக்கு மந்திரனைச் சூழ்ந்து அன்னம்போல வோங்குகின்ற பாட்டுகளை யான் அவனுக் களிப்பேன். அந்த ஸ்தோத்திரத்தை உரத்துக் கூறுவேன். பழையையான பதியாகிய இந்திரனுக்கு இதயத்தாலும் அந்தக் கரணத்தாலும் அறிவாலும் கவினை யிழைத்துப் (பிற ஸ்தோதாக்களுக்கும்) சொன்னார்கள்.—(எ-று.)

3. சட்டென நின்று செல்வங் கூட்டுஞ்சீர்ச் சூரிதன்னை யொட்டியே வளர்க்கும் வன்மை யுள்ளவை மதியாலான மட்டறுதெளிசொல்லோங்குந் துதிகளை யுரக்கவென்ற னிட்டமா ரவன் பொருட்டே வாயினு லேத்துவேனே.

(இ-ள்.) உபமானமாக நிற்பவனும், நல்ல தன் மளிப்பவனும், பிரசித்தி பெற்றவனுமான ஸூரியை (இந்திரனை யடைந்து விருத்திசெய்பவையும், திறமை வாய்ந்தவையும், புத்தியினு லானவையும், ஸ்வச்சமான வசனங்களா லானவையுமான துதிகளை (எனக்குப் பிரியமான) அவ் வந்திரன்பொருட்டே வாயினுல் உரக்கக் கூறுவேன்.—(எ-று.) என்றன் இட்டமார் என்னும் அடை வடமொழியி லில்லை. ஸூரி, வித்வான், ஈண்டு இந்திரனைக் குறித்து நின்றது.

4. ஊர்பவ னன்னம் வேண்டியுற, அவன் வேண்டுகோளுக் கேர்பெறச்சமைப்போன்செய்ததேரெனவெடுப்பேரெமஞ் சீர்பெறு மிருக்குஞ் செய்ய துதிபொறுத்திடு மேதைக்குக் கூர்கிறப் பவியு மீண்டு கூட்டுவ வந்திரற்கே.

மண்டலம் 1. குத்தம் 61.

(இ-ள்.) ரதத்திலேறிச்செல்பவன் அன்னம் பெறும்படி, அவனது வேண்டுகோளுக் கிணங்கித் தச்சன் செய்துகொடுத்த தேரைப்போல ஸ்தோத்திரங்களால் சுமக்கப்பெறும் மேதாவிக்கு (இந்திரனுக்கு) கீர்த்தி வாய்ந்த ரிக் குக்களும் நல்ல சஸ்திரங்களும் எடுத்துக் கூறுவேன். இந்திரனுக்கு உத்கிருஷ்டமான அனியும் சேர்ப்பேன்.—(எ-று.)

5. அன்னத்தையடைவான் மாவையணியிற் தேர்ப்பூட்டியவன் வன்ன விர்திரம் கோரர்க்க நாவிறற் றகைப்படுப்பல்; மன்னுசீர் பரந்தோன்வண்மை மருவிய நிலயம், நேரார் தன்னிய புரம்பொடிப்போன் றுகளறு வீரன்போற்றி.

(இ-ள்.) அன்னப்பொருள்களிடத்து இச்சையுள்ளவன் குதிரையைத் தேரிற் பூட்டியதுபோல, அத்தகைய விர்திரனுக்கு ஒரு அர்க்கத்தை (சஸ்திர ரூபமான மந்திரத்தை) யுருப்படுத்துவேன். கீர்த்திபரந்தவனும் ஈகைக்கோர் இருப்பிடமும், சத்துருக்களுடைய கோட்டைகளை யழிப்பவனும், குற்றமற்ற வீரனுமான இந்திரனுக்கு நமஸ்காரம்.—(எ-று.) அர்க்கம், சஸ்திர ரூபமான மந்திரம்.

வருக்கம் 27.

6. வலிமிகு மீசானன்றான் வலியொடு விருத்திரன் றன் பொலிவுறு மருமத்தானம் புடைத்தவப்பகை யொறுக்கு மலிவுறு செயன் மிகுந்த வச்சிரந்தன்னைக் கூராய்க் குலவுறச் செய்தான் தேவக் கொல்லனு மவனுக்கன்றே.

(இ-ள்.) வலிமிகுந்த ஐசுவரியகாரணனான (இந்திரன்) தனது பலத்தினால் விருத்திரனுடைய மருமத்தி லடித்த கருவியும், பகைவரைத் தண்டிக்கும் பலசிறந்த கர்மங்களோடுகூடியதுமான அந்த வச்சிராயுதத்தைத் தேவக்கொல்லனாகிய துவட்டா அவ் விர்திரனுக்காகக் கூராக்கிக் கொடுத்தான்.—(எ-று.) துவட்டா, தேவக்கொல்லன்.

தாய்மகச் சவனந் தம்மின் மகிமைசார் விண்டு சோம மேய்ந்தநல்லனத்தையுண்டானே திலீர் சமைத்தவற்றை வாய்ந்தவல்லினுன் மற்ருருவனும் புகைவதைப்போ னென்றவச்சிரத்தோன் மேகவராகம்பேர்த்தெறிந்தா னன்றே.

சில அரிய தமிழ் நூல்கள்.

1. சித்தாந்த சிகாமணி. துறைமங்கலம் சிவப் பிர்காச சுவாமிகள் இயற்றியது. விபூதி, ருத்திராஷ்டம், பஞ்சாஷ்டம், குருவிங்க ஜங்கம் அதுஷ்டானங்கள் இவற்றை நன்கு விளக்குவது. ஸ்ரீமான் S. C. நாக செட்டியாரவர்கள் எழுதிய விரிவுரை விளக்கங்களோடும் ஹாப்டோன் படங்களோடும் கூடியது. சைவ அபிமானிகள் அவசியம் படித்தறிய வேண்டிய நூல். விலை 2 8 0
2. வசவபுராணம். இரண்டாம் சம்புவாகிய நந்தியெம்பெருமான் வஸவ தேவராக உலகில் அவதரித்து ஆற்றிய திருவிளையாடல் களை விளக்குவது. பெரியபுராண சரித்திரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ராயல் ஒன்றுக்கு எட்டு அளவில் 1000-பக்கங்களுள்ளது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடித்தத்தில் அச்சிட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்தது. வேதாகம வடமொழி மேற்கோள்களோடு பதவுரையும், உரைவிளக்கங்களும் கூடியது. படிக்கப்படிக்கத் தெவிட்டாதது. விலை 8 0 0
3. வீரசைவ விளக்க வினாவிடை. ஆதிகாலந் தொட்டு வீரசைவம் எப்படி வழங்கி வந்த தென்பதை வடமொழி வேத வேதாந்த ஆகம வசன மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டி நல்ல எளியவசன நடையில் குருசீட ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சுமார் 300-பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாகங்களோடு கூடியது. மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் வி. சுவாமிநாதய்யர் அவர்கள் முதலிய பெரியார்களது அபிப்பிராயங்களோடு கூடியது. விலை 0 12 0
4. வீராசாரக்கட்டளை 0 1 0
5. பிக்ஷாடன நவமணிமாலை உரையுடன் 0 2 0
6. பெரியநாயகியம்மை விருத்தம் ஷெ 0 3 0

வேண்டுவோர் :

குரு பசவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,
GURU BASAVA & Co., Ltd., ‡ தபாற்பெட்டி 510,
P. O. Box 510, பார்க் டவுன், சென்னை.
P. T., MADRAS. ‡
என்ற விலாசத்துக்கு எழுதவும்.

21, N33 RV N23.1.3
பேரல் பரம்களில் ஏமாந்து போகாதீர்கள்

அம்ருதாஞ்சன்

இந்தியாவில் சிறந்த பாம் என்று இப்போதைக்கு
40-வருஷ காலமாகப் பெயர்பெற்று நிற்பது.

வலியை உடனே போக்கும்

சிறந்த மருந்தெனக் கைகண்டது.

கோடிக்கணக்காக விலையாகிறது.

எங்கும் கிடைக்கும்.

பெரிய புராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் மூலமும், “நவசக்தி” ஆசிரியர் திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. மூலம், ஒலைப் பிரதிகள் கொண்டு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது; பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்புரை, பதவுரைபோலத் துணை செய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். ஒரு சஞ்சிகை விலை அரை 4.

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை ரூபா 5.

,, வெளியூர் ,, 6.

புத்தக முழுவதின் விலை 7-ரூபாய்க்கு மேலாகும். 6-சந்தாதாரர் களைச் சேர்த்துக் கொடுக்க ஒரு புத்தகம் இனும்.

முருகவேள் புத்தக சாலை,

12, கணபதி முதலி தெரு,

இராயப்பேட்டை. சென்னை

